

Der Kürbis : Rund und g'sund

از جالیز تا قابلمه

هایدی اشتروبل

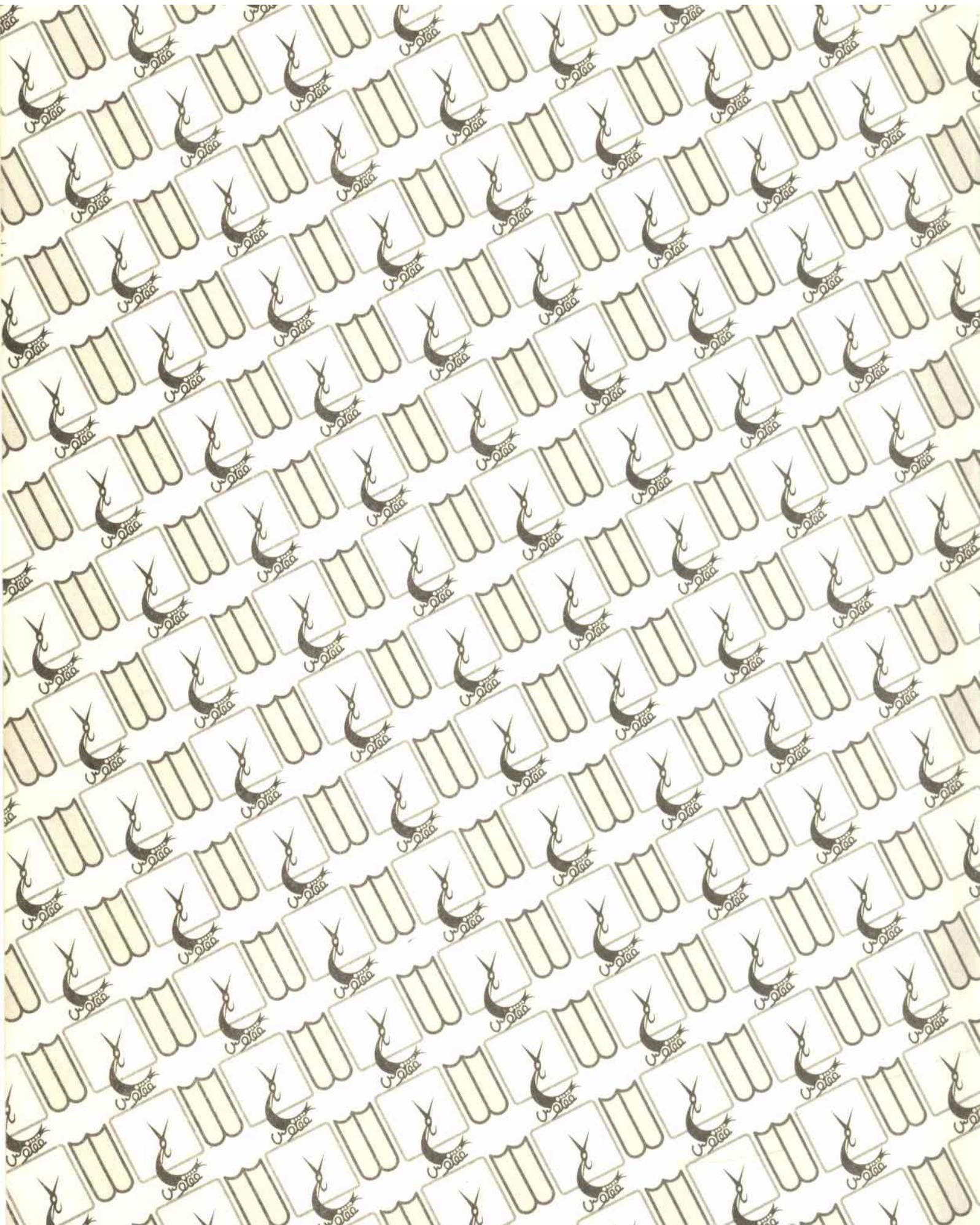
ترجمهٔ ملیندا اسکندری

کدو

همراه با دستور العمل هایی برای تهیهٔ انواع غذا، شیرینی، مربا، ترشی

و انواع دسرهای متنوع با کدو

این ترجمه را به پدر و مادر عزیزم
تقدیم می‌کنم.

اشتروبل، هایدی Strobl Heidi
کدو از جالیز تا قابلمه / هایدی اشتروبل؛ ترجمه ملیندا اسکندری. -
تهران: ققنوس، ۱۳۸۱.
۱۵۰ ص.: مصور. ISBN 964-311-395-7
فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.
۱. آشپزی (کدو). ۲. کدو. الف. اسکندری، ملیندا، مترجم. ب. عنوان.
۵ الف ۴ / ۸۰۳ TX ۶۴۱/۶۵۶۲
۱۳۸۱
کتابخانه ملی ایران ۸۱-۱۸۸۵۰ م

کدو

از جالیز تا قابلمه

هایدی اشتروبل

ترجمهٔ ملیندا اسکندری

این کتاب ترجمه‌ای است از:

Der Kürbils

Rund und g'sund

Heidi Strobl

انتشارات ققنوس

تهران، خیابان انقلاب، خیابان شهدای ژاندارمری

شماره ۲۱۵، تلفن ۶۴۰۸۶۴۰

* * *

هایدی اشتروبل

کدو

ملیندا اسکندری

چاپ اول

۳۳۰۰ نسخه

اسفندماه ۱۳۸۱

چاپ آزاده

حق چاپ محفوظ است

شابک: ۷-۳۹۵-۳۱۱-۹۶۴

ISBN: 964-311-395-7

ای.ای.ان. ۹۷۸۹۶۴۳۱۱۳۹۶۴

EAN: 9789643113964

Printed in Iran

فهرست

- مقدمه ۷
۱. در باره کدو ۹
۲. تاریخچه کدو ۱۷
۳. از کاشت تا برداشت ۲۴
۴. گیاهشناسی، خانواده کدو ۳۸
۵. کدوهای لیال ۵۷
۶. کدوهای روغنی و روغن تخم کدو ۶۱
۷. کدو به عنوان ماده غذایی ۶۷
۸. آشپزی با کدو ۷۱
۹. طرز تهیه برخی غذاها با کدو ۷۹
- کارپاچیوی کدو / ۷۹ / موس کدو با فندق خرد شده / ۸۲ / سس تاتار کدو / ۸۴
- سوپ خامه‌ای کدو / ۸۵ / سوپ کدو / ۸۷ / سوپ کدو با فلفل دلمه‌ای / ۸۸ / ماهی آزاد یا ماهی قزل‌آلای بخارپز شده و سرد با سالاد کدو و شاهی / ۹۰ / کدوی اسپاگتی گرم با قارچ سرخ کرده / ۹۲ / کدوی پاتسیون کوچک / ۹۳ / پوره کدو / ۹۳
- کدوی سرخ کرده / ۹۵ / برگ کدوی گرم همراه با سس / ۹۶ / خوراک کدو و سبزی‌های تابستانی به روش سنتی / ۹۸ / خوراک کلم، کدو و تره‌فرنگی / ۱۰۲
- خوراک کدو / ۱۰۳ / کوکوی کدو / ۱۰۵ / سوفله کدو و نان گندم سیاه / ۱۰۶ / کیک

کدو / ۱۰۷ کدویلو به سبک ایتالیایی / ۱۰۹ کوفته سیبزمینی و کدو / ۱۱۱
 کانلونی کدو / ۱۱۲ ماکارونی پهن با کدو / ۱۱۴ دلمه با کدو / ۱۱۶ پاپاردله با
 سس ریحان و کدو / ۱۱۸ کاری کدو / ۱۱۹ خوراک گوشت گوساله با کدو / ۱۲۰
 راتاتوی کدو / ۱۲۲ مرغ با کدوی سرخ شده، سیبزمینی و سیبزمینی ترشی /
 ۱۲۶ موس کدو / ۱۲۹ پای کدو / ۱۳۰ چوب شور تخم کدو و فندق / ۱۳۲
 شیرینی کدویی / ۱۳۳ نوعی کیک با روغن تخم کدو / ۱۳۴ نان کدو / ۱۳۵ تخمه
 کدوی شور / ۱۳۶ تخمه کدوی کاراملی / ۱۳۸ تخمه کدوی شیرین / ۱۳۸ ترشی
 کدو / ۱۳۹.

۱۰. کدوهای تزئینی..... ۱۴۰

پیوست: جشن‌ها و نمایشگاه‌های کدو..... ۱۴۵

مقدمه

بزرگ‌ترین گنج دوران کودکی ام کدویم بود، کدویی که روی آن نوشته شده بود: «هایدی.» مادر بزرگم این کدو را پرورش داده و روی آن نام مرا حکاکی کرده بود. هر بار که پاییز می‌آمد یک هدیه دور از انتظار می‌گرفتم. نمی‌دانم، شاید به همین نحو خواندن اولین حروف را یاد گرفتم.

اغلب کدوی من یک کدوی تنبل نارنجی بود که در جلو مزرعه یا در توده زباله‌ها رشد کرده بود؛ شاید هم در گوشه‌ای از مزرعه کوچکی که در آن برای مصرف خودمان چیزهایی می‌کاشتیم. مسلماً جای کدوها در تانکستان نبود، زیرا آن‌ها باعث بی‌نظمی می‌شدند. کدوها را مادر بزرگم می‌کاشت، بازیچه‌ای زنانه که در کنار کار شاق تانکستان خیلی جدی تلقی نمی‌شد. هرگز کدوها را نمی‌خوردیم، بلکه از آن‌ها به عنوان خوراک دام استفاده می‌کردیم. کدو تا مقام دلک دربار تنزل کرده بود، دلکی که هر گاه خودسرانه به جایی می‌رفت تحملش می‌کردند.

سال‌ها بعد یک قطعه زمین زراعی از پدر بزرگم به من ارث رسید و من کاشتن انواع کدوهای خوراکی را آغاز کردم. از تمام نقاط دنیا تخم انواع کدوها را برایم می‌فرستادند، و من به یاد زمانی می‌افتادم که کدوهای مادر بزرگم مرا بسیار شادمان می‌کرد. پس از سال‌ها

تلاش و تجربه در زمینه وسایل حکاکی و زمان مناسب آن، موفق شدم کدوهایی را که حروفی بر آنها نقش بسته بود به بازار عرضه کنم، تزئیناتی که می شد آنها را به عنوان کارت ویزیت خوشمزه و یک عنصر تبلیغاتی طبیعی خورد. از این راه رفته رفته بیشتر در دنیای کدوها غوطه ور شدم و دریافتم که نه تنها با یک صیفی بلکه با فرهنگ، تاریخ، پیشداوری‌ها و ستیزها و خلاصه با عنصری فرهنگی سر و کار دارم. کدو با افسانه‌ها و قصه‌ها عجین شده است. از طرفی، آن را نماد باروری و طول عمر می دانند و از طرف دیگر، مانند ناسزایی آن را بر زبان جاری می کنند. برخی کدو را ماده غذایی باارزشی می دانند و بعضی دیگر آن را حتی به عنوان خوراک دام نیز نمی پذیرند.

در تحقیقاتم به یک مافیای کدویی درست و حسابی برخوردم، به پیشگامانی که چندین سال به تحقیق و تجربیات علمی مشغول بودند و دانش و یافته‌های خود را در سمینارها و گردهمایی‌ها بیان می کردند. من صمیمانه از این افراد و زحمات آنان تشکر می کنم؛ همچنین، از مادر بزرگم - که متأسفانه سال‌هاست فوت شده ولی سنگ بنای کار مرا بنیان نهاده است - بسیار سپاسگزارم.

می خواهم چگونگی رشد گیاهان و کارهایی را که می توان با آنها انجام داد نشان دهم، می خواهم به کودکان نشان دهم که غذاها در سوپرمارکت‌ها درست نمی شوند. کدو به دلیل رشد سریع، فراوانی گونه‌ها، تنوع در شکل و رنگ و نیز قدمت آن در میان گیاهان پرورشی بیش از دیگر سبزی‌ها و صیفی‌ها در تاریخ مورد اشاره و توجه قرار گرفته است.

در باره کدو

کدو در زبان

کدوها و آدم‌ها با یکدیگر رابطه نزدیکی دارند. متأسفانه ما در زبان به بیراهه رفته‌ایم و کدو را با صفاتی مثل «احمق»، «ابله»، «بدقواره» یا «کله‌پوک» مترادف ساخته‌ایم. واژه کدو به شکل استعاره‌ای برای بیان مفاهیم زودگذر بودن و فناپذیری، پوسیدگی، فساد و گندیدگی به کار می‌رود، برای چیزهایی که خیلی زود ارزش خود را از دست می‌دهند. گرچه آن را گاهی مترادف «رأس» و «اصل» آورده‌اند، اغلب با مفاهیم ناپسند و تحقیرآمیز پیوند داشته است.

بین انگورکاران هم ضرب‌المثلی وجود دارد که می‌گوید احمق‌ترین زارعان بزرگ‌ترین کدوها را دارند. در زبان فرانسه واژه «La gaurde» به معنای کدوی قلیایی با واژه احمق مترادف است، یا ضرب‌المثل‌هایی مانند «مثل کدو از بیرون گرد و زیبا، از درون گندیده و توخالی» را به کرات شنیده‌ایم.

کدو از دیدگاه نمادین

بر خلاف ما، در کشورهای دیگر کدو را بسیار ارزشمند می‌دانند. مثلاً پیروان مکتب تائو^۱

۱. Taoismus، نام مکتبی فلسفی و عرفانی که به دست لائوتسه در چین باستان شکوفا شد. - م.

می‌گویند که مصرف کدو باعث طول عمر و فناپذیری جسم انسان می‌شود. در افسانه‌های هندی، چینی و آفریقایی کدو نماد باروری است، نماد باروری انسان و زمین. کدو معمولاً، با مفهوم «تولد» ارتباط دارد. انسان‌ها از کدوها متولد می‌شوند و کدو می‌کارند. خدایان در هیئت کدو به زمین نازل می‌شوند تا به شکل انسان درآیند. مردم هاوایی افسانه‌ای دارند که در آن آسمان قسمت فوقانی و زمین قسمت تحتانی یک کدو توصیف شده است.

بزرگ‌ترین کدو

مسابقات بزرگ‌ترین و سنگین‌ترین کدو بیش از هر مکان در اروپای مرکزی و آمریکا برگزار می‌شود. معمولاً هر سال رکورد جدیدی ثبت می‌شود. در سال ۲۰۰۰ در ایالت آهایوی آمریکا شخصی موفق شد کدویی به وزن ۵۱۷ کیلوگرم را روی ترازو ببرد.

کدو در هنر نقاشی

شکل و رنگ غیرعادی کدوها همیشه نقاشان را بر آن داشته تا از آن‌ها به عنوان مدل نقاشی استفاده کنند. تماشای این تابلوها علاوه بر لذتی که نصیبمان می‌کند این فایده را نیز دارد که از طریق آن می‌توان جایگاه کدو را به عنوان ماده غذایی دریابیم. معمولاً کدو در نقطه اصلی تابلو قرار ندارد، بلکه در پس‌زمینه همانند عنصری تزئینی به چشم می‌خورد. در نقاشی‌های طبیعت بی‌جان استادان بزرگ رنسانس و سبک باروک کدو را در ترکیبی خیالی با طالبی می‌بینیم.

تابلوی قیصر رودلف دوم، نمونه‌ای از هنر قدیم

جوزپه آرچیمبولدو^۱ (۱۵۲۷ - ۱۵۹۳) جزو اولین نقاشانی بود که در آثارش کدوهای طبیعی را به تصویر کشید. تابلوهای وی گرچه گاهی تمسخرآمیز،

1. Giuseppe Arcimboldo

احمقانه و آشفته به نظر می‌رسند، از لحاظ هنری خارق‌العاده‌اند. در پرتوها تعدادی ماهی و پرنده در کنار یکدیگر دیده می‌شوند. میوه‌ها و شکوفه‌های بی‌شمار چهره‌های زنده و گویایی می‌سازند. وی که در مقام نقاش در قصر رودلف دوم در پراگ مشغول به کار بود، در مایلند به دنیا آمده و بزرگ شده بود.

آرچیمبولدو به مدد سبک صریح خود موفق شد شخصیت افراد را به کمک خوراکی‌ها و مسائل روزمره نشان دهد.

نقاشی طبیعت بی‌جان، نمونه‌ای از هنر مدرن

لئو هاینزل^۱ نقاش است. وی در سال ۱۹۶۸ در خانواده‌ای اتریشی - اسلونیایی به دنیا آمد. او سالیان طولانی در اشتایر مارک^۲ ارتباط تنگاتنگی با کشاورزی داشته است. پس از اتمام دوره نساچی در وین و کارآموزی در شهر رم، در دانشگاه وین در رشته‌های هنر، نقاشی، تابلو فرش و انیمیشن تحصیل کرد.

وی در آثارش سعی داشته است بیش از هر چیز «مضامین هنر روستایی» را از دیدگاه معاصران نشان دهد. در کنار میوه‌هایی همچون سیب، لیمو و آلو، بیش از هر چیز کدو در آثار وی به چشم می‌خورد. از نظر وی، کدو نماد باروری و شهوت است، کدوهای گرد و سفت عناصر زنانه و کدوهای باریک و دراز همبازی‌های متضاد و مردانه آنها قلمداد می‌شوند. هاینزل عناصر طبیعی را در آثارش کاهش داده است تا از سوق دادن و تبدیل آنها به آثار هنری مبتذل برحذر بماند.

آنچه امروزه به عنوان «طبیعت» و در واقع ارتباط معنوی با طبیعت در اذهان مردم شکل گرفته است در مرکز توجه وی قرار دارد. حضور کدو در آثار هاینزل، هر چند پنهان و کمرنگ، ولی به شکلی قابل تشخیص به چشم می‌خورد.

1. Leo Hainzl

۲. Steiermark: نام منطقه‌ای در اتریش. - م.

کدو در ادبیات

در ادبیات نیز کدو جایگاه ویژه خود را داراست. کدو نه تنها در کتاب‌های گیاه‌شناسی بلکه در نمایشنامه‌ها و رمان‌ها نیز نقش دارد. ظاهر گرد و خوشایندش از آن در قصه‌ها قهرمان می‌آفریند.

نمونه‌های فراوانی در ادبیات کهن و ادبیات معاصر می‌توان یافت. مثلاً در یکی از آثار گوته به این جمله برمی‌خوریم «... فکر می‌کنی که هستی که به من ناسزا می‌گویی، ای کدو! [ای احمق!]». فریدریش شیلر^۱ نیز در اثری به نام ضمانت^۲ تمثیل غیردوستانه‌ای می‌آورد که در آن کله‌پوک‌ها به کدو تشبیه شده‌اند. و در داستانی به نام طلسم^۳ مرد باغبان «تخم کدو» نام دارد.

گرچه در ادبیات کهن معمولاً از کدو به نیکی یاد نشده، اما در آثار معاصران کدو از جایگاه والایی برخوردار است. در یکی از کارتون‌های والت دیسنی، سیندرلا با کالسکه کدویی خود به قصر پادشاه می‌رود. قهرمان رمان هری پاتر^۴ با نوشیدن شربت عصا کدو قوتی افسانه‌ای می‌گیرد. یکی از داستان‌های خانم باربارا فریشموت^۵ در باره پری کدو و خواهرزاده‌اش است. در اشتایر کتابی به نام تئاتر کدو منتشر شده است. ارتقای فرهنگی کدو در ادبیات کاملاً مشهود و محسوس است.^۶

قصه‌های کدو و باله

مثال بارز حضور کدو در ادبیات معاصر، قصه شاهزاده‌ای بر کدو اثر هانس یانیش^۷ و

1. Friedrich Schiller

2. Bürgschaft

3. Der Talisman

4. Harry Patter

5. Barbara Frischmuths

۶. در ادبیات ایران نیز حضور کدو را در قصه‌ها و افسانه‌ها می‌توان دید، قصه «کدو قلقله زن» از نمونه‌های مشهور آن است. - م.

7. Heinz Janisch

لیندا ولفزگروبر^۱ است. این قصه در باره شاهزاده‌ای است که از دختران نازک‌نارنجی‌ای که او را احاطه کرده‌اند خسته شده است و به دنبال همسری می‌گردد که بتواند روی یک کدو و حتی یک نخود بخوابد، زنی که دارای اعتماد به نفس و استقلال باشد. این قصه شالوده‌باله‌ای است که کمپانی وینی «کانکس» به رهبری طراح رقص، خانم اریلیا اشتاب^۲، آن را اجرا کرده است. این اثر در منطقه اشتایر موفقیت فراوانی کسب کرد و به دلیل تقاضاهای مکرر چندین بار روی صحنه رفت. تأثیر عمیق کشاورزی و به خصوص کدو بر فرهنگ محلی کاملاً مشهود است.

هالووین

سی و یکم اکتبر روز جشن هالووین است. کودکان لباس‌هایی به شکل ارواح، پریان، جادوگران و شیاطین می‌پوشند و خانه به خانه می‌گردند و با صدایی خشن صاحبخانه را تهدید می‌کنند که یا چیزی به آنان بدهد یا وارد خانه می‌شوند. آن‌ها چنین می‌گویند: «یک چیز شیرین بده، وگرنه چیز تلخی عایدت می‌شود!»

کدوهایی به شکل صورتک، گربه‌های سیاه، جادوگران و ارواح، نمادهای این جشن هستند. منشأ این جشن سنتی در ادوار تاریخی متفاوت در کشورها و فرهنگ‌های گوناگون نهفته است.

برای کشف ریشه هالووین باید به دو هزار سال پیش بازگردیم. در آن زمان قوم سلت در بریتانیای کبیر، ایرلند و شمال فرانسه کنونی ساکن بودند. آخرین روز سال در تقویم آنان

1. Linda Wolfsgruber

2. Aurelia Staub

سی و یکم اکتبر بود که نشانه پایان تابستان پر محصول و آغاز زمستانی بود که گویی خورشید نیز با فرا رسیدنش می‌مرد تا دنیا را در سرما، یخبندان و زوال باقی گذارد.

این شب به سامهاین یا سامهاین^۱، خدای مرگ سلت‌ها، هدیه شده بود. مردم در مکان‌های مقدس گرد می‌آمدند، روحانیون و رهبران در فضای باز آتش می‌افروختند و سپس هر کس از این آتش افروخته شمع روشنی را به خانه خود می‌برد تا در آن‌جا نیز آتشی

ببفروزد. این آتش نماد سال نو و پیدایش مجدد زندگی بود و همچنین برای ترساندن ارواح خبیث و نورانی کردن روح رفتگان به کار می‌رفت، زیرا مردم معتقد بودند که سامهاین به مردگان اجازه می‌دهد تا در آن روز به زمین باز گردند.

پس از آن‌که سلت‌ها مغلوب رومی‌ها شدند، آداب و رسومشان با مراسم مذهبی مرگ رومی‌ها درآمیخت. پومونا^۲، الهه درختان میوه، و به همراه او سیب وارد صحنه شدند. بین قرون پنجم و هفتم میلادی انگلوساکسون‌ها، که بر انگلستان حکومت می‌کردند، جانشین رومی‌ها شدند. مسیحیت در مناطق سلت‌نشین آن زمان توسعه یافت و آداب و رسوم خود را به همراه آورد، ولی باز هم با آیین کهن سلت‌ها درآمیخت.

در قرن نهم میلادی کلیسای مسیحی اول نوامبر را عید اولیا اعلام کرد. سی و یکم اکتبر به عنوان قسمتی از این عید جدید پذیرفته شد و «شب اولیا» نام گرفت. بعدها آن را هالووین به معنای عید تمام اولیا نام نهادند. روز استغاثه برای ارواح در دوم نوامبر نیز روز یادبود رفتگان بود. به این مناسبت، شیرینی‌های کوچکی تهیه می‌شد. فقرا برای گدایی منزل به منزل می‌گشتند و در قبال گرفتن شیرینی برای مردگان دعا می‌خواندند. آنان فانوس‌هایی از

1. Samhain

2. Pomona

چغندرهای بزرگ تهیه می‌کردند و داخل آنها شمع‌های فروزان قرار می‌دادند تا به ارواح راه‌خانه‌های قدیمیشان را نشان دهند. در طی قرون متمادی آداب و رسوم مذهبی به جشن‌های ملی و جهانی تبدیل شد. ساکنان آمریکا برای تهیه فانوس‌ها، که وظیفه راهنمایی ارواح را به عهده دارند، کدو را، که بسیار مناسب‌تر بود، جایگزین چغندری کردند که رهاورد قدیمی سلت‌ها بود، و بالاخره صورتک‌های ترسناک کدویی، دنیا را به تصرف درآوردند و در همه جا مرسوم شدند.

تاریخچه کدو

خاستگاه کدو

به طور قطع کشور آمریکا موطن کدوست. در دیوارنوشته‌های غارهای اُکامپو^۱ در تاماویلیپاس^۲ مکزیکو شواهدی مربوط به هفت هزار سال قبل از میلاد مسیح به دست آمده است. در تمدن‌های کهن مایا، اینکا و آزتک کدو در کنار ذرت و لوبیا به عنوان ماده غذایی اصلی کاشته می‌شد.

پس از کشف قاره آمریکا اولین گونه‌های کدو به اروپا برده شد. اولین گونه‌ای که به اروپا بردند کدوی مسمایی بود. گسترش سریع کدو در دنیا به زمان سفرهای اکتشافی بزرگ و مهم دریانوردان باز می‌گردد. این صیفی رنگارنگ هم سوغات محبوبی بود و هم مکمل غذایی مطلوبی در مسافرت‌های دریایی طولانی به شمار می‌رفت. از قرن شانزدهم میلادی کدوها در تمام بندرها ظاهر شدند. قدیمی‌ترین تخم‌های کدو در اروپای مرکزی متعلق به مرکز شهر قدیمی آمستردام است و قدمت آن به قرن هفدهم میلادی می‌رسد.

اولین عکس کدو در کتاب گیاهان اثر لئونارد فوکس^۳ به چشم می‌خورد که در سال ۱۵۴۳ در شهر بازل منتشر شده است. این عکس «کدوی دریا» یا «کدوی ترکیه» نام دارد.

1. Ocampo

2. Tamaulipas

3. Leonard Fuchs

اشتباه لغوی

کلمه *Cucurbita* منشأ لاتین دارد و در اصل به معنای کدوی قلیایی است که رومی‌ها از سال‌ها قبل آن را می‌شناختند. در قرن شانزدهم به دلیل شباهت ظاهری، کدو، این تازه‌وارد دنیای جدید، را به همین اسم نامگذاری کردند. به این ترتیب صدها سال انواع مختلف کدوها با یکدیگر اشتباه گرفته شد و به طور پیاپی حتی در کتاب‌های گیاه‌شناسی نام انواع کدوها به جای یکدیگر آمد. از این رو، امروزه به سختی می‌توان خط سیر کدو را در اروپا به طور واضح دنبال کرد. گرچه در قرن شانزدهم گونه‌های مختلف کدو به دلیل تفاوت‌های فراوانی که با یکدیگر داشتند طبقه‌بندی شدند، ولی متأسفانه بعدها این تقسیم‌بندی از بین رفت. حتی امروزه نیز گاهی دوگونه مختلف کدو را از یک نوع تلقی می‌کنند و به یک نام می‌خوانند. این موضوع تقریباً در تمام زبان‌ها صادق است.

منشأ اسامی

واژه Kürbis / کدو، که در زبان آلمانی کهن به صورت «Churbiz» یا «Kurbiz» بوده، از لغت لاتین *Cucurbita* مشتق شده است. بسیاری از اسامی دیگری که برای کدو ذکر شده شکل‌های محاوره‌ای و تغییر یافته همین لغت است.

مواد غذایی در اروپای مرکزی

عالی‌ترین و قدیمی‌ترین دستورهای تهیه غذا با کدو مرهون زحمات استاد آشپزی، کریستف واگنر، و کتاب آشپزی اوست. در این کتاب دستورهای فراوانی برای تهیه انواع غذاها با کدو

یا در ترکیب آن با موادی همچون مرغ، هلو، قارچ، زیره، نعناع، کرفس، گشنیز، گیاه کنه، خرمای اریحا، عسل، آب انگور، ماهی، سرکه و روغن درج شده است. البته تمام این‌ها مربوط به نوعی کدوست که رومی‌ها در آن زمان آن را *Cucurbita* می‌نامیدند.

او می‌نویسد که گوشت این «میوه سرخیوستی» را می‌توان مانند سیب و چغندر پخت و تخم‌های پوست‌کنده آن را مانند بادام مصرف کرد. وی به تأثیر درمانی تخم‌های کدو در زمینه ناراحتی‌های مثانه نیز اشاراتی دارد.

در مقایسه با سیب‌زمینی و گوجه‌فرنگی، که آن‌ها هم از قاره جدید [= آمریکا] وارد شده بودند، کدو خیلی سریع‌تر به عنوان ماده غذایی پذیرفته شد، زیرا مردم میوه‌هایی با ظاهر مشابه مانند طالبی و کدوی قلیایی را پیش از این می‌شناختند. ملکه ماری ترز^۱ از کدو حمایت کرد و این حمایت باعث کشت گسترده آن شد.

در آن زمان معمولاً برای تهیه نان قسمت‌های نرم و آبدار کدو را با خمیر مخلوط می‌کردند. جایگاه کدو بین مواد خوراکی در طی قرن‌ها، بسته به وضعیت اقتصادی مردم، از غذایی لذیذ و مطبوع تا خوراک خوک‌ها و غذای فقرا در نوسان بود تا این‌که از اواسط قرن بیستم در اروپای مرکزی کدو تقریباً به طور کامل به ورطه فراموشی افتاد.

کشت کدو در اتریش

طبق گزارش انجمن کشاورزان اتریش، مساحت زمین‌های زیر کشت کدوی روغنی در سال ۲۰۰۰ بالغ بر ۱۰۳۷۶ هکتار بوده است. از این رقم ۸۱۰۱ هکتار سهم اشتایر، ۱۷۲۰ هکتار سهم جنوب اتریش، ۴۲۷ هکتار سهم بورگنلاند، ۱۲۵ هکتار سهم کِمِتر و ۳ هکتار سهم شمال اتریش بوده است. در بقیه مناطق اتریش میزان کشت کدو قابل توجه نیست. کشت انواع کدوهای خوراکی جزو این آمار محسوب نشده و بسیار ناچیز است.

۱. ملکه اتریش (۱۷۱۷ - ۱۷۸۰). - م.

در سال ۲۰۰۰ زمین‌های زیر کشت انگور بالغ بر پنجاه هزار هکتار بوده است. در منطقه اشتایر مساحت تاکستان‌ها ۳۵۰۰ هکتار بوده است. بنابراین، زمین‌های زیر کشت کدو بیش از دو برابر تاکستان‌های این منطقه است.

در ۱/۴ میلیون هکتار زمین زراعی در کشور اتریش، کشت کدو نقش چندانی ندارد. علاوه بر آمار و ارقام رسمی در مورد میزان کشت کدو، مقدار قابل توجهی نیز اعلام و ثبت نمی‌شود.

گاهی در توده‌ای از کود گیاهی کدوهای رشد می‌کنند، یا در میان زباله‌های آشپزخانه یا از بقایای کدوهای گندیده هالوین، کدوهای می‌رویند که هرگز مشابه آن‌ها را ندیده‌اید. از پیوند ناخواسته انواع کدوها ژن‌های نسل قبلی مجدداً و به صورت تغییر یافته پدیدار می‌شوند و نتایج حیرت‌آوری به بار می‌آید. علاقه‌مندان به سبزی‌کاری و صیفی‌کاری، در باغچه‌های شخصی خود انواع کدوها را پرورش می‌دهند و پیوند می‌زنند و در عین حال در مورد آن‌ها آزمایش و تحقیق می‌کنند. فراوانی انواع کدوهای که در بازارها دیده می‌شوند هر سال افزایش پیدا می‌کند. تبادل تخم کدو به طور ناگهانی افزایش یافته است. امروزه می‌توان با اینترنت از تمام مناطق جهان تخم انواع کدوها را سفارش داد.

کشت و پرورش کدو

در چند سال اخیر در اتریش نیز، همانند دیگر کشورهای غربی، کشت و پرورش کدو رونق بسیاری یافته است. کدو آذین فصل پاییز، گل سرسبد جشن‌ها و البته غذایی سالم است. استفاده از آن در جشن هالوین ضامن مساعدت بازار برای فروش آن در آمریکا است. اکنون کمپانی کیتش^۱ اتریش نیز توانسته است این بازار را پر کند. مسلماً کدو محبوبیت خود را مدیون اشکال جاذب و رنگارنگ بودن و همچنین قابلیت مصرفش به روش‌های گوناگون

است. کشاورزانی که کشت کدو را از روی تفنن انجام می دهند رفته رفته مجذوب گیاهی می شوند که به شکلی باورنکردنی در مدت زمانی کوتاه به حداکثر بازدهی می رسد. مسابقات بزرگ ترین و سنگین ترین کدوها بارها برگزار می شوند، نمایشگاه هایی نیز به موضوعاتی در مورد کدو می پردازند، و جهانگردان آن را پدیده جدید بازار می دانند. تولیدکنندگان محلی موفق شده اند به مدد برگزاری این جشن ها محصولات مناطق مهم کشاورزی را در فصول بهار، تابستان و زمستان معرفی و احیا کنند.

در گرایش و بازگشت به آشپزی بومی و محلی - تمایلی که در تمام اروپای مرکزی محسوس است - کدو اهمیت دوباره یافته است. این «غذای فقرا» امروزه، به خصوص در مناطق شهری، ماده غذایی سالم و باارزشی به شمار می رود.

تا چندی پیش در کتاب های آشپزی تنها به اشاره ای گذرا به کدو اکتفا می شد - البته اگر اسمی از آن می بردند؛ ولی امروزه انواع مختلف کدو را از یکدیگر متمایز می کنند و موارد مختلف مصرف آن ها را به طور مشروح توضیح می دهند. تمایل به تولید کدوی خوراکی نیز در بین صیفی کاران افزایش یافته است.

کدو در جهان

سازمان جهانی خواربار و کشاورزی (FAO) اعلام کرده است که در ده سال اخیر تولید کدو در جهان افزایش یافته است. در سال ۱۹۹۸ میلادی حدود ۱/۲ میلیون هکتار زمین در سراسر جهان زیر کشت کدو بوده است که قسمت اعظم آن مربوط به قاره آسیاست. هندوستان در مقام اول و کشور چین در رده دوم قرار دارد.

آمار نشان می دهد که مقدار محصولی که از هر هکتار به دست می آید در مناطق مختلف بسیار متفاوت است. مقدار محصول در هلند ۹۵ تن در هکتار و در رومانی ۱/۶ تن در هکتار است. مساحت زمین های زیر کشت کدو در رومانی هشتاد هزار هکتار است. این کشور

بزرگ‌ترین تولیدکننده کدو در اروپاست، اما مقدار محصول آن در مقایسه با کشورهای اوکراین، ایتالیا و اسپانیا بسیار ناچیز است.

در حالی که در کشورهای در حال توسعه کدو از لحاظ غذایی دارای اهمیت فراوان است، در کشورهای توسعه‌یافته به چشم سرگرمی اوقات فراغت آن را می‌نگرند: کدو شیئی تزئینی، موضوع عکاسی و نقاشی و بازیچه کودکان است.

از کاشت تا برداشت

کاشت و داشت^۱

کدو گیاهی است یکساله با ریشه‌ای وسیع. معمولاً روی جوانه‌های بلند گیاه برگ‌های بزرگی به شکل کف دست می‌روید. از این رو، این برگ‌ها به خوبی زمین را مفروش می‌کنند و قادرند در تابستان مناطق باز را کاملاً پوشانند. در فصل پاییز برگ‌ها می‌ریزند و فقط کدوها باقی می‌مانند که به صورت پراکنده و رنگارنگ جالیز را می‌پوشانند. برخی از گونه‌ها پیچک‌وار خود را از حصارها و پرچین‌ها بالا می‌کشند و سایبان و حصاری زیبا و متفاوت می‌سازند. برخی دیگر از گونه‌ها مثل کدوی خورشیدی یا کدوی سبز جوانه‌های محکمی دارند و به صورت بوته رشد می‌کنند. برگ‌های سبز پر رنگ و براق آن‌ها معمولاً به صورت پنچ‌پر و بسیار زینت‌بخش است.

بذرافشانی

کدو به مکان‌های گرم و آفتابی تمایل دارد و در مقابل سرما بسیار حساس است. از این رو، تخم آن را باید پس از پایان سرما و یخبندان در هوای آزاد کاشت. توصیه می‌شود که گیاهان جوان را به روش نشاکاری به عمل آورند. به این ترتیب می‌توان با صرفه‌جویی در وقت، گیاهان قوی و مقاوم به بار آورد و به علت رشد سریع‌تر این گیاهان، علف‌های هرز نیز

۱. این قسمت به قلم ولفگانگ پالمه (Wolfgang Palme) نوشته شده است.

نمی‌توانند بین آن‌ها برویند.

از اواسط ماه آوریل تخم کدو را در گلدان می‌کارند. به عنوان بستر از خاک مخصوص گلدان، که به صورت آماده وجود دارد، یا از خاک سبک باغچه آمیخته با مقداری کود استفاده می‌کنند. اگر خاک گلدان مرطوب نگه داشته شود، تخم‌ها در دمای معمولی اتاق پس از مدت کوتاهی جوانه خواهند زد.

گیاه جوان کدو

پس از این مرحله، رشد گیاه سریع‌تر پیش می‌رود. بعد از رویش برگ‌های گرد و جذاب جوانه، اولین برگ‌های پهن رشد می‌کنند که بسته به نوع کدوها با یکدیگر تفاوت دارند. گیاهان جوانی که دو تا سه برگ پهن دارند باید به خوبی مقاوم شوند، یعنی باید آن‌ها را در

مکانی سردتر و خشک‌تر قرار داد. در شرایط آب و هوایی مناسب می‌توان آن‌ها را در تمام طول روز در هوای آزاد قرار داد و به مقدار کم‌تری آبیاری کرد تا این گیاهان رفته رفته مقاوم‌تر شوند و به شرایط جدید عادت کنند. کدوها نباید در معرض وزش باد شدید باشند، زیرا نسبت به باد بسیار حساسند. وزش باد می‌تواند باعث خشک شدن گیاه شود و یا جوانه‌های ترد آن را خم کند و بشکند. شب‌ها باید مجدداً گیاه را به مکانی سرپوشیده (منزل / گلخانه) ببرید تا از آن در برابر سرمای شدید

محافظت کنید. از اواسط ماه مه باید آن را در محیط باز قرار دهید^۱.

۱. این توضیحات مربوط به کشت کدو در اتریش است. در ایران با توجه به شرایط آب و هوایی، زمان و نحوه کشت ممکن است متفاوت باشد. - م.

شرایط خاک

کدو علاوه بر نور خورشید به خاکی سبک و غنی از مواد آلی نیاز دارد. چنین خاکی به سرعت گرم می شود و همزمان قابلیت نگهداری آب را نیز داراست. هرگز نباید کدو را در خاک سفت و غیرقابل زهکشی کاشت. این امر در مورد بسیاری از انواع گیاهان دیگر نیز صادق است. برای تأمین مواد مورد نیاز گیاه جوان باید به آن کود گیاهی غنی شده با مواد آلی یا کود حیوانی مرغوب داد. در تهیه کود گیاهی می توان از کدوها استفاده کرد: نمونه ای از همزیستی مسالمت آمیز. برگ های پهن کدو همانند پوششی، از ترکیبات و موجودات ذره بینی بی شمار موجود در توده کود محافظت و از تابش شدید نور آفتاب و خشک شدن کود جلوگیری می کنند. به این ترتیب آب و مواد غذایی کافی برای رشد کدو تأمین می گردد. کدو و صیفی هایی مانند خیار یا طالبی را نباید هر سال در زمین سال پیش کاشت، زیرا آنها با یکدیگر سازگاری ندارند. کارشناسان توصیه می کنند که هر چهار سال محصولات متفاوتی در یک زمین زراعی کاشته شود. کشاورزان حرفه ای ترجیح می دهند کدو را در بستری از پوشش های زرورقی یا محافظ های خاک بکارند. این بسترهای پوشش دهنده تیره باعث گرم شدن سریع خاک می شوند و از رشد علف های هرز نیز جلوگیری می کنند. می توانید در باغچه شخصی خود این کار را تجربه کنید. اگر نمی خواهید از مواد مصنوعی استفاده کنید، می توانید چمن های چیده شده یا شاخ و برگ ریخته درختان را جایگزین زوررق یا پوشش محافظ کنید.

مکان مناسب برای کاشت کدو

لازم است با توجه به نوع گیاه، مکان کافی برای رشد آن در نظر گرفته شود. در هر متر مربع تنها یک گیاه باید کاشته شود. کدوهای بسیار بزرگ را تنها در صورتی می توان پرورش داد که مساحتی بین ده تا پانزده متر مکعب برای رشد هر گیاه وجود داشته باشد.

مقابله با علف‌های هرز

آبیاری کافی و وجین علف‌های هرز در زمان رشد کدوها ضروری است. قبل از رشد کامل کدوها و انبوه شدن بستر آن‌ها باید علف‌های هرز را با قیچی یا کج‌بیل تخت وجین کرد. وجین کردن در فصل تابستان ضروری نیست. کلنگ زدن باعث هوارسانی مناسب به خاک می‌شود و کلوخ‌های درشت را خرد می‌کند. این کار موجب هدر نرفتن آب و نفوذ آن به خاک می‌شود.

میزان آب مورد نیاز

به دلیل نیاز فراوان کدو به آب از اواسط ماه ژوئن تا اواسط ماه اوت، یعنی زمان بیش‌ترین رشد گیاه، آبیاری تکمیلی برای گیاه بسیار مناسب است. عدم آبیاری کافی و منظم ممکن است باعث بروز ناهنجاری‌هایی در شکل ظاهری کدوها شود. آبیاری بیش از حد نیز امکان دارد موجب نابودی جوانه‌ها شود. بهتر است آبیاری صبح‌هنگام انجام گیرد تا زمان کافی برای خشک شدن برگ‌ها قبل از تابش شدید آفتاب وجود داشته باشد. باقی ماندن قطرات آب روی برگ‌ها و تابش نور خورشید به آن‌ها همانند ذره‌بینی عمل می‌کند که می‌تواند باعث سوختن برگ‌ها شود. مرطوب بودن برگ‌ها در ساعات سرد شب بستر مناسبی برای بروز بیماری‌های قارچی و کپک‌ها فراهم می‌کند. نوعی از این کپک‌ها روی برگ‌ها را با لایه‌ای سفید و آردی شکل می‌پوشاند و به گیاه آسیب جدی می‌رساند.

بیماری‌ها

یکی دیگر از بیماری‌هایی که در سال‌های اخیر باعث وحشت کشاورزان شده ویروس موزائیک زرد^۱ است. اولین نشانه این بیماری بروز لکه‌های زرد و تغییر رنگ کلی

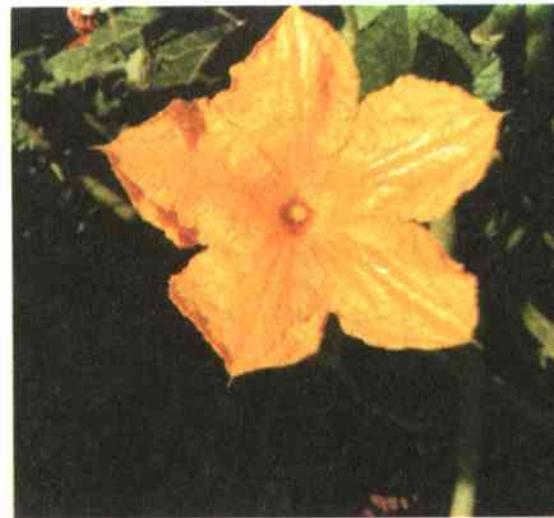
۱. Neudosan، نوعی صابون مایع. - م.

برگ‌هاست. این ویروس از طریق شپش‌های روی برگ‌ها به دیگر بوته‌ها سرایت می‌کند. سوراخ‌هایی که روی برگ‌ها به وجود می‌آید مشکل اصلی نیست، بلکه شپش‌ها هستند که می‌توانند بیماری را از یک بوته مبتلا به تمام منطقه سرایت دهند. با قرار دادن تورها و زورق‌های محافظ می‌توان از سرایت شپش‌ها به دیگر بوته‌ها جلوگیری کرد. مبارزه زیست‌شناختی مستقیم به وسیله نویدوسان^۱ نیز امکان‌پذیر است. این بیماری‌ها باعث بروز اشکالاتی در تغذیه انسانی می‌شوند و نیز به دلیل نامرغوب بودن کیفیت محصول، کاهش درآمد را به دنبال دارند.

داشت

بوته کدو به هرس خاصی نیاز ندارد. برای به دست آوردن کدوهای درشت بهتر است یک یا دو کدو روی هر بوته باقی بماند. تمام گل‌های ماده‌ای که مجدداً رشد کنند خواهند ریخت و مشکلی برای گیاه به وجود نخواهند آورد. در این صورت، گیاه می‌تواند تمام قوت خود را برای رشد یک یا دو کدو به کار گیرد.

برداشت و انبار کردن

کدوهای تابستانی را در طول فصل تابستان، زمانی که هنوز کال و ترد هستند، برداشت

1. Gelbmosaik-Virus

می‌کنند. برای چیدن کدوها باید آن‌ها را با چاقوی تیزی از قسمت دم جدا کرد. این کدوها را مدت کوتاهی می‌توان نگه داشت و بهتر است هر چه زودتر آن‌ها را مصرف کرد. کدوهای پاییزه و زمستانی کاملاً متفاوتند. آن‌ها باید تا حد امکان برای رسیدن در جالیز باقی بمانند. قبل از فرا رسیدن سرما و یخبندان، یعنی در سپتامبر یا اکتبر، آن‌ها را طوری می‌چینند که حدود ده سانتیمتر از دم کدو روی آن باقی بماند. خشک کردن دم گیاه بسیار مهم است. بدین

منظور باید کدوها را چند روز در معرض آفتاب گرم پاییزی قرار داد و یا در سیلویی که از تهویه مناسبی برخوردار است خشک کرد. چیدن، جمع‌آوری و حمل محصول باید به دقت انجام گیرد، زیرا فقط کدوهایی را که فاقد ترک، له‌شدگی و یا زخم باشند می‌توان انبار کرد. در غیر این صورت، تمام کدوهای انبار شده به علت پوسیدگی و کپک‌زدگی خراب خواهند شد. کدوهای خراب، نرم و پوسیده‌اند و بوی بسیار نامطبوعی دارند. شرایط مناسب برای انبار کردن کدو حرارتی بین ده تا چهارده درجه سانتیگراد و میزان رطوبت شصت تا هفتاد درصد است. هوای خشک برای انبار کردن کدو مناسب نیست. کدوها را نباید روی هم تلبار کرد، زیرا این کار باعث وارد آمدن فشار بر بعضی از قسمت‌های کدو و نرسیدن هوا به تمام آن می‌شود. بهترین طریقه قرار دادن کدوها، چیدن آن‌ها با فاصله مناسب است به طوری که با یکدیگر تماس نداشته باشند. با رعایت تمام این شرایط نیز ممکن است در طول زمستان تعدادی از کدوها خراب شوند. اگر کدوی خراب به سرعت جدا و برداشته شود از سرایت بیماری‌ها پیشگیری خواهد شد. در شرایط مناسب انبار می‌توان کدوها را چندین ماه و حتی یک سال نگهداری کرد؛ البته انبار کردن طولانی باعث کاهش مواد غذایی با ارزش کدو و تغییر طعم آن خواهد شد.

گندیدگی

با بروز اولین نشانه‌های گندیدگی باید قسمت گندیده را برید و بقیه کدو را مصرف کرد. ممکن است باکتری‌ها و قارچ‌ها قسمت داخلی را کاملاً از بین ببرند، در حالی که قسمت خارجی کدو تنها از لحاظ رنگ مختصری تغییر کند. ممکن است این تغییر به رنگ موشی (خاکستری تیره)، سفید خالص، قرمز گلی یا بنفش روشن باشد.

پرورش کدو

شکوفه‌ها و زنبورهای عسل

از لحاظ زیست‌شناختی و در اصطلاح گیاه‌شناسی، کدو گیاهی دوجنسی است، یعنی روی گیاه هم شکوفه نر و هم شکوفه ماده وجود دارد. اختلاف آن‌ها کاملاً مشهود است؛ گرچه هر دو شکوفه به رنگ زرد متمایل به نارنجی هستند، شکوفه نر دارای پرچم میله‌ای شکل و شکوفه ماده دارای تخمدانی است که کدو از آن به وجود می‌آید.

گل‌های زیبا و چشم‌نواز به وسیله حشرات بارور می‌شوند؛ در مورد کدوها نیز چنین است. آن‌ها به وسیله زنبورهای عسل، زنبورهای وحشی درشت و حشرات دیگر گرده‌افشانی می‌شوند. اگر چندین نوع مختلف کدو در کنار یکدیگر کاشته شوند، ممکن است با گرده انواع دیگر بارور شوند. تخم‌هایی که از کدوهای بارور شده به صورت آزاد به دست می‌آید هرگز اصیل نیست. نتیجه‌ای که از کاشت این تخم‌ها به دست می‌آید حیرت‌آور است. کدویی که از چنین تخمی رشد می‌کند تقریباً هیچ شباهتی به نوع اصلی خود ندارد.

دوره برای جلوگیری از پیوندهای ناخواسته و خالص نگه داشتن نوع کدو وجود دارد:

۱. در مساحتی حدود هشتصد متر مربع تنها یک نوع کدو کاشته شود، یا

۲. لقاح به صورت مصنوعی به دست کشاورز انجام گیرد.

گرده‌افشانی مصنوعی

به دلیل بزرگ بودن شکوفه‌های کدو گرده‌افشانی آن‌ها بسیار آسان است. با کمی تجربه می‌توان گل‌های ماده قابل تلقیحی را که در روز بعد شکفته خواهند شد انتخاب کرد. هنگام غروب این شکوفه‌ها را شناسایی می‌کنند و با یک تکه چسب یا نوار می‌بندند. به این ترتیب از باز شدن شکوفه و بارور شدن احتمالی آن به وسیله حشرات جلوگیری خواهد شد. همچنین، تعدادی از گل‌های نر را که بهتر است روی بوته دیگری باشند انتخاب می‌کنند و چسب می‌زنند. صبح روز بعد ابتدا گل‌های نر را باز می‌کنند، گلبرگ‌ها را جدا می‌کنند و شکوفه را به همراه قسمتی از شاخه می‌چینند. سپس در نهایت دقت، پس از جدا کردن چسب، شکوفه ماده را باز می‌کنند و گرده‌های شکوفه نر را به کمک قلم‌مو به کلاله شکوفه ماده انتقال می‌دهند. به منظور بهینه‌سازی تلقیح، برای هر گل ماده از دو تا سه گل نر استفاده می‌شود. هنگام تلقیح مصنوعی و پس از آن باید از نشستن حشرات روی گل ماده ممانعت کرد. بنابراین، باید مجدداً گل ماده را با چسب یا نوار بست. علامت‌گذاری آن نیز بسیار مهم است. به این منظور بهتر است از برچسب‌های قابل آویزان کردن و رنگی و مقاوم در برابر تغییرات آب و هوا استفاده کرد. تا رسیدن کامل کدو برچسب باید روی بوته باقی بماند.

جمع‌آوری تخم کدو

برای این که تخم‌های انواع مختلف کدو با یکدیگر مخلوط نشوند، باید برداشت و انبار کردن تخم‌های جمع‌آوری شده با دقت انجام گیرد. روی پوست صیقلی کدو می‌توان با مازیک ضد آب علامت‌گذاری کرد. بهتر است از چندین کدو برای تهیه تخم استفاده شود. بدین ترتیب اگر در حین رشد کدوها یا در انبار ضرری به آن‌ها وارد شود، تخم جایگزین در دسترس خواهد بود. چون کدوهای پاییزه و زمستانی را تا رسیدن کامل نمی‌چینند، پوسیدگی و گندیدن تخم آن‌ها به طور قابل توجهی افزایش می‌یابد. کدوهای تابستانی نیز باید پوستی سفت و سخت داشته باشند. پس از دو تا سه هفته ماندن در انبار کدوها را

می‌برند، تخم‌ها را جدا می‌کنند، داخل آبکش می‌ریزند و زیر آب روان می‌شویند تا باقیمانده گوشت و الیاف از آن‌ها جدا شود. اگر تخم‌ها را به خوبی خشک کنند و در مکانی خنک و تاریک نگه دارند، حداقل تا شش سال قابلیت رشد خود را حفظ خواهند کرد.

نگاهی به پرورش گونه‌های مختلف سبزی و صیفی

دگرگونی بارز و شدیدی که در قرن بیستم در رشته‌های اشتغال و تجارت در کشاورزی به وجود آمد، باعث شد که جایگاه عرضه انواع صیفی و سبزی تغییر کند. رقابت شدید در بازار در دهه‌های اخیر موجب انحصاری شدن روزافزون آن شده است. کارخانه‌های بزرگ در یکدیگر ادغام شده‌اند یا کارتل‌های دارویی و شیمیایی بین‌المللی آن‌ها را به صورت عمده خریداری می‌کنند. عرضه خرد و محلی کدو بسیار محدود است. در اروپا دو کشور فرانسه و هلند مرکز پرورش سبزی و صیفی هستند. سبزی‌کاران و صیفی‌کاران اتریش نیز به این کارخانه‌های پرورش تخم وابسته‌اند. تنها هنگامی که پرورش‌دهندگان بین‌المللی قادر به برآوردن تقاضای بازار تخصصی یا محلی نباشند، عرصه‌ای برای دیگران به وجود می‌آید.

هنوز هم پرورش گونه‌های جدید، کاری نسبتاً پرهزینه است. ممکن است این کار پنج تا ده سال به طول انجامد. پرورش گونه‌های جدید به روش سنتی بر پایه پیوند گونه‌های مختلف و انتخاب نسل‌های بعدی طبق خصوصیات ویژه مورد نظر است. امروزه یکی از مهم‌ترین اهداف پرورش و پیوند سبزی‌ها و صیفی‌ها مقاوم‌سازی آن‌هاست. با این کار قدرت مقاومت در مقابل بیماری‌ها و آفات را در این گیاهان افزایش می‌دهند. اخیراً نوعی کاهوی مقاوم در برابر شته پرورش داده‌اند، یا کدوهایی پرورش یافته‌اند که در مقابل ویروس خطرناک موزائیک زرد مقاوم هستند. در گونه‌های جدید کیفیت نیز ارتقا می‌یابد، اما این گونه‌های پیوندی و پرورشی همیشه با تصورات مصرف‌کنندگان مطابقت نمی‌کنند. مثلاً، بازار، انواع گوجه‌فرنگی سفت و قابل حمل و انبارکردن را می‌پسندد، ولی برای مصرف‌کننده طعم مطبوع و لذیذ گوجه‌فرنگی اهمیت بیشتری دارد.

انواع سبزی و صیفی در اروپا

اگر پرورش دهنده‌ای بخواهد گونه جدیدی را به بازار گونه‌های اروپایی عرضه کند، باید ابتدا در یکی از کشورهای عضو بازار مشترک اروپا مراحل آزمون ویژه‌ای را پشت سر گذارد. این آزمون شامل شاخص‌های قابل تشخیص در گونه جدید، هموژنتیک و پایداری است. این بدان معناست که تنها گونه‌های جدیدی پذیرفته خواهند شد که از لحاظ ظاهری و خصوصیات از گونه‌های موجود قبلی قابل تشخیص و تفکیکند و در تولید انبوه شکل یکسانی دارند و دارای خصوصیات پایداری هستند. بنابراین، از کاشت یک نوع مشخص باید هر سال خصوصیات و شکل اصلی یکسانی به دست آید. کدوهایی که در فهرست گونه‌های بازار مشترک اروپا موجود نباشند اجازه عرضه به بازار نخواهند داشت.

از سوی دیگر، آنچه برای حمایت از کشاورزان و باغداران پیش‌بینی شده، یعنی عرضه محصولات مشخص با کیفیت آزمون‌شده تحت نامی به خصوص (مثلاً کدوی حلوایی)، به علت فراوانی گونه‌ها باعث بروز مشکلاتی برای آنان شده است. بسیاری از انواع سبزی و صیفی که از زمان‌های دور پرورش داده می‌شوند، دیگر با تقاضای بازار مطابقت نمی‌کنند، ولی با این حال هنوز هم کشت و به طور سنتی استفاده می‌شوند. چون عرضه این گونه‌های قدیمی - که البته هزینه‌های فراوانی نیز در بر دارند - از لحاظ اقتصادی مقرون به صرفه نیست، رفته رفته از بازار حذف می‌شوند و بسیاری از آنها در معرض خطر نابودی قرار می‌گیرند.

برخی از کشاورزان چه به صورت رسمی و چه به صورت غیررسمی سعی دارند با ابتکار عمل خود این گونه‌های باارزش را حفظ کنند، زیرا با از بین رفتن آنها دستیابی به این گونه‌های باارزش غیرممکن خواهد بود. گرچه در دنیایی با استانداردهای دقیق و سنجیده زندگی می‌کنیم، هنوز هم مصرف انواع سبزی‌ها و صیفی‌های سنتی با طعم، رنگ، شکل و قابلیت‌های مصرف گوناگونشان قسمتی از زندگی ماست.

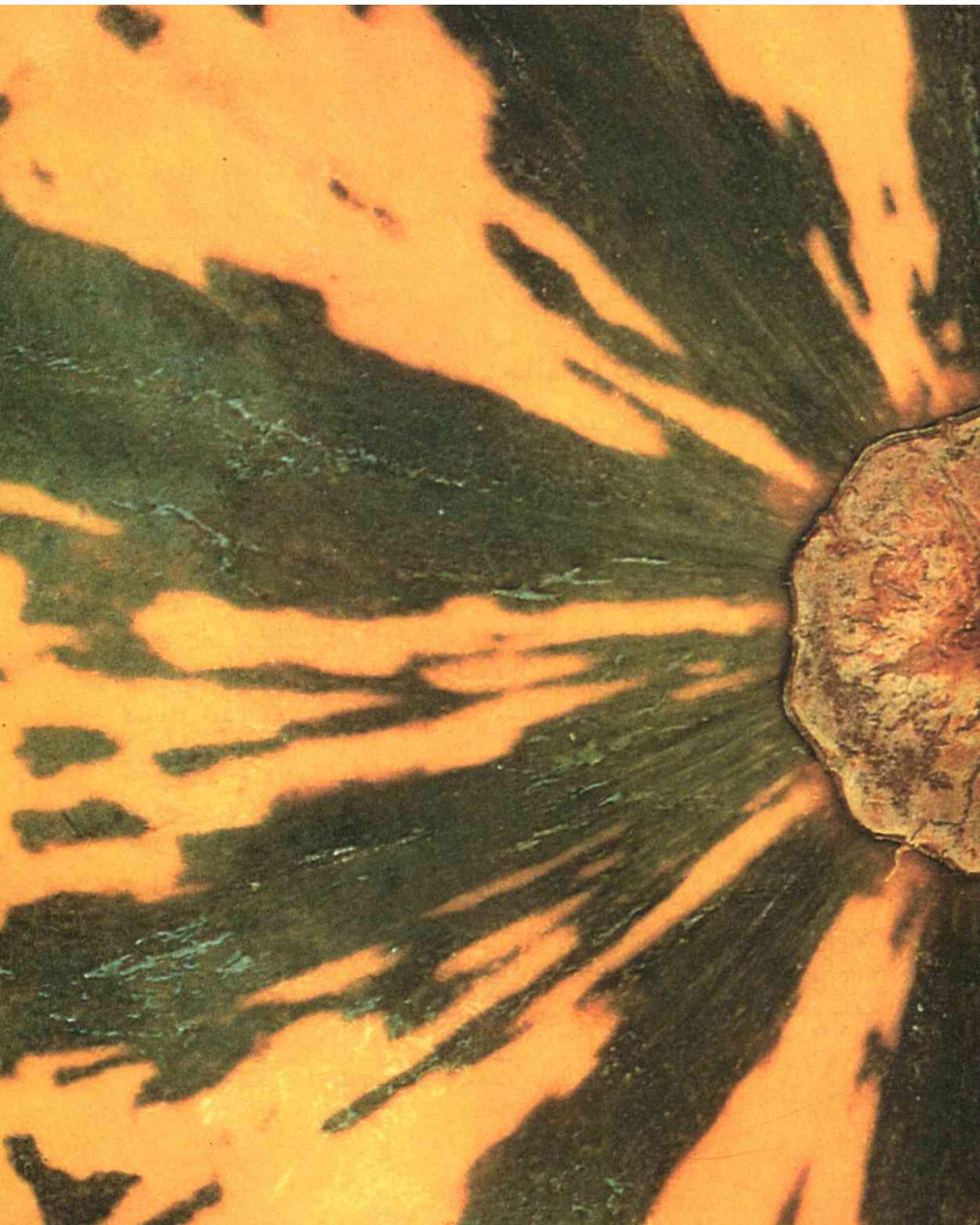
گونه پیوندی چیست؟

گیاه پیوندی اولین نسلی است که از پیوند دو گونه مختلف حاصل می‌شود. گرچه توضیح علمی کاملی برای این موضوع پیدا نشده، بیش از صد سال است که می‌دانیم گونه‌های جدیدی که از دو گیاه اصیل، که کاملاً با یکدیگر متفاوتند، به وجود می‌آیند بسیار همگون، دارای رشد سریع و پر بار هستند. به وسیله پیوندهای مستمر، گونه‌های اصیل خالصی به دست می‌آید که به طور مصنوعی با یکدیگر پیوند زده می‌شوند. این پیوند غالباً بسیار پرهزینه است. از این رو، قیمت گیاهان یا میوه‌های پیوندی نیز گران است. تخمی که از این پیوند به دست می‌آید به نام «اولین گونه پیوندی» فروخته می‌شود. تخم گیاه پیوندی امکان تکثیر ندارد و در صورت کشت، گیاهان نسل بعدی ناهمگون و نابهنجار خواهند شد. در گیاه پیوندی جدید خصوصیات گیاهان پایه قابل تشخیص نخواهد بود و نشانه‌های نامتجانس نیز دیده نخواهد شد. هر سال باید تخم‌های جدید برای پرورش گونه‌ها جمع‌آوری شوند، زیرا تنها گیاهان پایه و اصیل دارای تخم قابل تکثیر هستند. این گیاهان را باید هر سال مجدداً با یکدیگر پیوند زد تا تخم گونه پیوندی برای فروش به دست آید.

گونه‌های تغییر یافته ژنتیکی چیست؟

با ایجاد تغییرات ژنتیکی، خصوصیات وراثتی بیگانه به گیاهان پرورشی انتقال می‌یابد. این عمل با پیوند کاملاً متفاوت است. تغییر ژنتیکی برای مقاوم ساختن یا انتقال خصوصیات کیفی ویژه به کار گرفته می‌شود. چون ژنتیک کشاورزی را هنوز بیش‌تر مشتری‌ها در اروپا تأیید نکرده‌اند، در حال حاضر نمی‌توان هیچ نوع از سبزی‌ها و صیفی‌های تغییر یافته ژنتیکی را در بازارها خرید.

گیاه‌شناسی: خانواده کدو

کدو فقط کدو نیست^۱

کدوی مسمایی، خیار، خربزه، هندوانه، حنظل، گیاه لیف و کدوهای لیاللی جزو خانواده بزرگ کدو هستند. در نگاه اول شباهت گونه‌های این خانواده کاملاً واضح به نظر می‌رسد، اما تفاوت‌های تقریباً مشخصی نیز بین آن‌ها وجود دارد. در حالی که *Cucurbita*، کدوی اصلی، در مناطق معتدل آمریکا تکامل و گسترش پیدا می‌کرد، منشأ اصلی *Lagneria*، کدوی لیاللی، آفریقا و آسیا بود. به هر حال، با این همه کدوهای ضد و نقیض و متفاوت از لحاظ گیاه‌شناسی، پراکندگی این صیفی به فراوانی انواع توت‌هاست.

کدو (*Cucurbita*)

گونه *Cucurbita* شامل سی نوع از انواع کدوهاست که تنها پنج نوع از آن‌ها به عنوان کدوی خوراکی در دنیا اهمیت دارند. سه نوع از آن‌ها در کشور اتریش کشت و مصرف می‌شوند. این سه نوع از لحاظ رنگ و شکل، بسیار گوناگونند. این فراوانی در گونه‌های دیگر کم‌تر به چشم می‌خورد. اندازه کدوها از کدوهایی در حجم توپ تنیس تا کدوهای عظیم پانصد

۱. این قسمت با همکاری ولفگانگ پالمه نوشته شده است.

کیلویی متغیر است! پوست آن‌ها نیز با یکدیگر بسیار فرق دارد. برخی از آن‌ها دارای پوستی صاف و صیقلی هستند و بعضی حالتی چوب‌پنبه‌ای و زیر دارند. برای کندن پوست زبر آن‌ها باید از ابزارهای مخصوص بزرگی استفاده کرد.

رنگین‌کمان رنگ کدوها طیفی از سفید و لیمویی تا نارنجی، گلی، قرمز روشن، سبز و آبی مایل به خاکستری را در بر می‌گیرد. طعم‌های گوناگون کدوها و فراوانی غذاهایی که با آن‌ها می‌توان تهیه کرد هر چه بیشتر دوستداران سبزی‌ها و صیفی‌ها را به سوی خود می‌کشاند. برای استفاده بهینه از کدوهای خوراکی لازم است به این پراکندگی رنگارنگ کمی نظم و ترتیب ببخشیم.

چه کسی نام کدوها را می‌داند؟

شمارش تا عدد سه بسیار آسان است، ولی تمیز دادن سه نوع کدو با وجود تفاوت‌های فراوانشان به این سادگی‌ها نیست. تفاوت نام کدوها در زبان‌های مختلف مانند آلمانی، انگلیسی و ایتالیایی نیز این کار را دشوارتر می‌سازد. نام‌های متداول و رایج انواع کدوها در هیچ زبانی شباهتی به نام علمی گیاه‌شناختی آن‌ها ندارد. متأسفانه نام‌های موجود نیز توضیح روشنی در مورد گونه‌های مختلف کدوها نمی‌دهند. البته تمام کدوهای گونه *Cucurbita* وجوه مشترکی دارند؛ شکوفه تمام آن‌ها از زرد روشن تا نارنجی، و تقریباً بزرگ است، و این یکی از وجوه تمایز این گونه از گونه‌های دیگر است.

کدوی مسمایی (*Cucurbita pepo*)

این گونه را از دم سفت و دندان‌دارش، که مقطعی ستاره‌ای شکل دارد، می‌توان شناخت. در آب و هوای اتریش این کدو به آسانی به عمل می‌آید و به خوبی بار می‌دهد. وزن این کدو بین ۱۵۰ گرم تا ۱۰ کیلوگرم متغیر است. تنوع رنگ و شکل این گونه بسیار زیاد است.

این گونه را هنگامی که هنوز کال است می‌چینند، و پس از آن به مدت کوتاهی قابل نگهداری است. کدوهای تابستانی گوشتی به رنگ روشن دارند و بسیار آبدار و نرم هستند. اگر تا رسیدن کامل کدو آن را نچینند و کدو روی بوته باقی بماند، قابلیت انبار کردن آن طولانی‌تر می‌شود ولی طعم آن دیگر چندان خوب نخواهد بود.

کدوهای روغنی منطقه اشتایر، که در اتریش از لحاظ کشت منظم دارای اهمیت فراوانی هستند، و نیز کدوهای هالووین و کدوی اسپاگتی جزو خانواده کدوی مسمایی هستند. کدوی اسپاگتی هنگام پخت مانند ماکارونی خرد می‌شود.

کدوهای متعدد کوچکی که به عنوان کدوی تزئینی شناخته شده‌اند جزو این خانواده محسوب می‌شوند. این کدوها برای مصرف خوراکی کاشته نمی‌شوند، اما تا زمانی که نرم و تازه هستند می‌توان آن‌ها را به صورت پخته نیز مصرف کرد. بعضی از انواع آن‌ها بسیار تلخ هستند، ولی برخلاف آنچه اغلب ادعا می‌شود به هیچ عنوان سمی نیستند.

کدوی تنبل (*Cucurbita maxima*)

همان‌طور که از اسم این کدو مشخص است، این گونه شامل کدوهای مشهور و درشت است. البته کدوهای کوچک‌تری مانند اوچیکی کوری^۱ با وزنی بین یک تا دو کیلوگرم نیز جزو این خانواده محسوب می‌شوند. این گونه را در پاییز پس از رسیدن کامل می‌چینند. اگر شرایط نگهداری مناسب باشد، می‌توان در تمام زمستان آن را انبار کرد. پس از چیدن کدوها باید آن‌ها را به مکانی خشک با دمایی بین دوازده تا چهارده درجه سانتیگراد منتقل کرد. معمولاً پس از چیدن کدوها باید مدتی آن‌ها را در جالیز باقی گذاشت تا کمی خشک شوند، زیرا دم‌های سبز و آبدار کدو و آسیب‌های احتمالی پوست آن ممکن است باعث بروز بیماری‌های قارچی، گندیدگی و بالاخره خرابی و فساد کامل کدو شود.

1. Uchiki Kuri

این گونه کدو را از دم کلفت و اسفنجی شکل آن، که مقطع برش گردی دارد، می‌توان شناخت. معمولاً برگ‌های این کدو سخت و بزرگ و پوست آن نیز سفت است. گوشت این کدو معمولاً نارنجی است. این گونه پس از پختن، قوام و ظاهر خود را حفظ می‌کند و دارای شکل و طعم خوبی است.

شکل کدوهای تنبل بسیار متنوع است؛ بعضی از آن‌ها دارای مرکزی زرد و قرمز هستند. کدوهای هوکایدو^۱ شبیه دوک نخ‌ریسی‌اند و به رنگ‌های گوناگونی از نارنجی تا سبز مایل به آبی دیده می‌شوند. کدوهای کوچک‌تری مانند اوچیکی کوری و رد کوریس^۲ نوعی کدوی سبز به نام باترکاپ^۳، آتلانتیس جیانتیس^۴ غول‌آسا - که بزرگ‌ترین کدوی دنیا است -، کدوهای موزی - که مانند موز دراز و به رنگ صورتی یا آبی هستند -، کدوی زیتونی با طعم عالی و لذیذش و کدوهای دستار ترکی^۵ - که ظاهری تزئینی و طعمی لذیذ دارند - همگی جزو این خانواده محسوب می‌شوند.

تنوعی که این کدوها از لحاظ شکل، رنگ و موارد مصرف در فهرست غذایی ما دارند کاملاً مشهود است.

کدوی حلوایی (*Cucurbita moschata*)

کدوی حلوایی بهترین کدوی خوراکی است. گوشت آن رنگی بین زرد تیره و نارنجی روشن دارد. این کدو طعمی لطیف دارد و ترد و بسیار خوشبو است. هنگام انبار کردن کاروتن و قند آن افزایش پیدا می‌کند و طعم و رنگ آن قوی‌تر و تندتر می‌شود.

پوست این کدو حالتی مخملی و نرم یا صاف و صیقلی دارد. گاهی راه‌هایی روی سطح آن دیده می‌شود. قسمت مرکزی آن، که حاوی تخم‌ها و کرک‌های الیافی شکل است، کوچک و گوشت آن فشرده و بیش‌تر از دیگر انواع کدوهاست. کدوی حلوایی را در شرایط مناسب

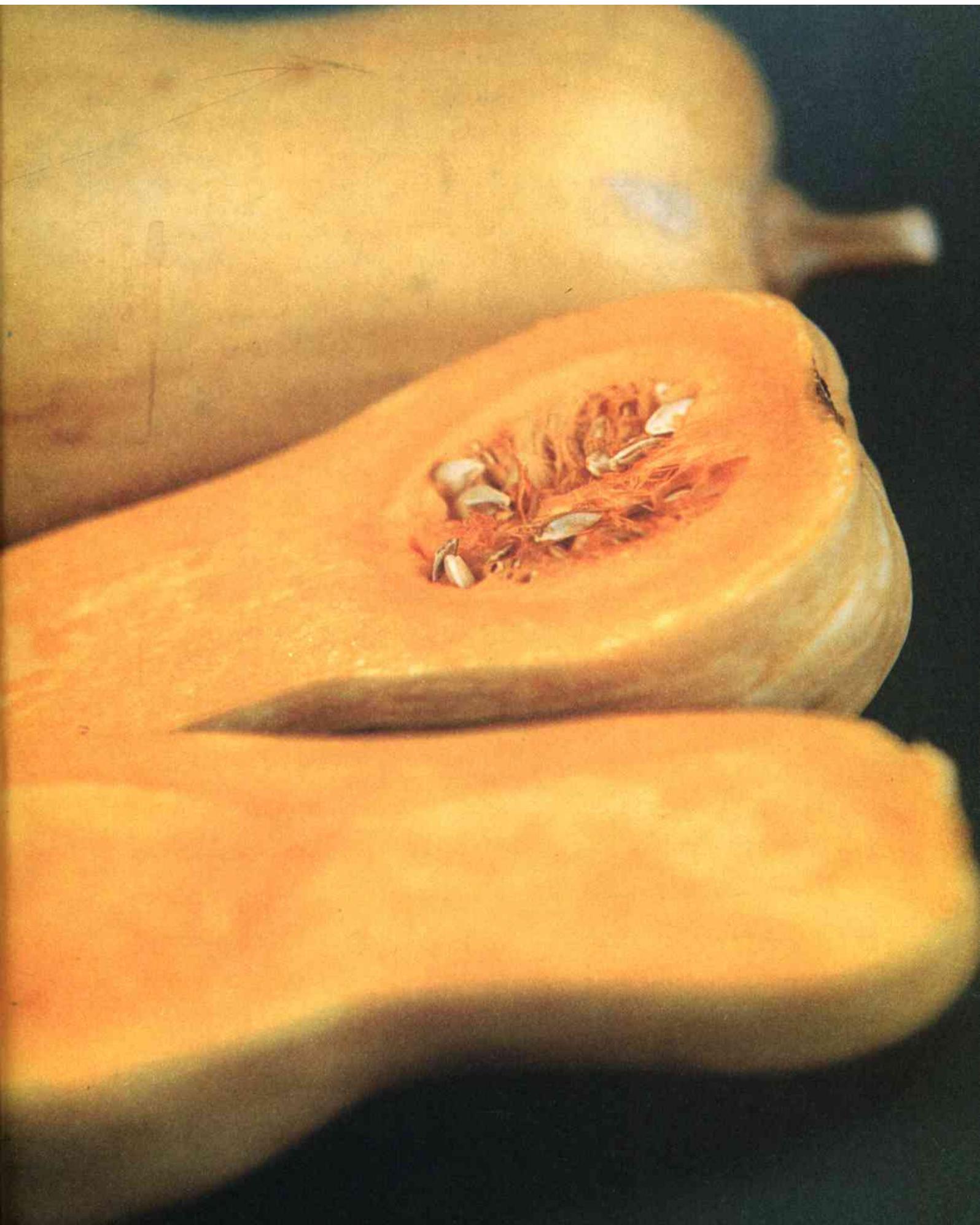
1. Hokkaido

2. Red Kuris

3. Buttercup

4. Atlantic Giants

5. Türkenturban

تا یک سال می‌توان انبار کرد. تمامی انواع کدوی حلوایی بسیار گرمادوست هستند و در آب و هوای سرد اتریش تنها در مناطقی که شرایط مطلوبی دارند کاملاً می‌رسند. به منظور قابل انبار کردن این نوع کدو بهتر است پس از چیدن، آن را به مدت یک هفته در مکانی گرم و خشک قرار داد. ساقه کدوی حلوایی نشانه آسانی برای شناختن آن نیست. همانند کدوی مسمایی، ساقه این کدو نیز سفت، دندانه‌دار، پهن و کمی خمیده است. برگ‌های این کدو، برخلاف گونه‌های دیگر، خال‌های سفید و نرم دارد. معروف‌ترین و مهم‌ترین نوع کدوی حلوایی در اتریش کدوی نارگیلی^۱ است. این نوع کدو، که معمولاً از فرانسه وارد می‌شود، طی سالیان اخیر به فهرست غذای بهترین رستوران‌ها راه یافته است. انواع دیگر آن مانند کدوی گردویی^۲، که ترد و فشرده هستند، نیز رفته‌رفته شناخته می‌شوند. برخی از انواع کدوی حلوایی مانند کدوی دراز ناپلی^۳ طولی بیش از یک متر دارند و در بازار سبزی‌ها و صیفی‌ها بسیار چشمگیرند.

کدوی برگ انجیری (*Cucurbita ficifolia*)

این کدو به عنوان کدوی خوراکی نقش مهمی ندارد. دارای برگ‌هایی به شکل برگ‌های درخت انجیر است، رنگ آن سبز و سفید خال خال، و وزن آن بین دو تا سه کیلوگرم است. می‌توان از آن برای تهیه غذاهای شیرین استفاده کرد. تخم‌های این کدو معمولاً به رنگ سیاه است. مهم‌ترین نقش این کدو در باغبانی این است که از آن به عنوان بستری برای اصلاح خیارهای گلخانه‌ای استفاده می‌شود، زیرا این کدو در مقابل انواع قارچ‌های موجود در خاک بسیار مقاوم است.

کدوی تخم نقره‌ای (*Cucurbita mixta*)

تنوع رنگ و شکل این کدو بسیار فراوان است. گاهی نقش و نگارهای بسیار جالبی روی

1. Muskatkürbis.

2. Butternuss

3. Langevon Neapel

سطح آن دیده می شود. این گونه را معمولاً در مناطق گرم آمریکای لاتین می کارند. برخی از انواع آن به عنوان کدوی هُپی^۱ شناخته شده اند. تخم های این کدو به رنگ سبز تیره ای و براق است. رنگ گوشت آن از سفید تا نارنجی روشن متغیر است.

Cucurbita foetidissima

در حال حاضر این کدو جایگاهی در مصارف غذایی ندارد، ولی به هر حال ارزش آن را دارد که مطلب کوتاهی در باره آن بگوییم. این کدو نمونه بارز گیاهان آینده است. در حال حاضر در ایالت آریزونا آمریکا و در لبنان در زمین های بزرگی به طور آزمایشی کاشته می شود. این گیاه چهار ساله کدو هایی تا وزن ۴۵ کیلوگرم به بار می آورد، این کدوها مقاومت خوبی دارند. در شرایط نامناسب کویری، تخم این کدو روغن و پروتئین فراوانی تولید می کند. سازمان جهانی خواربار و کشاورزی این کدو را جزو ۳۶ نوع گیاهی معرفی کرده است که می توانند سطح زندگی ساکنان مناطق گرم و خشک را ارتقاء بخشند.

دیگر اعضای خانواده کدو

تمامی انواع کدو های قدیمی جزو خانواده *Cucurbita* محسوب نمی شوند. کدو های لیال، خانواده *Lagenaria*، را از هزاران سال پیش در آسیا و آفریقا می کاشته اند. در اروپا کدوی مومی^۲ کاملاً ناشناخته است. این کدو بومی جنوب آسیاست و در چین از محبوبیت بسیاری برخوردار است. نام این کدو را به دلیل لایه سفید رنگی انتخاب کرده اند که شبیه موم است و روی کدو های رسیده را می پوشاند. پس از کندن پوست و جدا کردن تخم های کدو می توان از گوشت آن برای تهیه سوپ و غذاهای شیرین استفاده کرد. مصرف آن در هندوستان رایج و متداول است.

1. Hopi

2. *Benincasa hispida*

چند نمونه از انواع کدوها

کدوی سبز^۱ (از خانواده کدوی مسمایی)

کدوی سبز یکی از انواع کدوهای است که در تمام نقاط دنیا کاشته می شود. علاوه بر نوع سبز آن، که بسیار معروف است، انواع زرد، نارنجی، راه راه، پوست صیقلی و پوست زبر آن نیز وجود دارد. نوعی از این کدو که «کج گردن» نام دارد در قسمت گردن دارای خمیدگی است.

کدوی سبز جزو کدوهای تابستانی به شمار می آید و زمانی که هنوز کال است و وزنی حدود دویست گرم دارد برداشت می شود. وزن این کدو در صورت رسیدن کامل آن ممکن است به ده کیلوگرم برسد.

رشد این گیاه به صورت بوته ای است. شکوفه های نورسیده این کدو و گلبرگ های بزرگ و نارنجی و جذاب آن نیز خوراکی هستند.

کدوی پاتسیون^۲ (از خانواده کدوی مسمایی)

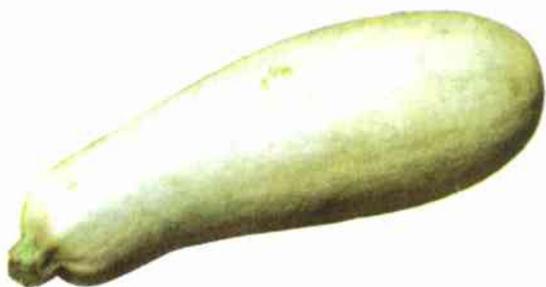
این کدو بشقاب پرنده و اسکالوپینی^۳ نیز نامیده می شود و قرابت زیادی با کدو مسمایی دارد. اگر به صورت تازه باشد، دارای قوامی نرم و شکننده است. این کدو به صورت آب پز مکمل بسیار جالبی برای انواع غذاهای سرخ کرده است. گاهی در فصل پاییز آن را به صورت کاملاً رسیده برای مصرف خوراکی به بازار عرضه می کنند، ولی در این هنگام گوشت آن سفت و بی مزه و پوست آن بسیار سخت می شود. با این حال، شکل ظاهری آن به عنوان شیئی تزئینی بسیار جالب است.

1. Zucchini

2. Patisson

3. Scallopini

کدوی بوته‌ای سفید دراز^۱ (از خانواده کدوی مسمایی)

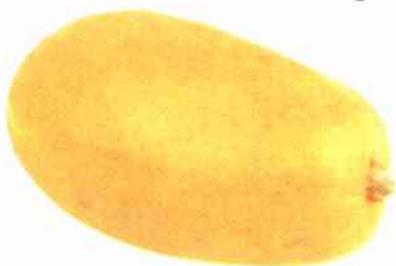
مدت زمان لازم برای رسیدن این کدو بسیار کوتاه است. این کدو را معمولاً از کشورهای ایتالیا و مجارستان وارد و در ماه مارس یا آوریل در بازار عرضه می‌کنند. رشد آن به صورت بوته‌ای است. رنگ پوست

آن از سفید تا سفید مایل به زرد متغیر است. یکی از معدود کدوهای است که در غذاهای وینی به صورت سنتی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. معمولاً آن را به عنوان مکمل گوشت گاو پخته مصرف می‌کنند.

کدوی هالووین (از خانواده کدوی مسمایی)

این کدوی نارنجی متمایل به زرد، که تا ده کیلوگرم وزن دارد، برای تهیه صورتک‌های جشن هالووین استفاده می‌شود. داخل آن گوشت کمی دارد و در واقع توخالی است. گرچه از آن برای تهیه شیرینی پای کدو استفاده می‌کنند، طعم چندان مطبوعی ندارد. این کدو را در ماه‌های سپتامبر تا اکتبر برداشت می‌کنند و تا روز هالووین در انبار نگه می‌دارند. پس از بریدن صورتک‌ها نمی‌توان آن‌ها را به مدت طولانی نگهداری کرد، چون این اثر هنری به سرعت خراب می‌شود.

کدوی اسپاگتی^۲ (از خانواده کدوی مسمایی)

کدویی بیضی شکل به رنگ زرد روشن با پوستی سفت و سخت است. گوشت این کدو کمرنگ‌تر از

1. Long white Bush

2. Spaghetti - kürbis

پوست آن است. نام این کدو به علت گوشت الیافی شکل آن، که پس از پختن به صورت رشته‌های بلند و باریک اسپاگتی مانند درمی آید، انتخاب شده است. این کدو را به طور کامل، بسته به اندازه آن، تا ۳۰ دقیقه آب‌پز می‌کنند، سپس آن را به دو نیم می‌کنند و پس از خارج کردن تخم‌ها گوشت آن را با قاشق در می‌آورند. کدوی اسپاگتی برای تهیه سالادهای نیم‌گرم و پیش‌غذاها بسیار مناسب است. وزن این کدو بین دو تا چهار کیلوگرم است.

کدوی روغنی اشتایر^۱ (از خانواده کدوی مسمایی)

این کدو از لحاظ میزان کشت و اهمیت، رتبه اول را در اتریش دارد. تنها کدویی است که پوست تخم‌های آن سفت و به رنگ سفید یا کرم نیست، بلکه فقط پوسته‌ای نازک تخم‌ها را دربر گرفته است. از این رو، کدوی روغنی اشتایر برای استخراج روغن تخم کدو بسیار مناسب است. گوشت آن به صورت رشته‌ای و الیافی شکل است و طعم خوبی ندارد. این کدو دارای پوستی ضخیم است و می‌توان آن را به مدتی طولانی در انبار نگه داشت. در مورد این کدو و فرآورده‌های آن بخش کاملی را در این کتاب خواهید خواند.

کدوی جک کوتوله^۲ (از خانواده کدوی مسمایی)

کدوی قلبی شکل کوچکی با ساقه نازک و خمیده است. تخم‌های آن نارنجی است. برای تهیه دلمه یا به عنوان کاسه سوپ یک نفره مناسب

1. Steirischer Ölkürbis

2. Jack be little

است. در کنار انواع بزرگ‌تر، که به صورت تکه تکه بریده می‌شوند، قرار دادن این کدو به صورت درسته و کامل بسیار زیباست.

کدوی کوتوله شیرین^۱ (از خانواده کدوی مسمایی)

کدوی جالب، زیبا و ظریفی است به رنگ شیری و با خطوط سبز. وزن آن حدود ۱/۵ کیلوگرم است. پوست سفت و سختی دارد، و به دلیل شکاف‌های عمیقی که روی آن وجود دارد کندن پوست این کدو دشوار است. شکل خام آن طعمی شبیه فندق دارد؛ می‌توان آن را به صورت ورقه ورقه برید و در روغن سرخ کرد. برای تهیه دلمه نیز مناسب است. می‌توان آن را به مدتی طولانی در انبار نگهداری کرد. تعداد کدوهایی که بر هر بوته رشد می‌کنند نسبتاً کم است.

کدوی زیتونی^۲ (از خانواده کدوی مسمایی)

این کدو از انواع قدیمی و بومی فرانسه، بیضی شکل و به رنگ سبز زیتونی با خطوطی راه راه و نازک است. رایحه بسیار مطبوعی دارد و وزن آن بین سه تا هشت کیلوگرم است.

کدوی بلوطی^۳ (از خانواده کدوی مسمایی)

کدوی بلوطی دارای انواع گوناگون و فراوانی است. فراوانی رنگ در این نوع کدو از سبز تیره تا سفید شیری است. وزن آن حدود یک کیلوگرم است. خطوط نازکی روی پوست این کدو دیده می‌شود. شکل آن شبیه میوه بلوط و نوک تیز است. گوشتی فشرده و فراوان دارد و برای مصرف به صورت خام نیز مناسب است.

کدوی خوش طعم^۱ (از خانواده کدوی مسمایی)

کدویی دراز با پوستی زرد و سبز و راه راه است. وزنی بین نیم کیلوگرم تا یک کیلوگرم دارد. دارای تخم‌های فراوان و طعمی

شیرین است. برای پر کردن و سرخ کردن مناسب است.

کدوی دراز ناپلی (از خانواده کدوی حلوایی)

کدوی جالب و استوانه‌ای شکلی است که طول آن گاهی به یک متر نیز می‌رسد. زمان لازم برای رسیدن این کدو بسیار طولانی است. تعداد تخم‌های آن کم است. بافت داخلی آن به

رنگ نارنجی متمایل به قرمز و بسیار خوش طعم

است. پوست آن سبز تیره و خالدار است. این کدو

در روند رسیدن از نارنجی تا بژ تغییر رنگ می‌دهد.

در بازارها معمولاً می‌توان آن را به صورت برش‌های

کوچک خرید.

کدوی گردویی (از خانواده کدوی حلوایی)

شاید بتوان آن را بهترین و عالی‌ترین کدوی خوراکی نامید. قوامی محکم

دارد، ولی مانند کره نرم و لطیف است و طعمی شبیه گردو دارد. برای

سرخ کردن به همراه گوشت در فر مطلوب است. پوست این کدو خاکی

و داخل آن نارنجی است. پس از رسیدن کامل روی بوته می‌توان به مدت

طولانی آن را در انبار نگه داشت. وزن آن حدود یک کیلوگرم است.

1. *Delicata*

کدوی نارگیلی (از خانواده کدوی حلوایی)

کدویی است گرد و راه راه. در حالت کال، سبز تیره و پس از رسیدن کامل بزرگ است. اگر مقطعی از آن را برش دهیم، بویی مطبوع و شیرین شبیه بوی نارگیل به مشام خواهد رسید. گوشت آن الیافی شکل است، ولی در هنگام پختن یا آب‌پز کردن شکل خود را حفظ می‌کند. تقریباً در تمام سال می‌توان این کدو را در

بازارهای سبزی و صیفی خرید. به دلیل گرمادوستی شدید آن، معمولاً در اتریش کاشته نمی‌شود و عمدتاً از جنوب فرانسه وارد این کشور می‌گردد. وزن این کدو بین سه تا هشت کیلوگرم است.

کدوی کلاهی / دستار ترکی^۱ (از خانواده کدوی تنبل)

این کدوی سنتی تزئینی را به نام‌های مختلفی مانند کلاه اسقف، علاءالدین و دستار ترکی می‌خوانند. قسمت زیرین آن راه راه و به رنگ‌های سبز، سفید یا نارنجی است. قسمت زبرین این کدو شبیه کلاهی

نارنجی است که روی قسمت زیرین را می‌پوشاند. می‌توان آن را به مدت بسیار طولانی انبار کرد. پوست بسیار سختی دارد. گوشت آن دارای قوامی سخت و کمی آردی شکل است. کندن پوست این کدو دشوار است. برای پر کردن (مثلاً برای تهیه دلمه) و به عنوان شیئی تزئینی مناسب است. وزن آن بین یک تا سه کیلوگرم است.

کدوی هوکایدو / اوچیکی کوری^۲ (از خانواده کدوی تنبل)

انواع بسیاری از کدوها جزو دسته هوکایدو هستند. انواع جدیدتری نیز پیوسته پرورش داده

1. Kappenkürbis / Türkenbund 2. Hokkaido / Uchiki Kuri

می‌شوند. کدوی اوچیکی کوری را یک شخص ژاپنی پرورش داده است و نماینده سنتی این گروه از کدوها به شمار می‌رود. پوست این کدو صیقلی و نازک است. قابلیت آن برای انبار شدن خوب است. برای تهیه سوپ، پوره و نیز برای سرخ کردن مناسب است. گیاه آن حالتی رونده و پیچکی دارد و با آب و هوای سرد سازگار است. وزن آن حدود یک کیلوگرم است.

کدوی برشته بلغاری^۱ (از خانواده کدوی تنبل)

این نوع کدو، کدوی سنتی اروپای شرقی است. پوست آن آبی و سفید است. گوشت آن فراوان است، قوامی سخت دارد و نارنجی پررنگ است. این کدو بین سه تا شش کیلوگرم وزن دارد. برای سرخ کردن و تهیه پوره مناسب است. نوع مجارستانی آن گرد و تخت است.

کدوی عسلی ترکیه^۲ (از خانواده کدوی تنبل)

شکل این کدو گرد و پهن و رنگ آن از سفید تا خاکستری روشن متغیر است. کدوی عسلی ترکیه، راه راه است و گوشتی فراوان دارد که نارنجی پررنگ است. این کدو بسیار خوش طعم است و می‌توان آن را به مدت طولانی انبار کرد. وزن آن بین پنج تا پانزده کیلوگرم است.

1. Bulgarischer Bratkürbis

2. Türkischer Honigkürbis

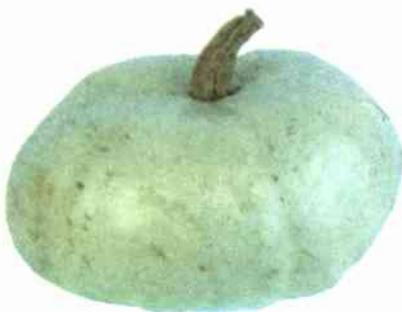
کدوی هوبارد آبی^۱ (از خانواده کدوی تنبل)

این کدوی جالب به رنگ خاکستری مایل به آبی، بیضی شکل و نوک تیز و دارای پوستی خوابدار است. بومی کشور آمریکا است و در آنجا جزو کدوهای خوراکی محبوب به شمار می‌رود. گوشت آن نارنجی، متراکم و خوش طعم است. می‌توان آن را به مدت طولانی انبار کرد. این کدو در رنگ‌ها و اندازه‌های مختلف وجود دارد.

کدوی بوئر سفید و تخت^۲ (از خانواده کدوی تنبل)

این کدوی پهن، گرد و سفید، که دارای خطوط باریکی است، از کدوهای آفریقایی به شمار می‌رود. گوشت آن نارنجی است. قابلیت خوبی برای انبار شدن دارد. وزن آن بین پنج تا ده کیلوگرم است.

کدوی گر زردوزی شده^۳ (از خانواده کدوی تنبل)

به دلیل زائده‌های چوب‌پنبه‌ای شکل سطح این کدو، آن را کدوی بادام‌زمینی نیز می‌نامند. گیاه آن بسیار رونده و رنگ کدو از صورتی تا نارنجی است. وزن این کدو بین چهار تا هشت کیلوگرم است. گوشت آن نارنجی، بسیار متراکم و خوش طعم است. می‌توان این کدو را به مدت طولانی انبار کرد.

کدوهای لیال

کدوهای لیال جزو خانواده *Cucurbita* نیستند. خیار، هندوانه و کدوی مومی نیز از اعضای آن محسوب نمی شوند، ولی در این کتاب فقط در مورد کدوی لیال صحبت می کنیم، زیرا در زندگی روزمره مان اغلب به این کدو برمی خوریم، بدون آن که کدو بودن آن را به فکر خود راه بدهیم.

گونه کدوی لیال برخلاف *Cucurbita* در تمام مناطق آمریکا، آسیا و آفریقا رشد می کند. این کدو را از هزاران سال پیش در تمام مناطق گرم دنیا می کاشته اند. تازه آن را گاهی به عنوان کدوی خوراکی استفاده می کنند، ولی این کدو بیش از همه، زمانی مصرف می شود که کاملاً می رسد و خشک می گردد. از این کدو به عنوان قلک، شیء تزئینی، ساز موسیقی، ملاقه و... استفاده می کنند. ظاهر زیبای آن تأثیر مثبتی بر فضای داخلی ساختمان ها و خانه ها دارد.

کاشت

برای رسیدن کامل این کدو، به مکانی گرم و بدون وزش باد نیاز داریم. نشاکاری گیاه در گلدان توصیه می شود. این گیاه که به شکل پیچک رونده ای رشد می کند دارای شکوفه های ظریف سفید و پیچ در پیچ است که بعد از ظهر و هنگام غروب باز می شوند. برعکس، *Cucurbita* دارای شکوفه های تقریباً درشت و زردی است که در طول روز باز می شوند. از

شکوفه‌های گونه‌ی اول کدو‌هایی به شکل بطری یا گلابی می‌روید که بسته به نوع کدو ممکن است بلندی آن‌ها تا دو متر نیز برسد. برگ‌های نرم و مخملی این کدو رایحه‌ای را می‌پراکنند که اندکی تند است. برای این که قسمت بالایی کدو صاف و بلند باشد باید وسیله‌ی مناسبی مانند چوب‌بست، نرده یا تکیه‌گاه مشابه‌ای برای بالا رفتن گیاه مهیا کنیم. در غیر این صورت، شکل قسمت بالایی کدو تغییر می‌کند و دارای انحنا یا پیچ‌های متعدد می‌شود، ولی در عین حال شیء تزئینی زیبایی به وجود می‌آید.

پس از برداشت، کدوهای سالم را در هوای آزاد خشک می‌کنند. در این مرحله ممکن است آن‌ها مبتلا به قارچ شوند، ولی این قارچ‌ها در مدت نگهداری کدوها تأثیر نمی‌گذارند. کدوهای لیال خشک، پوست بسیار سخت، و محکمی دارد و در برابر سرما و گرما مقاوم است و می‌توان آن را به مدت نامحدود نگهداری کرد.

انواع

کدوهای لیال شکل‌های مختلفی دارند. نام‌هایی مانند کدوی گرز هرکول، کدوی کوزه‌ای، کدوی قاشقی و کدوی مارمانند نشان‌دهنده‌ی تفاوت ظاهری این کدوها با یکدیگر است. بذر کدوهای لیال را می‌توان مستقیماً از پرورش دهندگان کدو، بازارهای تبادل بذر و یا از طریق اینترنت خرید.

موارد مصرف

از زمان‌های دور این کدوها را برای نگهداری نوشیدنی‌ها یا به عنوان قلک، ملاقه و قاشق به کار می‌برده‌اند. علاوه بر این، تقریباً در تمام نقاط دنیا به طور سنتی از کدوی لیال استفاده می‌شده است که هنوز هم این سنت پا برجاست. از این کدوها در کشور اتریش بیش از هر چیز برای ساخت ملاقه‌هایی مخصوص ریختن نوشیدنی استفاده می‌کنند. معمولاً در کافه‌های زیرزمینی سنتی، نوشیدنی را با این روش به مشتری‌ها عرضه می‌کنند. در شمال

康熙壽字蓮紋圓盒

官模子五言詩題題葫蘆

針劃山水人物紋小葫蘆

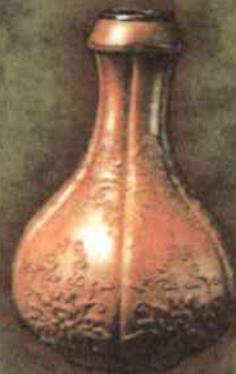
乾隆賞玩卷草紋碗

白二火畫嬰戲圖金鐘葫蘆

康熙賞玩四獸尊

康熙賞玩如意雲紋蓋罐

王世襄火畫葫蘆別針

乾隆雙龍紋扁壺

押花紫紅鼻煙壺

آمریکا طبق سنت قدیمی سرخپوستان، از این کدو لانه‌ای برای پرنده‌ای به نام مارتین می‌سازند. در آمریکای جنوبی به طرز هنرمندانه‌ای از این کدو کاسه‌هایی مزین به نقره می‌سازند. مردم آرژانتین نوشیدنی معروفشان را، که «ماته» می‌نامند، در تَنگ‌های کدویی می‌ریزند و می‌نوشند. اهالی اقیانوسیه از این کدو صورتک‌هایی می‌سازند و آن‌ها را در مراسم خاص بر چهره خود می‌گذارند. یونانی‌ها نیز این کدو را به عنوان دکور از سقف رستوران‌ها آویزان می‌کنند.

یکی از آثار هنری که در نگاه اول شاید متوجه نشوید از کدو تهیه شده است در کشور چین ساخته می‌شود. کدوهای تازه روی بوته را به صورت آویزان داخل قالب‌هایی قرار می‌دهند که در قسمت داخلی آن‌ها به شکلی هنرمندانه طرح‌هایی کنده‌کاری شده است. کدو در روند رشد، کوچک‌ترین منافذ این کنده‌کاری‌ها را پر می‌کند و به این ترتیب طرح بر روی کدو حک می‌شود. ظروفی را که به این شکل درست می‌شوند به طور سنتی به عنوان ظرف مخصوص کباب، گلدان، کاسه، بطری و یا اشیای تزئینی به کار می‌برند.

ساخت سازهای موسیقی با کدوی لیال

جالب‌ترین و بیش‌ترین مورد استفاده این کدو در تمام نقاط دنیا ساختن سازهای موسیقی با آن است؛ از جفجغه‌های ساده گرفته تا سازهای بدوی کوبه‌ای، ویولونسل، ترومپت، فلوت و سیتار. در بسیاری از این سازها در نگاه اول ماده اصلی آن یعنی کدو را باز نمی‌شناسیم.

کدوهای روغنی و روغن تخم کدو

کدوهای روغنی اشتایر

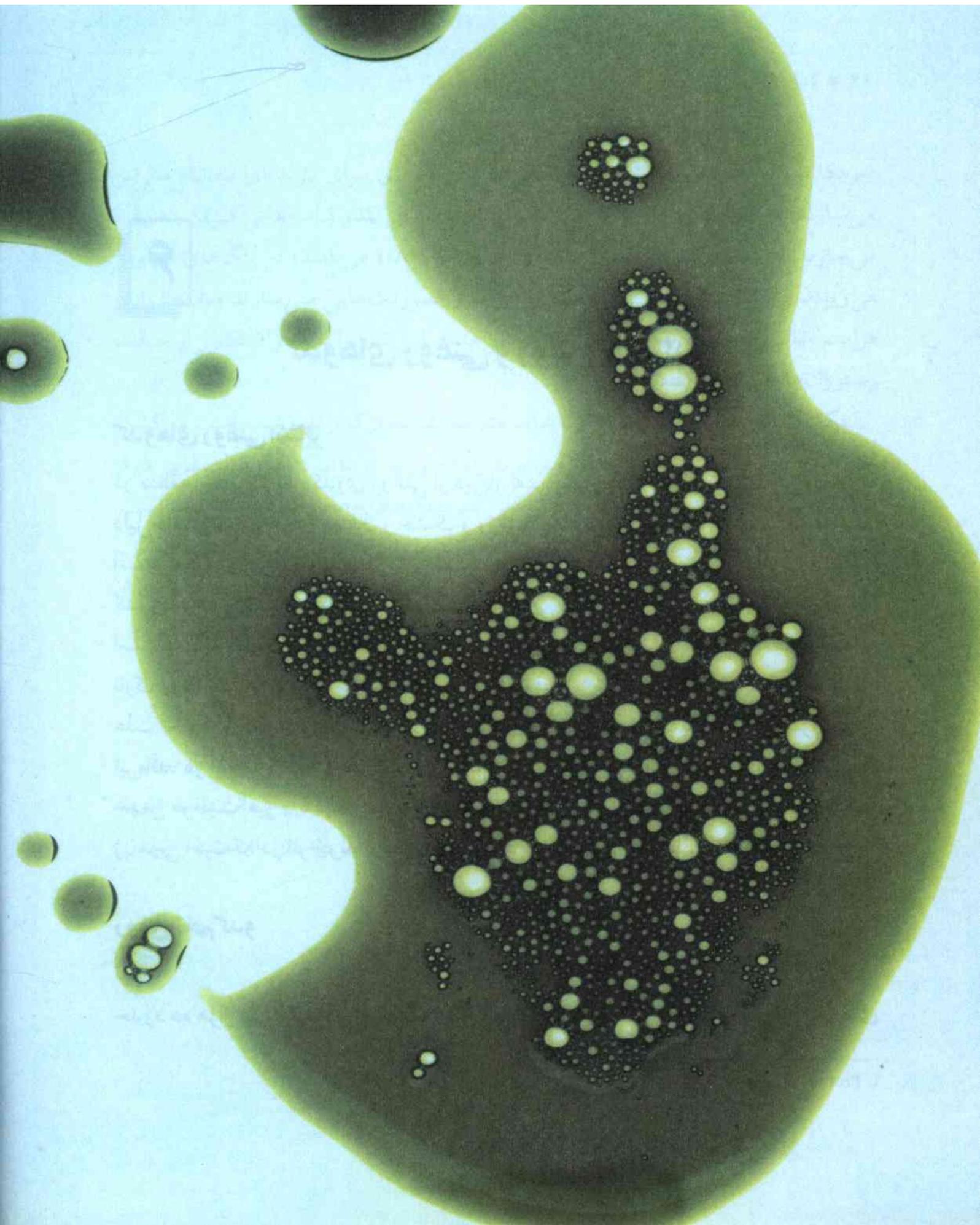
در منطقه اشتایر اتریش کدوی روغنی از دیرباز نقش بسیار مهمی داشته است. این منطقه به دلیل داشتن آب و هوای معتدل و خشک و وزش کم باد برای پرورش و کاشت کدو مناسب است. تخم‌های این نوع کدو تقریباً پوست ندارند و برای استخراج روغن مطلوب هستند. کدوی روغنی اشتایر نوع جهش‌یافته کدوی مسمایی است. تفاوت آن با کدوهای دیگر این است که لایه خارجی پوست تخم‌های آن سفت و چوب‌مانند نمی‌شود و فقط پوسته‌ای نازک روی تخم‌ها را می‌پوشاند که لایه پروتوکلروفیل^۱ زیر آن را نمایان می‌سازد. به همین علت تخم‌های کدوی روغنی، برخلاف تخم‌های انواع دیگر که سفید هستند، سبز زیتونی تیره‌اند. در این باره توافق علمی کاملی وجود ندارد که آیا پیدایش کدوهای روغنی نتیجه جهش موفقیت‌آمیز و ناگهانی یک گونه است یا ناشی از پیوند ناخواسته و تغییر شکل ژن‌هایی است که در اثر پیوند با گونه‌های آمریکایی به وجود آمده‌اند.

روغن تخم کدو

تولید

حدود ده هزار نفر از کشاورزان منطقه اشتایر به کشت کدو اشتغال دارند. نیمی از تخم‌های

1. Protochlorophyll

به دست آمده از محصول این ناحیه در صنایع غذایی و دارویی مصرف می شود و نیمی دیگر در شصت کارگاه روغن کشی برای استخراج روغن به کار می رود. تا سال های دهه شصت کدوهای رسیده را می چینند و آنها را به خانه های دهقانی منتقل می کردند. سپس تخم ها را با دست خارج می ساختند و به روشی مخصوص پوست آنها را جدا می کردند. از خود کدوها به عنوان خوراک خوک ها و چهارپایان دیگر استفاده می شد. امروزه کشاورزان کدوکار

در مزرعه را فقط در کارت پستال های رنگی می توان دید؛ این روش سنتی به ورطه فراموشی افتاده است و بیشتر تر کارها به کمک ماشین ها انجام می گیرد. کدوها را به وسیله ماشین برداشت می کنند و در صفوف منظم می چینند. سپس آنها را با یک تیغه دوآر فلزی می بَرند و خرد می کنند و تخم ها را به وسیله یک دستگاه مرکز گریز عظیم جدا می کنند. باقیمانده کدوها در جالیز باقی می ماند و به شکل کود در خاک بازیافت می شود.

تخم ها را بلافاصله پس از برداشت می شویند و در دمای کم خشک می کنند و بالاخره در مکانی سرد و تاریک انبار می کنند.

برای استخراج روغن، آن‌ها را در آسیاب مخصوصی کاملاً پودر می‌کنند. سپس پودر را با آب می‌آمیزند و به شکل خمیری فرنی مانند درمی‌آورند. به خمیر مقداری نمک می‌افزایند تا هم طعم بهتری پیدا کند و هم قابل نگهداری شود. در دستگاهی که شبیه تابه‌ای متحرک است خمیر را به آرامی گرم می‌کنند. در حین تفت دادن، پروتئین موجود در تخم کدو منعقد می‌شود و روغن آن خارج می‌گردد. آب موجود در خمیر هم رفته رفته بخار می‌شود. در این حال رایحه مخصوص روغن تخم کدو به مشام می‌رسد. در این مرحله خمیر را بدون افزودن هرگونه ماده شیمیایی با دقت کامل در دستگاه پرس قرار می‌دهند.

برای تهیه یک لیتر روغن تخم کدو ۲/۵ تا ۳ کیلوگرم تخم خشک لازم است. هر کدو سیصد تا چهارصد تخم دارد. در زمان برداشت، این تعداد تخم حدود ۱۵۰ گرم وزن دارند که پس از خشک شدن حدود نیمی از وزن خود را از دست می‌دهند. بنابراین، از هر سی تا چهل کدو یک لیتر روغن به دست می‌آید. در منطقه اشتایر سالانه حدود دو میلیون لیتر روغن تخم کدو تولید می‌شود.

روغن تخم کدو را نیز، همانند دیگر روغن‌های گیاهی مانند روغن آفتابگردان یا روغن گردو، می‌توان به وسیله پرس‌های مارپیچ به صورت سرد پرس کرد. در این روش مراحل پودر کردن و تفت دادن حذف می‌شود و روغن در دمایی بین ۳۴ تا ۳۷ درجه سانتیگراد به صورت قطره‌ای استخراج می‌گردد.

روغنی که به این روش به دست می‌آید دارای طعمی ملایم‌تر است و رایحه مخصوص تفت دادن را ندارد. رنگ این روغن روشن و شفاف است.

انبار کردن / مصرف

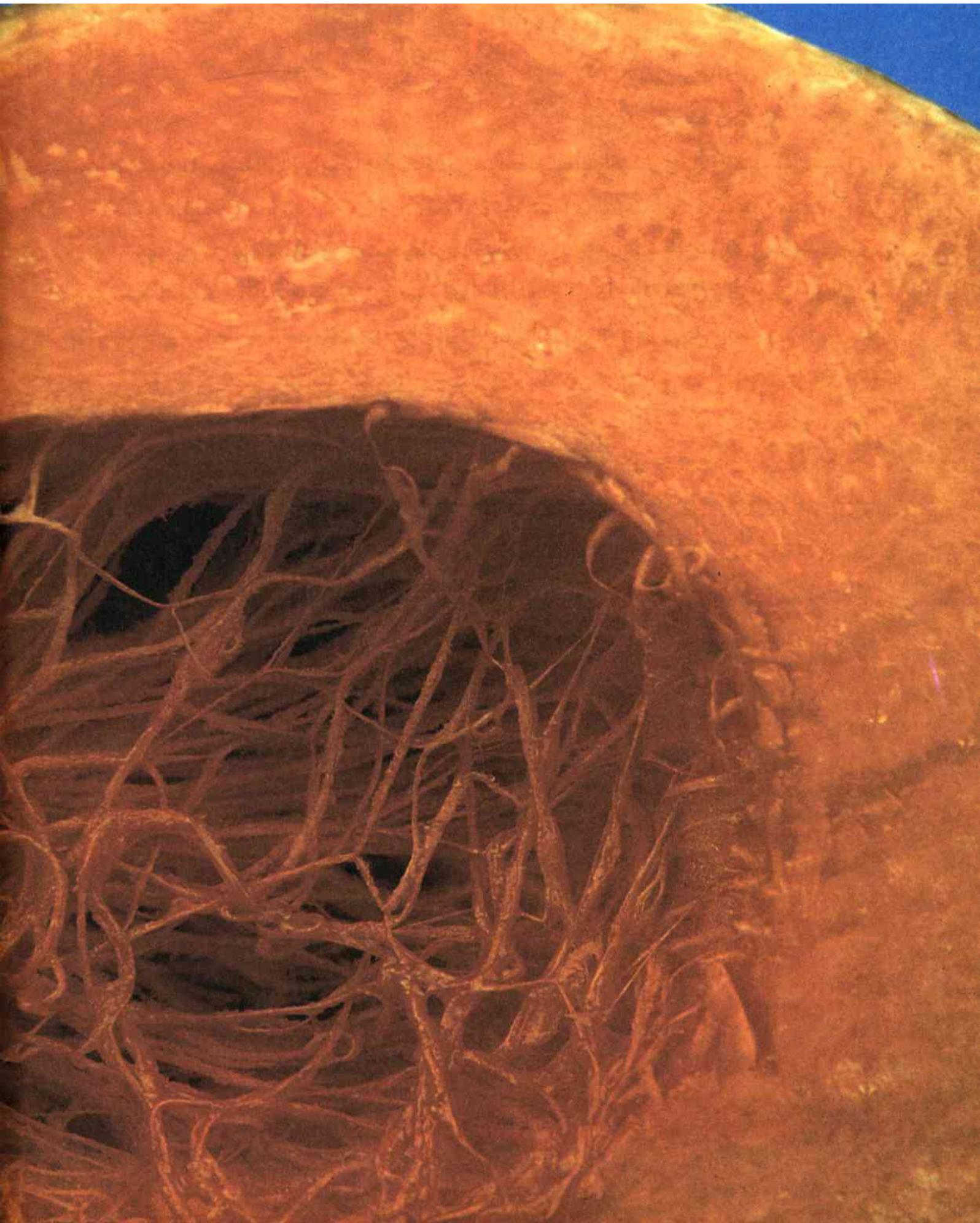
روغن تخم کدو به سرعت اکسید می‌شود. از این رو، باید آن را در مقابل نور، هوا و گرما محافظت کرد. بهترین مکان برای نگهداری این روغن، یخچال یا زیرزمین است. معمولاً به

مدت نه ماه می‌توان آن را نگهداری کرد. در شرایط مناسب نگهداری، این مدت کمی بیشتر خواهد بود.

بهترین روش مصرف روغن تخم کدو، استفاده از آن به صورت سرد برای تهیه سس‌های تند و ترش و سالادهاست. این روغن برای استفاده در دمای زیاد، مثلاً برای تهیه شیرینی یا سرخ کردن، مناسب نیست، زیرا حرارت، عناصر باارزش آن را از بین می‌برد.

لکه روغن تخم کدو

اگر لکه تیره روغن روی یک پیراهن روشن از جنس پنبه یا یک رومیزی کتان‌نوی یا یک کراوات ابریشمی شیک بیفتد، چه باید کرد؟ بسیار ساده است: آن‌ها را در معرض نور آفتاب پهن کنید، لکه روغن به طرز حیرت‌آوری ظرف چند ساعت کاملاً محو خواهد شد.

کدو به عنوان ماده غذایی^۱

آیا کدو مفید است؟

جواب مختصر و مفید این سؤال، «آری» است. کدو سرشار از مواد الیافی، انواع ویتامین‌ها و عناصر آلی است، دارای کالری کمی است و سهم ارزشمندی در تغذیه انسان دارد. اما نه کدو برای همگان شناخته شده است و نه روغن تخم آن. برخلاف مواد غذایی دیگر، در مورد ترکیبات کدو تحقیقات علمی نسبتاً کمی انجام گرفته است.

جدول ترکیبات / میزان انرژی در صد گرم (به صورت مصرف خوراکی)

تخم کدو	کدوی زمستانی	کدوی تابستانی	
۲	۸۹	۹۲	آب
۲۴	۱	۲	پروتئین
۴۶	۰/۲	۰/۴	چربی
۱۴	۵	۲	کربوهیدرات
۹	۱	۱	مواد الیافی
۵۶۰	۲۶	۱۸	انرژی (کیلوکالری)

۱. این فصل با همکاری دکتر سوزان تیل (Susanne Till)، عضو انستیتو تحقیقات تغذیه دانشگاه وین، نوشته شده است.

گوشت کدو

رنگ نارنجی تیره اکثر کدوها به خصوص کدوهای زمستانی، که می‌توان آن‌ها را به مدت طولانی نگهداری کرد، به دلیل میزان زیاد کاروتن آن‌هاست. بتا کاروتن، که در تغذیه ما نقش بسیار مهمی دارد و در ترکیب با چربی‌ها در بدن به ویتامین A تبدیل می‌شود، جزو کاروتن‌هاست. ویتامین A آثار مثبتی بر ارگان‌های بدن انسان دارد و از بروز سرطان، تصلب شرایین و بیماری‌های قلبی - عروقی پیشگیری می‌کند. میزان بتا کاروتن مورد نیاز ما روزانه دو تا سه میلی گرم است که می‌توان آن را با مصرف صد تا دویست گرم کدوی زمستانی خام تأمین کرد.

پتاسیم، که یکی از ضروری‌ترین عناصر مورد نیاز تمام حیوانات و گیاهان است، مهم‌ترین عنصر موجود در کدوست. وظیفه آن تنظیم سوخت و ساز و آب و الکترولیت‌های بدن است و در انقباض و انبساط عضلات نقش مهمی دارد.

پکتین جزو عناصر محلول در آب است و مقدار کلسترول مضر را کاهش می‌دهد. کدوهایی که حاوی پکتین هستند هنگام پخت حالتی ژلاتینی پیدا می‌کنند و پوره تهیه شده از آن‌ها قوامی سفت و کرمی شکل دارد.

تحقیقات یک گروه چینی (چنگوری و یون^۱، ۱۹۹۹) ثابت کرد که قسمت نرم و آبدار بعضی از کدوها تأثیر مثبتی بر درمان دیابت دارد. بیش از هر چیز آرژنین^۲، که یکی از اسیدهای آمینه موجود در برخی کدوهاست، تولید انسولین را افزایش می‌دهد.

تخم کدو و روغن آن

تخم کدو برای تندرستی مفید است. طب سنتی آن را برای نیروهای جنسی مردانه سودمند می‌داند. کم‌تر کسی به دلیل آن آگاهی دارد، ولی تقریباً همه می‌دانند که چنین

1. Chenguri und Yun

2. Arginin

است. مطالب بسیاری در مورد تخم کدو و به خصوص روغن و تأثیرات مثبت آن نوشته‌اند.

تأثیرات فراوان تخم کدو، از نقش آن به عنوان داروی محرک قوای جنسی گرفته تا تأثیر آن به عنوان داروی ضد کرم به کرات آزمایش شده است. برخلاف خود کدو، تأثیرات تخم آن بر سلامت همچنان بررسی می‌شود و اثر مثبت آن در درمان بیماری‌های مختلف از لحاظ علمی ثابت می‌گردد.

تخم‌های کاملاً رسیده کدوی روغنی اشتایر دارای طیف گسترده‌ای از املاح غنی و باارزش هستند. روغن تخم کدو حاوی اسیدهای چرب از جمله لانولین است. لانولین یکی از اسیدهای چرب اشباع نشده‌ای است که در بدن استفاده می‌شود و باعث کاهش کلسترول مضر خون می‌گردد. چون روغن تخم کدو سرشار از ویتامین E و سلنیوم است، مصرف این تخم و فرآورده‌های حاصل از آن می‌تواند در پیشگیری از سرطان به طرز چشمگیری کمک کند.

مهم‌ترین نقش تخم کدو در پزشکی، مصرف آن در درمان بیماری‌های مجاری ادرار است. ظاهراً فیتوسترین مخصوص آن در این بین نقش عمده‌ای دارد. یافته‌های کلینیکی آنچه را در طب سنتی از گذشته‌های دور روشن بوده است ثابت می‌کند. مصرف تخم کدو و به خصوص روغن آن از بزرگ شدن پروستات پیشگیری می‌کند و تأثیر مثبتی بر مثانه دارد. از این رو، صنایع داروسازی یکی از بزرگ‌ترین مصرف‌کنندگان روغن تخم کدو هستند. امروزه به طور مکرر داروهای گیاهی حاوی مواد مؤثر تخم کدو در درمان بیماری‌های مجاری ادرار به کار می‌رود.

گیاه کدو

برگ‌ها و جوانه‌های تازه گیاه کدو نیز خوراکی است. آن‌ها سرشار از مواد الیافی، بتا کاروتن و ویتامین‌های B و C هستند و جزو سبزی‌های سالمی به شمار می‌آیند که بیش از همه در کشورهای شرق دور، آفریقا و حوزه دریای کارائیب مصرف می‌شوند.

فرزند ناتی علم

به دلیل میزان ناچیز انرژی موجود در کدو - البته به استثنای تخم آن - این صیفی در اکثر مناطق دنیا کم‌تر به عنوان ماده غذایی مورد توجه قرار گرفته است. در کشور اتریش نیز آزمایش‌های علمی در ابتدای راه قرار دارند و فقط در چند سال اخیر تحقیقاتی در این زمینه انجام شده است. ولی آنچه مسلم است این که ادامه این تحقیقات، اهمیت و ارزش بسیاری دارد.

آشپزی با کدو

سیر سعودی کدو در آشپزی^۱

کدو به آهستگی از طویلهٔ خوک‌ها و گاوها به آشپزخانهٔ خوش خوراک‌ها و فهرست غذای رستوران‌های عالی راه پیدا کرد. علت اصلی آن جستجوی مداوم نوآوری‌ها در زمان ماست، و کدو محصول مناسبی برای این منظور است. به کمک فنون مدرن آشپزی می‌توان با کدو غذاهای جالبی تهیه کرد.

در دوران کودکستان و مدرسه برای تهیهٔ

کاردستی به آزار و قتل‌عام کدوها می‌پرداختیم! و با چاقوهای کند از آنها صورتک می‌ساختیم. سپس داخل آنها یکی از همان شمع‌هایی را که در گورستان روشن می‌کردند قرار می‌دادیم. به ندرت می‌توانستیم تا تاریک شدن هوا صبر کنیم. تا آن زمان داخل کدو کاملاً می‌پخت و نرم می‌شد و بوی خوش کدوی برشته - صرف‌نظر از بوی شمع - به مشام می‌رسید. یاد می‌آید که کدوها را نمی‌خوردیم؛ آنها خوراک دام‌ها می‌شدند. گاوهایی که

۱. این قسمت به قلم مانفرد بوخینگر (Manfred Buchinger) نوشته شده است.

کدو می‌خوردند شیر بیش‌تری داشتند. ولی گاهی روستاییان از کدو خوراک‌های محلی تهیه می‌کردند که برای بچه‌های همسایه اهمیت فراوانی داشت. این غذا را مادر بزرگ‌های اشتایری درست می‌کردند. معمولاً در اعیاد مذهبی، مثلاً در پانزدهم ماه اوت، که عید عروج حضرت مریم است، گل‌های نر کدو را که با گندم پخته پُر کرده، سپس در روغن سرخ کرده و روی آن‌ها عسل مالیده بودند سر میز می‌گذاشتند. علت استفاده از گل‌های نر این بود که از آن‌ها کدویی به عمل نمی‌آمد.

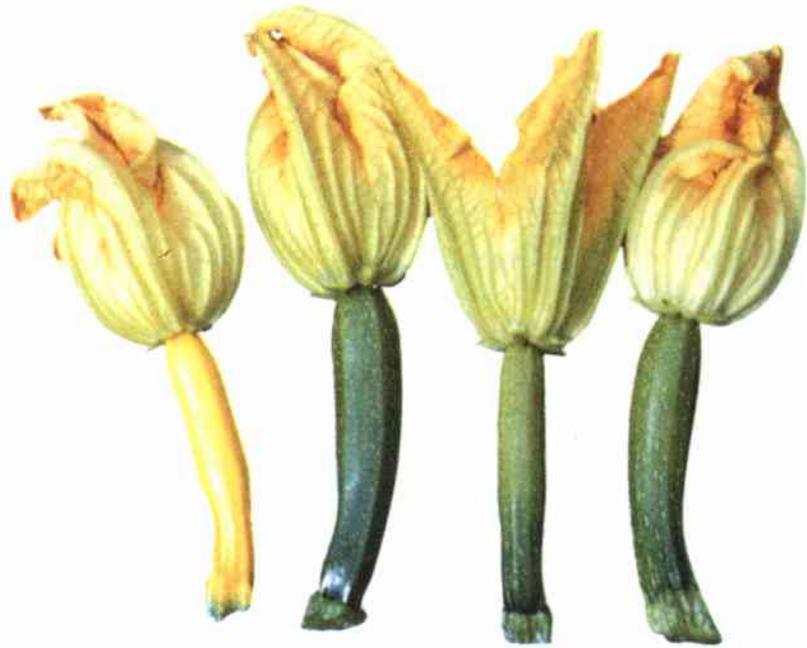
دوران کودکی من همزمان با پایان جنگ جهانی دوم بود. آن‌هایی که از وضع مالی نسبتاً خوبی بهره‌مند بودند همه چیز می‌خوردند بجز کدو: نخود خشک، نخود زرد، لوبیا و گاهی هم عدس. کلم هم لکه ننگ غذاهای دوران جنگ بود. غذاهای جدیدی مانند کنسرو ذرت بیش‌تر برای تزئین خوراکی‌ها مناسب بودند. آن‌ها را در ظروف زیبا یا چینی‌های گلدار سرو می‌کردند. برش‌های فلفل قرمز نیز سبزی مورد علاقه هیپی‌های جدید بود. مسلماً تمام قشرهای جامعه دلبستگی‌ها و تمایلات مخصوص خود را داشتند.

یکی از استثناهایی که من می‌شناختم کدوی تابستانی سبز روشن بود. از این کدو مخلّفات خوش طعمی برای خوراک گاو به روش وینی تهیه می‌کردند. به کدو فلفل می‌زدند و خامه ترش اضافه می‌کردند و آن را همراه گوشت کم‌چربی نوعی پرنده به نام چرخ ریسک، گوشت خرد شده یا گوشت با استخوان سرو می‌کردند. کیک کدو را نیز به خاطر می‌آورم. برای تهیه این کیک کدوهای بزرگ تابستانی را با آب نمک می‌پختند. پس از آبکشی با خامه ترش، آرد جو، زیره و پودر فلفل دلمه‌ای مخلوط می‌کردند. سپس آن‌ها را در خمیر به صورت لوله‌ای درمی‌آوردند و پس از پختن با خامه سرو می‌کردند.

اوایل دهه هفتاد، زمان اولین برخورد من با آشپزی آمریکایی بود: «عید شکرگزاری»، روز بوقلمون و کدو. این جشن، که امروزه به عنوان عید خوش خوراکی در همه جا معروف است، در زمان قدیم عید شکرگزاری مهاجران آمریکایی بود. امروزه برای این جشن از صورتک‌هایی به شکل کدو و جادوگرها - البته از جنس پلاستیک یا اسفنج لاستیکی -

استفاده می‌کنند. خدا را شکر که رنگ و پلاستیک جانشین کدوها شده است! البته کمی کدو برای خوردن سر میز شام وجود دارد. کدو را قطعه قطعه می‌برند، کمی دارچین و شکر قهوه‌ای روی برش‌ها می‌مالند و در فر با حرارت ۱۷۰ درجه سانتیگراد به مدت ۲۵ دقیقه می‌پزند. سپس پوست کدو را می‌کنند و کدو را به همراه بستنی وانیلی و خامه می‌خورند، یا به سادگی

آن را نمک می‌زنند، با کشمش و نوعی آلوی خشک مخلوط می‌کنند و با گوشت شکار یا با گوشت بوقلمون، که آن هم در اصل گوشت شکار است، سرو می‌کنند.

پل بکوزه^۱ فرانسوی، پدر طرح‌های جدید آشپزی، سهم بسزایی در ارتقای جایگاه کدو در آشپزی و غذاهای ما دارد. او شخصی است که [روش] «آشپزی بر طبق بازار» را احیا کرده است، بدین معنا که در هر فصل باید با محصولات مخصوص همان فصل غذاها را تهیه کرد. وی کدو را همانند ققنوسی از خاکستر برخیزاند، آن هم در زمانی که همه چیز و همه کس وابسته به فناوری است. در زمانی که مردم، همانند کودکانی که به خاطر کریسمس شادی می‌کنند، از خوردن و خریدن میوه‌ها و سبزی‌های منجمد، خشک، کنسرو شده و بسته‌بندی شده خوشحال می‌شوند.

امروز کدوی تازه در غذاهای اصیل‌ترین رستوران‌ها عرضه می‌شود. شناخت همگانی کدو مرهون زحمات پل بکوزه است. در غذاهایی که او تهیه می‌کند، حتی غذاهایی که برای

1. Paul Bocuse

رئیس جمهورها آماده می شود، کدو به کار می رود. یکی از غذاهای مشهور وی نوعی سوپ است که در کدویی که به شکل کاسه درآمده است سرو می شود.

جایگاه کدو در آشپزی

در صفحه ۸۴ کتاب طرز تهیه نوعی سوپ کدو را می خوانید که با خامه و ادویه و تقریباً بدون روغن تهیه می شود، بسیار امروزی، خوش طعم و زیباست و به آسانی می توان آن را پخت. این سوپ دست پخت پل بکوزه است. سوپ کدو در سال های اخیر به فهرست غذاهای اتریشی نیز وارد شده است، هم در خانه ها و هم در رستوران ها. کدو را - البته با کمی تردید - به عنوان صیفی وارد غذاها کردند. به این سؤال که مهمانان رستوران صرف نظر از سوپ، کدام یک از انواع غذاهای کدودار را ترجیح می دهند و با میل بیشتر تری صرف می کنند، آقای بوخینگر، صاحب یک رستوران، بی درنگ این طور جواب می دهد: «خب، مسلماً کدوی تنوری. کدوی سوخاری تنوری تقریباً به خوشمزگی شنیتسل است.» این سؤال که آیا مهمانان کدو را از روی تفنن یا با آگاهی از خواص غذایی اش سفارش می دهند واقعاً جواب روشنی ندارد، اما مسلماً کدو در بهترین نحو جزو سبزی ها و صیفی های محبوب شده است، چیزی که پیش از این مارچوبه به آن دست یافته است.

علاوه بر استفاده از کدو در جشن هالووین یا کاربرد آن به عنوان شیء تزئینی، تمایل کشاورزان به پرورش انواع کدوهای خوراکی نیز افزایش یافته است. دلیل این امر آن است که با روش های جدید آشپزی می توان از هر کدو طبق خواص و طعم خاص خودش استفاده کرد، زیرا هر کدویی برای تهیه هر نوع غذایی مناسب نیست. متأسفانه در بازار، بیش تر سبزی ها و صیفی ها در زمان نامناسبی عرضه می شوند؛ کدوهای تابستانی را باید به صورت تازه و کال مصرف کرد، زیرا در صورت رسیده شدن سفت و بی مزه می شوند. برعکس، کدوهای زمستانی در حین انبار کردن شیرین تر و خوش طعم تر می شوند و مواد غذایی مفید آن ها نیز افزایش پیدا می کند.

اصولاً تمامی انواع کدوها خوردنی هستند، ولی برخی برای پختن مناسب نیستند، چون طعم خوبی ندارند یا دارای قوامی الیافی و آبدارند. البته حتی هنگام آموزش در کلاس‌های آشپزی نیز این مسئله نادیده گرفته می‌شود. از زنی کشاورز که خودش کلاس آشپزی با کدو دایر کرده است، پرسیدم: «کدام یک از انواع کدو را بیش‌تر استفاده می‌کنید؟» جواب داد: «خب، هر کدام که نارنجی‌تر باشد.» این‌جا بود که فهمیدم راه درازی در پیش است. مصرف کدو در غذاها، چیزی که در شرق دور، آفریقا و حوزه دریای کارائیب کاملاً مرسوم است، در کشور ما (اتریش) کاملاً ناشناخته مانده است. برگ‌ها و جوانه‌های تازه کدو لطیف، خوش طعم و سرشار از عناصر باارزش است. معمولاً آن‌ها را مثل اسفناج می‌پزند، یعنی در روغن یا آب بخارپز می‌کنند، و به عنوان مخلفات غذا مصرف می‌کنند.

بازار کدو

تقریباً در تمام سال کدو در دسترس است و می‌توان آن را خرید. کم و بیش از ماه آوریل یا مه اولین محصول کدوی تابستانی، که از مجارستان یا ایتالیا وارد می‌شود، در بازار عرضه می‌گردد. از ماه ژوئیه کدوهای محلی اتریش عرضه می‌شوند، ابتدا کدوی سبز و کدوی پاتسیون و سپس انواع کدوهای هوکایدو. در سپتامبر و اکتبر در بازارهای سبزی و صیفی انواع کدوهای خوراکی و تزئینی به وفور یافت می‌شود. کدوهای زمستانی تا چند ماه قابل نگهداری هستند و به تدریج تا شروع فصل بهار به بازار عرضه می‌شوند. کدوی نارگیلی جزو آخرین کدوهای است که به بازار می‌آید. معمولاً این نوع کدو از جنوب فرانسه وارد می‌شود، چون آب و هوای اتریش برای رسیدن این نوع کدو مناسب نیست. کدوهای سبز نیز جزو صیفی‌های وارداتی هستند و در زمستان و بهار همیشه در دسترس قرار دارند.

اخيراً در سوپرمارکت‌ها نیز کدو عرضه می‌شود. معمولاً کدوهای با وزن تقریبی یک کیلوگرم برای مصرف یک خانواده مناسب و کافی است. در زمستان نیز کدوها را به صورت قطعه قطعه می‌برند و به مشتری‌ها عرضه می‌کنند. ولی جالب‌ترین روش خرید کدو رفتن به جالیز است. تعداد مکان‌هایی که کدو را مستقیماً از جالیز به مشتری‌ها عرضه می‌کنند در سال‌های اخیر افزایش یافته است. آگاهی مردم نیز در مورد کیفیت کدوها بیشتر شده است. کشاورزان رفته رفته به تولید محصولات متنوع علاقه پیدا می‌کنند و انواع مختلفی از کدوها را پرورش می‌دهند.

کدوها در زمان فروش باید سفت و محکم باشند. هر چه قسمت داخلی کدو پررنگ‌تر باشد، قابلیت نگهداری آن طولانی‌تر و طعم آن بهتر خواهد بود.

برای برآوردن تقاضای بازار در تمام سال، باید مقدار زیادی کدوی خوراکی انبار شود. در شرایط نگهداری مناسب، یعنی دمای بین ده تا چهارده درجه و مکان خشک، به شرط آن که کدوها روی هم تلنبار نشده باشند، می‌توان برخی از انواع کدو را بدون کاهش کیفیت تا چندین ماه نگهداری کرد. به این منظور باید انبارهایی با تهویه مناسب در اختیار باشد. البته اگر سرمایه‌گذاری برای ایجاد چنین انبارهایی تنها به فروش محصول ارزان قیمتی مانند کدو وابسته باشد، مسلماً تأسیس آن‌ها فقط در درازمدت عملی خواهد شد.

طرز تهیه برخی غذاها با کدو

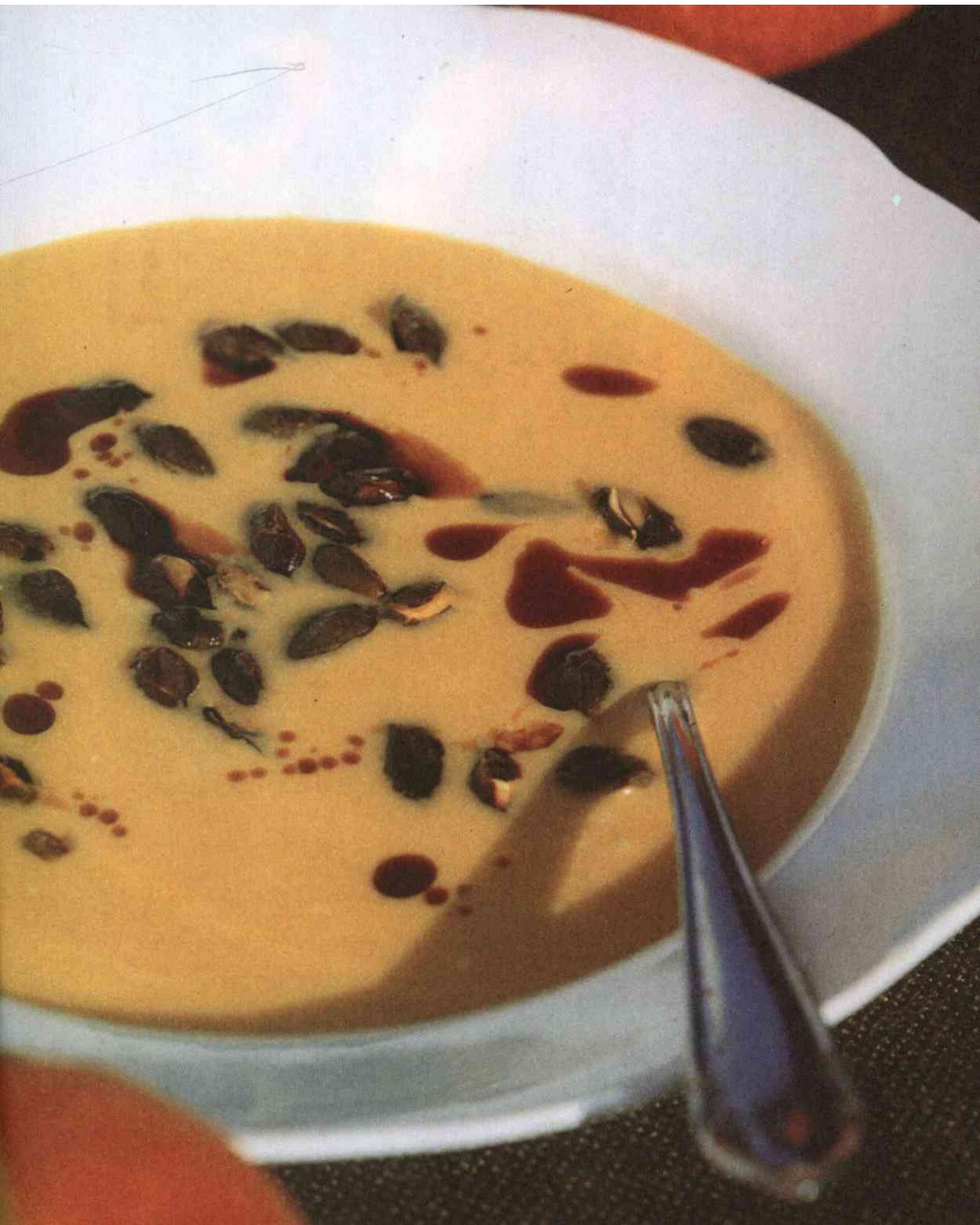
کارباچیوی کدو

مواد لازم برای چهار نفر

کدو	۵۰۰ گرم
روغن تخم کدو	به مقدار لازم
لیمو ترش	۱ عدد
نمک	به مقدار لازم
لفل	به مقدار لازم
گوجه فرنگی	۴ عدد
تخم کدوی تازه تفت داده شده و نمک سود	۴ قاشق غذاخوری

مدت زمان تهیه: بیست دقیقه

کدو را بشویید و پوست بکنید. با برش طولی کدو را به دو نیم کنید و تخم‌های آن را بیرون بیاورید. کدو را به صورت ورقه‌های نازک ببرید (بهتر است این کار را با ماشین برش انجام دهید). از روغن تخم کدو و آب لیمو و نمک، سس تهیه کنید. ورقه‌های کدو را به مدت ده دقیقه در این سس بخوابانید. گوجه فرنگی‌ها را پوست بکنید و تخم‌هایشان را خارج کنید. آن‌ها را به صورت قطعات ریز درآورید.

طرز تهیه برخی غذاها با کدو * ۸۱

قطعات کدو را در یک بشقاب بزرگ بچینید. قطعات گوجه فرنگی و تخم‌هایی را که تازه تفت داده شده‌اند روی آنها بریزید.

برای تزئین، استفاده از کلم قرمز خرد شده با سس تهیه شده از سرکه سیب، نمک، فلفل کوبیده، ماست و روغن تخم کدو مناسب است.

پیشنهاد: کسانی که به گوشت علاقه دارند می‌توانند چند تکه ژامبون بسیار نازک را برای تزئین به کار ببرند.

موس کدو با فندق خرد شده

مواد لازم برای چهار تا شش نفر

۲۵۰ گرم	کدوی نارگیلی پوست کنده و بدون تخم
۱ عدد	تخم مرغ سفت آب پز و رنده شده (با رنده درشت)
۵۰ گرم	روغن گردو
۱۲۰ گرم	کریم فرس ^۱
به مقدار لازم	نمک
به مقدار لازم	روغن تخم کدو
۷۰ گرم	فندق
۵۰ گرم	نان جو
به مقدار لازم	روغن گردو برای سرخ کردن

مدت زمان تهیه: دو ساعت.

قطعات کدو را داخل یک کیسه فریزر قرار دهید و طوری آن را ببندید که هوا در کیسه باقی نماند. سپس آن را در آب بگذارید و به ملایمت بپزید تا قطعات کدو کاملاً مغزپخت شود. با یک جسم سنگین که روی کیسه قرار می دهید آن را در حین پخت در ته قابلمه نگه دارید تا روی سطح آب شناور نشود. سپس کیسه را از آب درآورید و بگذارید سرد شود. کیسه را پاره کنید و آبی را که هنگام پختن از کدو خارج شده جداگانه بردارید. تخم مرغ آب پز رنده شده و روغن گردو و کدو را در یک کاسه با یکدیگر مخلوط کنید. سپس آن‌ها را با همزن به خوبی هم بزنید. اگر لازم بود، می توانید مقداری از آب کدو را

۱. Crème fraîche. خامه‌ای که کمی تخمیر شده و معمولاً با میوه سرو می شود. - م.

به مخلوط اضافه کنید تا قوامی مانند موس به خود بگیرد. سپس نمک اضافه کنید. در پایان کرم فرّش زده شده را با دقت به آن بیفزایید. هنگام سرو در وسط موس یک گودی ایجاد کنید و مقداری روغن تخم کدو در آن بریزید.

نان جو را به صورت قطعات کوچک ببرید و در روغن گردو سرخ کنید تا طلایی رنگ شود. فندق‌ها را تفت دهید تا پوست آن‌ها به آسانی کنده شود. سپس فندق‌ها را خرد و با قطعات نان مخلوط کنید. کمی نمک بیفزایید و این مخلوط را به همراه موس سرو کنید.

پیشنهاد: جگر برشتهٔ پرندگان یا گوشت شکار برای مصرف به همراه این موس مناسب است.

سس تاتار کدو

مواد لازم برای چهار نفر

۵۰۰ گرم	کدوی سبز
۱۲۵ گرم	کِرِم فِرِش
۱ حبه	سیر
به مقدار لازم	نمک
به مقدار لازم	پودر فلفل سفید
۱ عدد	لیمو ترش

مدت زمان تهیه: نیم ساعت

کدوها را بشویید و ساقه آن‌ها را ببرید. سپس کدوها را در دستگاه مخلوط‌کن کاملاً له کنید. آن‌گاه آن‌ها را داخل آبکش بریزید و با دست محتویات آبکش را آن‌قدر بفشارید تا دیگر چیزی از ته آبکش نریزد.

سیر را پوست بکنید و له کنید یا به صورت قطعات بسیار ریز درآورید. سپس سیر له شده، کِرِم فِرِش، نمک و پودر فلفل سفید را به کدوها اضافه کنید. برای خوش طعم‌تر شدن، آب لیموترش را هم به این مواد بیفزایید.

سس تاتار را می‌توان در بشقاب‌های کوچک به همراه کاهو سرو کرد و یا در ظرف‌های کوچکی ریخت و روی آن شاهی تازه گذاشت.

پیشنهاد: این سس را می‌توانید روی برش‌های نان بمالید و میل کنید.

سوپ خامه‌ای کدو

مواد لازم برای چهار نفر

۱ عدد	کدوی هوکایدو [یا کدوی حلواپی]
$\frac{3}{4}$ لیتر	سوپ سبزی‌های صاف کرده
۲۰ گرم	کره (در قطعات کوچک)
۴۰ گرم	پیاز
۲۰ گرم (یک قاشق غذاخوری سر صاف)	آرد
$\frac{1}{8}$ لیتر	خامه
۳ قاشق غذاخوری	کریم فریش
به مقدار لازم	نمک
به مقدار لازم	فلفل تند
به مقدار لازم	دارچین
به مقدار لازم	تخم و روغن تخم کدو

مدت زمان تهیه: نیم ساعت

کدو را بشویید، آن را نصف کنید و تخم‌هایش را بیرون بیاورید. سپس پوست آن را بکنید و کدو را به صورت قطعات درشت خرد کنید.

پیاز را پوست بکنید و ریز کنید. کره را آب کنید و پیاز را در آن تفت دهید. کدو را نیز اضافه کنید و بگذارید بخارپز شود. سپس آرد را اضافه کنید و مخلوط را هم بزنید. آن‌گاه خامه، سوپ سبزی‌های صاف کرده، فلفل تند و مقدار بسیار کمی دارچین کوبیده را بیفزایید و باز هم این مخلوط را هم بزنید. حدود ۱۵ دقیقه برای پختن تکه‌های کدو کافی

است. پس از سپری شدن این مدت، مخلوط را داخل دستگاه همزن بریزید و خوب هم بزنید، و دوباره بگذارید چند دقیقه‌ای بپزد. پس از پختن کِرمِ فِرش، چند قطره آبلیمو و مقداری نمک را برای خوش طعم شدن سوپ به آن اضافه کنید.

تخم‌های پوست‌کنده و سبز کدو را در روغن تخم کدو تفت دهید. مراقب باشید که در اثر حرارت، تخم‌ها از ظرف بیرون نپرند. سپس آن‌ها را روی سطح سوپ بریزید.

پیشنهاد: کدوی هوکایدو را می‌توان بدون پوست کردن نیز استفاده کرد.

سوپ کدو

مواد لازم برای شش نفر

۱ کیلوگرم	کدوی نارگیلی پوست کنده و بدون تخم
۲۵۰ گرم	پیاز (نه چندان تند)
۱۲۵ گرم	روغن شلغم
۱ لیتر	آب مرغ یا سوپ سبزی‌های صاف شده
۲ بوته	رازبانه
$\frac{۱}{۴}$ (نصف یک پرتقال)	پرتقال (با پوست در تکه‌های بزرگ)
۱ عدد	سیب‌زمینی درشت
به مقدار لازم	نمک دانه درشت (سنگ نمک کوبیده)
به مقدار لازم	فلفل کوبیده
۵۰ گرم	تخم کدو
۳ قاشق غذاخوری	روغن تخم کدو

مدت زمان تهیه: یک ساعت

پیاز را خرد کنید و در روغن شلغم تفت دهید. کدو را به صورت قطعات درشت ببرید و به پیاز اضافه کنید. پس از تفت دادن کامل پیاز و کدو، آب مرغ یا سوپ سبزی‌های صاف شده را به آن بیفزایید. سیب‌زمینی را پوست بکنید و با دستگاه خلال‌کن آن را ورقه ورقه کنید. پرتقال، سیب‌زمینی و رازبانه را به سوپ اضافه کنید و بگذارید به مدت نیم ساعت بپزد. سوپ را با مخلوط‌کن به شکل پوره درآورید و در بشقاب سوپ‌خوری بریزید. تخم‌های برشته کدو، نمک دانه درشت و فلفل را روی سوپ بپاشید و برای تزئین، مقداری روغن تخم کدو به آن بیفزایید.

پیشنهاد: می‌توانید به جای سیب‌زمینی، سوپ را با خامه ترش سرو کنید.

سوپ کدو با فلفل دلمه‌ای

مواد لازم برای چهار نفر

کدوی سفت پوست کنده و بدون تخم از نوع نارگیلی، برشته مجارستانی، هوکایدو (مصرف $\frac{1}{3}$)	از هر کدام مطلوب است)	۵۰۰ گرم
سوپ سبزی‌های صاف کرده		$\frac{3}{4}$ لیتر
پیاز متوسط		۱ عدد (حدود ۸۰ گرم)
روغن خوراکی		۳ قاشق غذاخوری
پودر فلفل دلمه‌ای ممتاز و شیرین		۱ قاشق چای خوری
پودر فلفل دلمه‌ای تند		به مقدار بسیار کم
نمک		به مقدار لازم
پودر زیره		یک قاشق چای خوری
سیر		۲ حبه
سرکه		$\frac{1}{16}$ لیتر
آرد		۲۰ گرم (یک قاشق غذاخوری سر صاف)
خامه ترش		۲۵۰ گرم

مدت زمان تهیه: نیم ساعت

کدو را به صورت قطعات تقریباً دو سانتیمتری خرد کنید. پیاز را پوست بکنید و ریز کنید. سیرها را نیز پس از پاک کردن به صورت ورقه‌های بسیار نازک ببرید. روغن را در ماهیتابه داغ کنید. پیاز را در روغن تفت دهید تا طلایی شود. سپس کدو را اضافه کنید و چند دقیقه دیگر مواد را با هم تفت دهید. آن‌گاه پودر فلفل دلمه‌ای را بیفزایید. حالا باید سرکه را اضافه کنید و مواد را هم بزنید. پس از این کار آب مرغ یا

طرز تهیه برخی غذاها با کدو * ۸۹

سوپ سبزی‌های صاف کرده را به همراه زیره یا ادویه دلخواهتان به مواد بالا اضافه کنید و بگذارید پانزده دقیقه بپزد. اگر می‌خواهید سوپتان لعاب داشته باشد آرد را در کمی آب سرد حل کنید و به سوپ در حال پختن بیفزایید و بگذارید سوپ چند دقیقه دیگر بپزد.

سوپ آماده شده را داخل بشقاب‌های گود سوپ‌خوری و یک تا دو قاشق غذاخوری خامه زده شده را وسط هر بشقاب بریزید.

پیشنهاد: مصرف نان سفید یا نان سیردار به همراه این سوپ مناسب است.

ماهی آزاد یا ماهی قزل آلابخاريز شده و سرد با سالاد کدو و شاهی

مواد لازم برای چهار نفر

فیله ماهی آزاد یا قزل آلا	۴۰۰ گرم
نمک	به مقدار لازم
لفل	به مقدار لازم
گشنیز	مقداری
روغن لیموترش	به مقدار لازم

برای تهیه سس:

جعفری	۱ دسته کوچک
هسته های میوه کاج	حدود ۲۰ گرم
پنیر پارسان رنده شده	۱۵ گرم
روغن زیتون	به مقدار لازم

برای تهیه سالاد کدو:

سیب پوست کنده	۳۵۰ گرم
کدوی هوکایدو یا کدوی سوخته مجارستانی [یا کدوی حلوائی] پوست کنده	۳۵۰ گرم
و بدون تخم	۱ لیتر
روغن آفتابگردان	۱۰ میلی لیتر
سرکه	۳۰ میلی لیتر
سرکه گل حنا [یا سرکه معطر]	۱۰۰ گرم
شاهی	۱۵ عدد
برگ های گل قاصدک	

مدت زمان تهیه: یک ساعت و نیم

تیغ‌های فیله ماهی را کاملاً جدا کنید و مقداری نمک و فلفل و گشنیز به ماهی بزنید. سپس آن را در روغن لیموترش با حرارت ملایم فر (حدود ۶۵ درجه سانتیگراد) بپزید. جعفری را پس از شستن و آبکشی کاملاً خشک کنید. آن‌گاه آن را به همراه هسته میوه کاج، پنیر پارمسان و روغن زیتون داخل دستگاه مخلوط‌کن بریزید و کاملاً هم بزنید. ۲۵۰ گرم از کدو را رنده کنید و با مقداری روغن زیتون داغ تفت دهید. سیب را نیز رنده کنید و به آن بیفزایید. سپس کمی نمک و فلفل اضافه کنید. بگذارید مواد کاملاً نرم شوند. آن‌گاه آن‌ها را مخلوط کنید. بقیه کدو را به صورت ورقه‌های نازک ببرید. با سرکه، سرکه گل حنا [یا سرکه معطر]، روغن آفتابگردان، نمک و فلفل سسی تهیه کنید و کدوها را به همراه برگ‌های گل قاصدک در آن بخوابانید. ابتدا پوره‌ای را که با کدو و سیب رنده شده تهیه کرده‌اید در بشقاب بریزید. سپس کدوهای ورقه‌ای و برگ‌های گل قاصدک را به همراه سس روی پوره بریزید. آن‌گاه ماهی را روی آن قرار دهید و با شاهی تزئین کنید.

کدوی اسپاگتی گرم با قارچ سرخ کرده

مواد لازم برای چهار تا شش نفر

۱ عدد (حدود ۲ کیلوگرم)	کدوی اسپاگتی
۲۰۰ گرم	قارچ
مقداری	روغن زیتون
مقداری	آویشن
به مقدار لازم	نمک
به مقدار لازم	فلفل کوبیده

برای تهیه سس:

یک عدد	لیمو ترش
به مقدار لازم	روغن زیتون
به مقدار لازم	نمک

مدت زمان تهیه: یک ساعت

آب را در یک قابلمه بزرگ بجوشانید. کدوی اسپاگتی را به طور کامل داخل آب جوش قرار دهید و بسته به اندازه آن، بگذارید ۳۰ تا ۴۵ دقیقه بپزد. برای تهیه سس، روغن زیتون، آبلیمو و نمک را مخلوط کنید. قارچ‌ها را در روغن زیتون سرخ کرده و مقداری آویشن و نمک و فلفل به آن‌ها بزنید.

کدو را از آب خارج کنید. از طول به دو نیم کنید و هسته‌هایش را درآورید. سپس گوشت کدو را با قاشق خارج کنید و سس آماده را روی آن بریزید. آن‌گاه مقداری قارچ سرخ کرده روی کدوها اضافه کنید.

کدوی پاتسیون کوچک

مواد لازم برای یک نفر

کدوی پاتسیون کوچک	۲ تا ۳ عدد (تقریباً به قطر ۶ تا ۷ سانتیمتر)
نمک	به مقدار لازم
لفل کوبیده	به مقدار لازم
کره	به مقدار لازم

مدت زمان تهیه: پانزده دقیقه

کدوها را پس از شستن در آب نمک جوشان در دمای کم به مدت پنج دقیقه بپزید. پس از آبکش کردن روی آنها کره بمالید و مقداری فلفل بپاشید.

پیشنهاد: این نوع کدو را می‌توانید به عنوان چاشنی غذاهای سرخ کردنی، استیک و کتلت مصرف کنید.

پوره کدو

به منظور تهیه پوره برای هر نفر حدود ۲۵۰ گرم کدوی حلوایی نیاز داریم. برای تهیه پوره روش‌های مختلفی وجود دارد.

تهیه پوره در فر: فر را با دمای ۲۲۰ درجه سانتیگراد گرم کنید. کدو را بشویید و به قطعات درشت تقسیم کنید. قطعات کدو را بدون پوست کردن و در حالتی که پوست آنها روی سینی فر قرار داشته باشد بپزید تا نرم شوند. حدود پانزده دقیقه زمان برای پختن کدو کافی است. پس از پختن قطعات کدو با یک قاشق آنها را از پوست جدا کنید و با همزن مخلوط

کنید، یا به کمک یک چنگال آن‌ها را به خوبی له کنید. بسته به ذائقه خود، می‌توانید خامه یا کره و مقداری نمک و نارگیل رنده شده به پوره اضافه کنید.

تهیه پوره روی اجاق: روش دوم تهیه پوره، روش سنتی و معمول آن است. کدو را پس از شستن و پوست کندن به قطعات درشت تقسیم کنید. سپس آن را در آب نمک بپزید. پس از پختن کدو بقیه مراحل مانند روش اول است.

تهیه پوره در ماهیتابه: کدو را رنده کنید و در روغن تفت دهید. مقداری آب یا سوپ سبزی‌های صاف کرده یا آب انگور روی آن بریزید و در ماهیتابه را بگذارید تا به آرامی بپزد و دم بکشد. پس از پختن، آن را با مخلوط کن یا چنگال له کنید و به دلخواه خامه، کره، و نمک به آن بیفزایید.

تهیه پوره در مایکروفر: پس از شستن و پوست کندن کدو آن را به صورت قطعات بزرگ ببرید و در کاسه‌ای دردار بریزید و داخل مایکروفر قرار دهید تا بپزد و نرم شود. بقیه مراحل همانند روش‌های دیگر است.

تهیه پوره به روش وکیوم: کدو را پس از شستن و پوست کندن به قطعات درشت تقسیم کنید. سپس آن‌ها را داخل کیسه فریزر بریزید و بعد از خالی کردن هوای داخل کیسه در آن را ببندید. کیسه را داخل یک قابلمه پر از آب قرار دهید و بگذارید بپزد. مراحل بعدی مانند روش‌های قبلی است.

پیشنهاد: پوره کدو برای مصرف با گوشت پخته یا سرخ کرده و همچنین ماهی سرخ کرده مناسب است. پوره کدو را می‌توان در فریزر نگهداری کرد. اگر می‌خواهید پوره کدو را مدتی در فریزر نگهداری کنید، پس از پختن به آن نمک و ادویه نزنید. هنگام مصرف، وقتی پوره را از فریزر خارج کردید و یخ آن ذوب شد، می‌توانید نمک و ادویه دلخواهتان را به آن اضافه کنید.

کدوی سرخ کرده

مواد لازم برای چهار نفر

کدوی حلوائی پاک کرده و بدون تخم	۴۰۰ گرم
نمک	به مقدار لازم
روغن زیتون	به مقدار لازم

مدت زمان تهیه: ۴۵ دقیقه

فر را از قبل با دمای ۲۲۰ درجه سانتیگراد گرم کنید. کدو را بشویید و به صورت قطعات بزرگ برش بزنید. روی آن‌ها روغن بمالید و قطعات را در ظرف مخصوص فر (مقاوم به حرارت) بچینید و به آن‌ها نمک بزنید. بدون پوشاندن روی ظرف، کدوها را در فر سرخ کنید تا نرم شوند. پختن کدوها را می‌توانید با چنگال امتحان کنید.

پیشنهاد ۱: تهیه کدو به این روش باعث حفظ شکل و قوام و افزایش رایحه آن می‌شود. مصرف کدوی سرخ کرده به همراه گوشت‌های کبابی و سرخ شده مانند استیک و جگر مناسب است.

پیشنهاد ۲: اگر می‌خواهید کدو را به همراه گوشت گاو برشته یا مرغ سرخ‌کرده بپزید، می‌توانید ۴۵ دقیقه قبل از پایان زمان پخت گوشت، کدوها را داخل ماهیتابه و در آب گوشت در حال پخت قرار دهید.

برگ کدوی گرم همراه با سس

مواد لازم برای چهار نفر

برگ‌های جوانه تازه کدو ۵۰۰ گرم

برای تهیه سس:

به مقدار لازم	روغن زیتون
به مقدار لازم	سرکه گل حنا
به مقدار لازم	خردل
به مقدار لازم	نمک
به مقدار لازم	فلفل کوبیده

مدت زمان تهیه: ۲۰ دقیقه

برگ‌ها را بشویید و در مقداری آب نمک به مدت کمی بپزید. تا وقتی برگ‌ها گرم هستند سس را روی آن‌ها بریزید. پس از چند دقیقه که سس جذب برگ‌ها شد می‌توانید آن‌ها را با نان سفید سرو کنید.

پیشنهاد ۱: جگر سرخ شده پرنده‌گان را می‌توان با این غذا مصرف کرد.

پیشنهاد ۲: می‌توانید پس از آب‌پز کردن برگ‌ها کمی کره نیز به آن‌ها اضافه کنید تا خوشمزه‌تر شوند.

خوراک کدو و سبزی‌های تابستانی به روش سنتی

مواد لازم برای چهار نفر

نیم کیلوگرم	کدوی سبز تابستانی
۱ عدد	پیاز کوچک
۳۰ گرم	کره
$\frac{1}{8}$ لیتر	خامه ترش
۲۰ گرم (یک قاشق غذاخوری سر صاف)	آرد
۱ قاشق غذاخوری	شوید تازه خرد شده
به مقدار لازم	سرکه یا آبلیمو
به مقدار لازم	نمک
به مقدار لازم	لفل سفید کوبیده
۱ عدد	گوجه‌فرنگی بزرگ

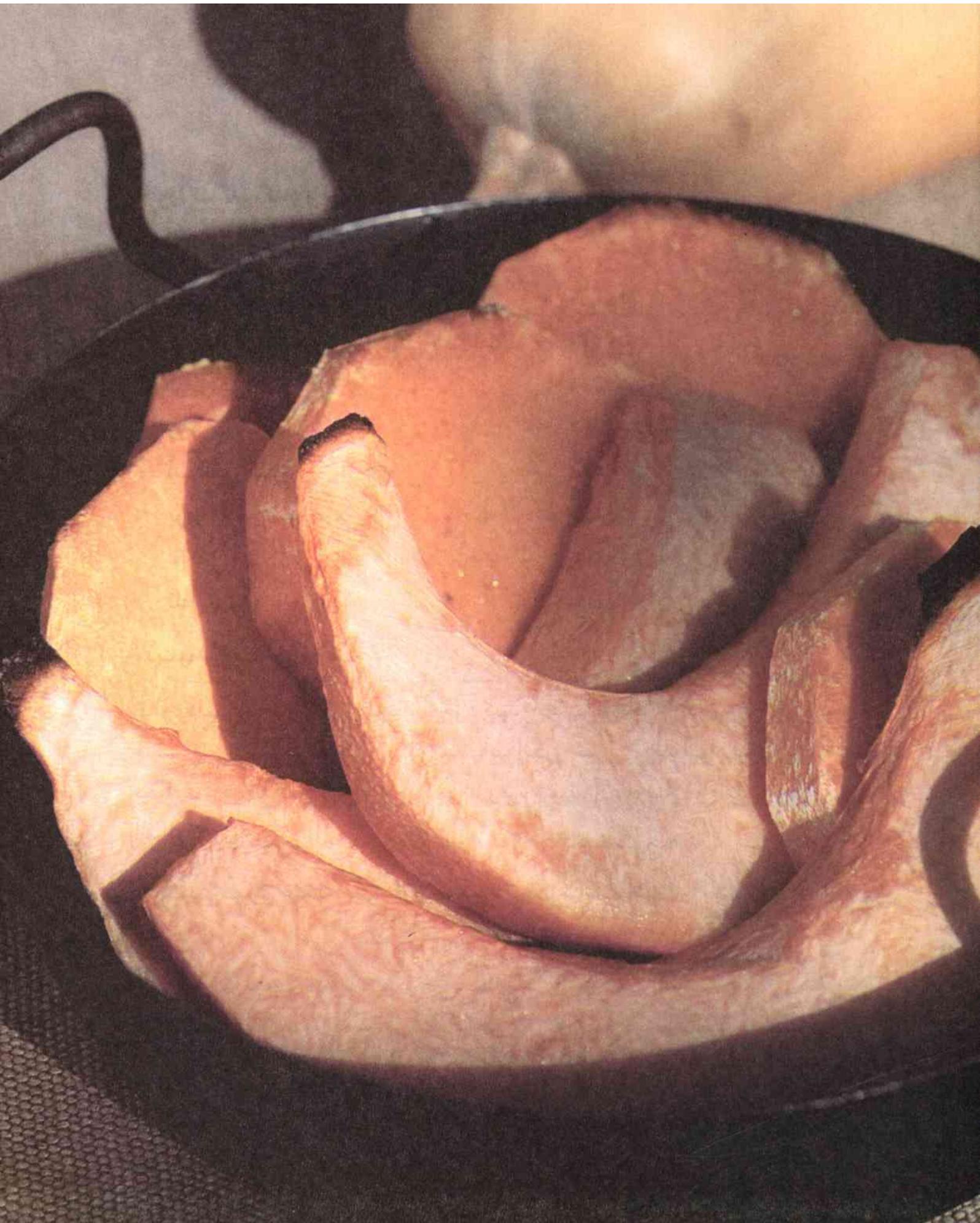
مدت زمان تهیه: سی دقیقه

کدو را بشوید، پوست بکنید و با رنده درشت رنده کنید. کره را ذوب کنید و پیاز را در آن تفت دهید. کدوی رنده شده را به پیاز اضافه کنید. آن‌ها را کمی با هم تفت دهید و هم بزنید. سپس در ظرف را بگذارید تا کدو بپزد و نرم شود، ولی مراقب باشید که کدو له نشود. خامه ترش را با آرد و مقداری آب آن قدر بزنید تا صاف و یک دست شود، و به سرعت آن را به کدو و پیاز اضافه کنید. بگذارید این مخلوط چند دقیقه دیگر بپزد. سپس آن را با نمک، فلفل، شوید و آبلیمو یا سرکه مزه‌دار کنید. در صورت تمایل، می‌توانید

تکه‌های خرد شده و پوست کنده گوجه فرنگی را به این خوراک اضافه کنید تا آن را خوش‌رنگ‌تر کند.

پیشنهاد: این خوراک در غذاهای سنتی اتریشی به عنوان چاشنی گوشت گوساله پخته مصرف می‌شود. همچنین، می‌توان آن را با کالباس چرخ‌کرده یا سرخ شده مصرف کرد.

خوراک کلم، کدو و تره‌فرنگی

مواد لازم برای چهار نفر

۱ عدد	کدوی هوکایدوی کوچک [یا حلوائی]
۲۰۰ گرم	کلم سفید
۱ دسته	تره‌فرنگی
۲ قاشق غذاخوری	روغن آفتابگردان
$\frac{1}{8}$ لیتر	آب انگور شیرین
مقداری	پودر زیره
به مقدار لازم	نمک
به مقدار لازم	فلفل کوبیده

مدت زمان تهیه: نیم ساعت

کدو، کلم و تره‌فرنگی را بشویید و خرد کنید. ابتدا تره‌فرنگی را در روغن تفت دهید. سپس کلم و در آخر کدو را اضافه کنید. آب انگور شیرین را به مواد تفت داده شده بیفزایید و در ظرف را ببندید تا مواد بپزند و نرم شوند. آن‌گاه نمک و فلفل و پودر زیره را اضافه کنید.

پیشنهاد: مصرف این غذا به همراه گوشت غاز و اردک مناسب است.

خوراک کدو

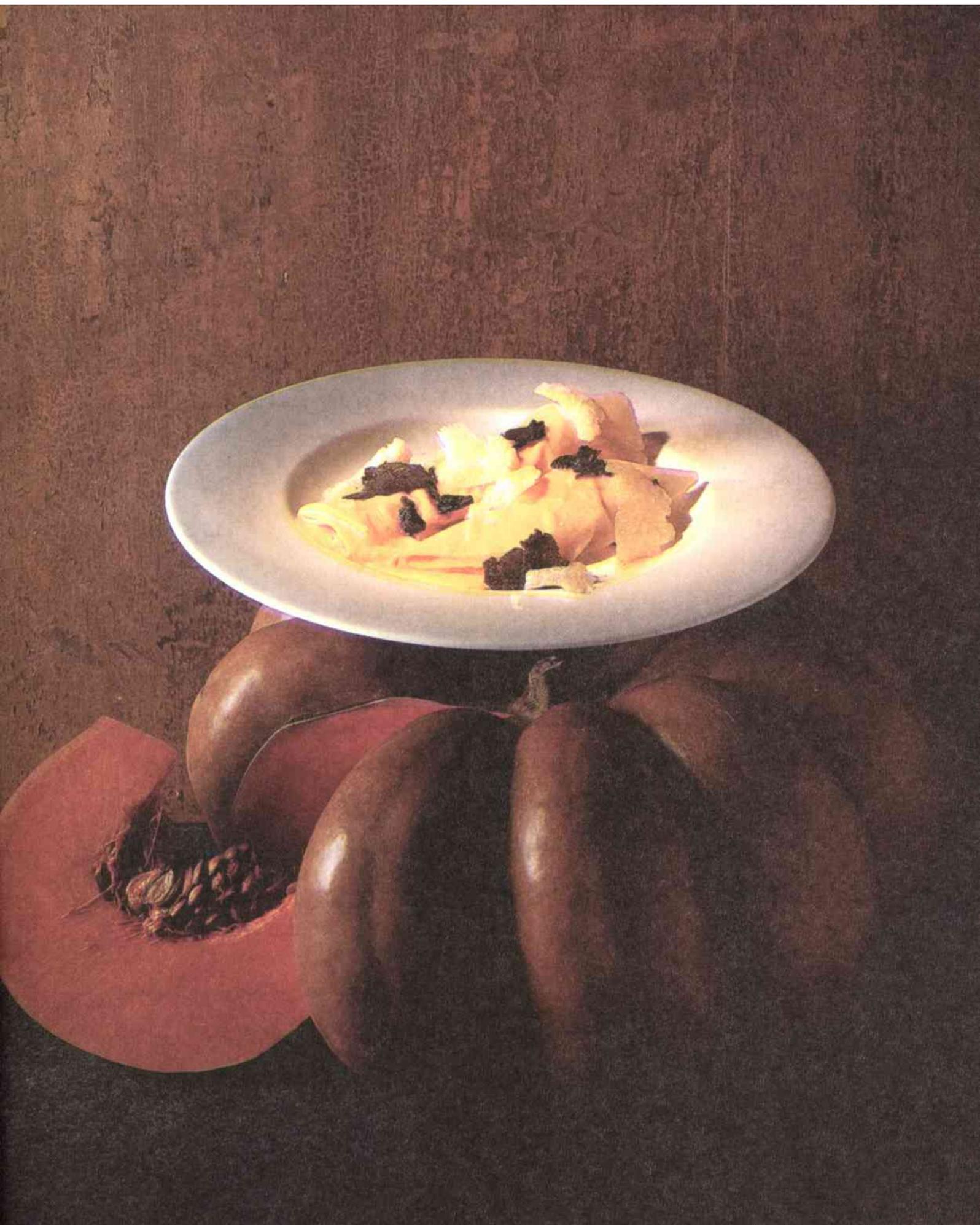
مواد لازم برای چهار نفر

۱ کیلوگرم	کدوی حلوایی سفت، پوست کنده و بدون تخم
۲ عدد (۲۰۰ گرم)	پیاز متوسط
۲ عدد	فلفل دلمه‌ای تازه سبز یا قرمز
۳ قاشق غذاخوری	روغن
به مقدار لازم	نمک
به مقدار لازم	فلفل کوبیده
$\frac{1}{8}$ لیتر	سرکه

مدت زمان تهیه: سی دقیقه

کدو را به ورقه‌هایی با قطر سه سانتیمتر تقسیم کنید. سپس آن‌ها را پوست بکنید و خلال کنید. فلفل دلمه‌ای را ریز کنید. روغن را در ماهیتابه داغ کنید. پیاز و فلفل را با حرارت زیاد به مدت کوتاهی تفت دهید. کدو را اضافه کنید و با بقیه مواد تفت دهید. سپس نمک را اضافه کنید. سرکه را روی مواد بریزید و آن‌ها را مخلوط کنید. آن‌گاه حرارت را کم کنید و بگذارید مواد به مدت پانزده دقیقه با یکدیگر بپزند. در این مدت گاهی آن‌ها را هم بزنید. سپس در ظرف را بردارید و حرارت را زیاد کنید تا مایع بخار شود. حالا باید فلفل را اضافه کنید.

پیشنهاد: می‌توانید این غذا را به عنوان غذای اصلی با ژامبون برشته یا تخم کدوی برشته و نان سرو کنید. به عنوان چاشنی، مصرف آن به همراه گوشت بره و سینه اردک مناسب است.

کوکوی کدو

مواد لازم برای سه نفر

کدوی حلوائی سفت، پوست کنده و بدون تخم	۲۰۰ گرم
تخم مرغ	۱ عدد
نمک	به مقدار لازم
نارگیل	به مقدار لازم
فلفل سیاه کوبیده	به مقدار لازم
آرد	۵ قاشق غذاخوری سر صاف

مدت زمان تهیه: بیست دقیقه

کدو را رنده کنید. تخم مرغ، آرد، نمک و نارگیل رنده شده را به آن اضافه کنید و مخلوط را هم بزنید. آن را در روغن داغ همانند کوکوی معمولی، سرخ و با سالاد کاهو سرو کنید.

سوفله کدو و نان گندم سیاه

مواد لازم

۴ برش (حدود ۲۵۰ گرم)	نان گندم سیاه
۱۰۰ گرم	پیاز
۲۰۰ گرم	کدوی هوکایدو [یا کدوی حلوائی]
$\frac{1}{4}$ لیتر	خامه
۴ عدد	تخم مرغ
به مقدار لازم	نمک
به مقدار لازم	پودر زیره

مدت زمان تهیه: یک ساعت

پیاز و نان گندم سیاه را ریز کنید و در روغن تفت دهید. کدو را به قطعات ریز تقسیم کنید. تخم مرغ‌ها و خامه را مخلوط کنید و هم بزنید. سپس بقیه مواد را به آن اضافه کنید. چهار عدد قالب سوفله را چرب کنید و مقداری خرده نان داخل آن‌ها پاشید تا مواد به قالب‌ها نچسبند. مواد را داخل قالب‌ها بریزید و در فر با دمای ۱۶۵ درجه سانتیگراد به روش بن ماری^۱ بپزید.

پیشنهاد: می‌توانید این سوفله را با سینه جوجه سوخاری یا سرخ کرده و سس سرو کنید.

۱. برای پخت به روش بن ماری، باید ظرف اصلی را در ظرف آب قرار دهید و سپس داخل فر بگذارید. - م.

کیک کدو

مواد لازم برای چهار نفر

کدوی سفت و پوست کنده و بدون تخم از نوع	
عسلی که داخل آن قرمز است [یا کدوی حلوایی]	۴۰۰ گرم
ژامبون	۸۰ گرم
روغن	۱ قاشق غذاخوری
پیاز	۶۰ گرم
کریم فرش	۱۲۵ گرم
زیره	به مقدار کم
نمک	به مقدار لازم
فلفل کوبیده	به مقدار لازم
خمیر ورقه‌ای آماده و فریزر شده مخصوص کیک	۲ ورق

مدت زمان تهیه: یک ساعت و نیم

خمیر را در دمای معمولی اتاق قرار دهید تا یخ آن ذوب شود. کدو را با رنده درشت رنده کنید. پیاز را پوست بکنید و ریز کنید. کره را نیز به قطعات ریز تقسیم کنید. روغن را در ماهیتابه داغ کنید و ژامبون را به آن اضافه کنید. سپس پیاز را در آن تفت دهید. حالا باید کدوی رنده شده را اضافه کنید و مخلوط را هم بزنید. پس از افزودن نمک، فلفل و زیره در ظرف را ببندید تا مواد بپزند و نرم شوند. بعد از پختن بگذارید مواد کاملاً سرد شوند. سپس کریم فرش را به آن اضافه کنید. فر را از قبل با دمای ۲۲۰ درجه سانتیگراد گرم کنید. خمیرها را روی مقداری آرد پهن کنید. لبه‌های آنها را با کره

آب شده چرب کنید. مواد آماده شده را روی $\frac{2}{3}$ خمیر، پهن و آن را لوله کنید. قسمت‌های انتهایی خمیر را با فشار دست ببندید تا مواد از داخل آن بیرون نریزد. داخل قالب مناسبی را چرب کنید یا کاغذ روغنی بیندازید. خمیر لوله شده را در آن قالب بگذارید و روی آن کره بمالید و در فری که از قبل گرم شده به مدت سی دقیقه قرار دهید تا بپزد و روی آن طلایی شود.

پیشنهاد: می‌توانید این کیک را به عنوان غذای اصلی با سس خامه‌ای و سبزی‌ها و سالاد کاهو سرو کنید. برای تهیه سس خامه‌ای با سبزی‌ها خامه ترش را بزنید. سبزی‌های تازه و خرد شده را به آن اضافه کنید و به مخلوط نمک و فلفل بیفزایید.

کدو پلو به سبک ایتالیایی

مواد لازم برای چهار نفر

۳۰۰ گرم	کدوی (حلوایی یا تنبل) پوست کنده و بدون تخم
۴۰۰ گرم	برنج
۵۰ گرم	پیازچه
۲۰ گرم	کره
$\frac{1}{8}$ لیتر	سرکه
$\frac{1}{16}$ لیتر	خامه
۶۰ گرم	پنیر پارمسان رنده شده
۱ لیتر	سوپ سبزی‌های صاف شده
به مقدار لازم	نمک
به مقدار لازم	پودر فلفل سفید

مدت زمان تهیه: حدود یک ساعت

کدو را به صورت قطعات ریز یک تا دو سانتیمتری خرد کنید. پیازچه‌ها را بشویید. ساقه‌های سبز آن‌ها را جدا کنید. قسمت‌های سفیدشان را به صورت حلقه‌های نازک ببرید و سپس در کره تفت دهید. برنج را اضافه کنید. حرارت را ملایم کنید تا برنج لعاب بیندازد. کدو را اضافه کنید. مواد را هم بزنید و سرکه را روی آن‌ها بریزید. مواد را چندین بار هم بزنید تا سرکه کاملاً به خورد آن‌ها برود. سوپ صاف شده را از قبل گرم کنید و آن را به تدریج به مواد اضافه کنید به صورتی که روی برنج را بپوشاند. در آخر خامه را اضافه کنید، نمک و فلفل بزنید و پنیر پارمسان رنده شده را به غذا بیفزایید. ظرف را از روی

شعله بردارید و در حالی که در ظرف بسته است پنج دقیقه به همان صورت بگذارید
بماند تا جا بیفتد. برنج باید مغزدار و قوام این غذا باید به صورت کِرم باشد.

پیشنهاد: به عنوان غذای اصلی، کدوپلو را می توان با مقداری پنیر پارمسان مصرف کرد.
به عنوان چاشنی نیز مصرف آن با ماهی سرخ کرده مناسب است.

کوفته سیب زمینی و کدو

مواد لازم برای چهار نفر

کدوی سفت از نوع نارگیلی [حلوایی یا تنبل]	۶۰۰ گرم
روغن زیتون	به مقدار لازم
سیب زمینی آب پز رنده شده	۳۰۰ گرم
آرد	۲۰۰ گرم
تخم مرغ	۱ عدد
نمک	به مقدار لازم
پودر فلفل	به مقدار لازم
ادویه جوز هندی	به مقدار لازم
کره	۴۰ گرم
پنیر پارمسان رنده شده	۷۵ گرم

مدت زمان تهیه: حدود دو ساعت

کدو را ورقه ورقه کنید. کمی روغن به قطعات کدو بمالید و آنها را در فر به مدت ۴۵ دقیقه بپزید تا نرم شوند. پس از پختن کدوها بگذارید کاملاً سرد شوند. سپس به وسیله یک قاشق، کدوها را از پوست جدا و از الک رد کنید. سیب زمینی آب پز رنده شده، آرد، تخم مرغ، نمک و ادویه جوز هندی را به کدو اضافه کنید و مخلوط را هم بزنید تا به شکل خمیر یک دست و صافی درآید. این خمیر باید بیست دقیقه بماند تا ور بیاید. بعد از این مدت، مقداری آرد روی تخته بپاشید و خمیر را به شکل لوله درآورید و با چاقو به صورت قطعات دو سانتیمتری ببرید. سپس آنها را در آب نمک جوشان قرار دهید و بگذارید پنج دقیقه در آب بمانند. آن گاه قطعات خمیر را از آب نمک درآورید و در کره آب شده بغلتانید. مقداری فلفل روی آنها بپاشید و کوفته ها را با پنیر رنده شده سرو کنید.

کانلونی کدو

مواد لازم برای هشت نفر
مواد لازم برای داخل کانلونی:

۵۰۰ گرم	کدوی هوکایدو، نارگیلی [حلوایی یا تنبل]
به مقدار لازم	اکلیل کوهی
۱۰۰ گرم	پنیر پارمسان
$\frac{1}{8}$ لیتر	خامه زده شده
به مقدار لازم	کره
به مقدار لازم	نمک
به مقدار لازم	فلفل

مواد لازم برای تهیه خمیر کانلونی

۳۵۰ گرم	آرد گندم درشت
۱۵۰ گرم	آرد سفید معمولی
۴ عدد	تخم مرغ کامل
۳ عدد	زرده تخم مرغ
۱ پیمانه	روغن زیتون

مواد لازم برای تهیه خمیر را مخلوط کنید تا خمیر سفت و یک دستی به عمل آید. این خمیر باید یک ساعت بماند.

کدو را پوست بکنید و ۱۵۰ گرم از آن را به شانزده برش نازک تقسیم کنید. سپس آن‌ها را با یک شاخه اکلیل کوهی در مقداری آب بپزید. پس از پختن، آن‌ها را به دقت از آب درآورید. ۳۵۰ گرم کدوی باقیمانده را با صد گرم کره در ظرف در بسته‌ای بپزید تا

به شکل پوره درآید. سپس مقداری نمک، فلفل و اکلیل کوهی به آن اضافه کنید. خمیر را به صورت ورقه‌ای نازک پهن کنید و آن را به شانزده قسمت مساوی به ابعاد 10×15 سانتیمتر تقسیم کنید. خمیرها را به مدت کوتاهی در آب بپزید. سپس آن‌ها را آبکش و خشک کنید. خمیرها را در قالبی که با کره چرب کرده‌اید پهن کنید. وسط هر تکه خمیر یک برش کدو و مقداری پوره کدو بریزید و آن را به شکل لوله درآورید. روی خمیرهای لوله شده پنیر پارمسان رنده شده بپاشید و آن‌ها را به مدت پنج دقیقه در فری با دمای 250 درجه سانتیگراد قرار دهید. خامه را کمی گرم کنید و مقداری نمک به آن بیفزایید. داخل هر بشقاب دو عدد کانلونی بگذارید و روی آن‌ها را با خامه و پنیر پارمسان تزئین کنید.

پیشنهاد: قبل از سرو کردن، کمی قارچ رنده شده روی کانلونی‌ها بریزید.

ماکارونی پهن 'باکدو'

مواد لازم برای چهار نفر

۱ عدد	کدوی هوکایدو [یا حلوایی]
۳۰ گرم	کره
۲۰ گرم	پیاز
۲ عدد	زرده تخم مرغ
به مقدار لازم	نمک
به مقدار لازم	لفل تند
به مقدار لازم	پودر فلفل سیاه
۱۵۰ گرم	کالباس
به مقدار لازم	پنیر پارمسان
۴۰۰ گرم	خمیر ماکارونی پهن

مدت زمان تهیه: نیم ساعت

کدو را بشویید و به دو نیم کنید. پس از کندن پوست کدو، با قاشق تخم‌هایش را درآورید و کدو را به صورت قطعات درشت ببرید. پیاز را پوست بکنید و ریز کنید. کره را داغ کنید و پیاز را در آن تفت دهید. کدو را اضافه کنید و بگذارید بخارپز شود. مقداری نمک، پودر فلفل سیاه و فلفل تند اضافه کنید. کمی آب بریزید تا کدوها بپزند و کاملاً نرم شوند. برای پختن کدوها تقریباً پانزده دقیقه کافی است. حالا مواد را داخل دستگاه همزن بریزید و به شکل پوره درآورید. ژامبون را خرد کنید و تفت دهید. خمیر ماکارونی پهن را طبق روش

پخت آن بپزید و آبکش کنید. بهتر است خمیر کمی مغزدار باشد. سس مخصوص ماکارونی پهن را بجوشانید و با ادویه‌های دلخواهتان طعم‌دار کنید. سس را از روی شعله بردارید و زرده‌های تخم‌مرغ را به تدریج به آن بیفزایید. تمام مواد را تا زمانی که داغ هستند با یکدیگر مخلوط کنید. روی ماکارونی پهن، ژامبون و پنیر پارمسان رنده شده و مقداری پودر فلفل سیاه بپاشید.

پیشنهاد: به جای ژامبون می‌توان از تخم‌های برشته کدو استفاده کرد.

دلمه با کدو

مواد لازم برای دو تا سه نفر

۱ عدد به وزن ۱ تا ۲ کیلوگرم	کدوی تنبل
۸۰ گرم خام یا ۳۰۰ گرم پخته	برنج
۱ عدد	پیاز کوچک
۲ حبه	سیر
۲ قاشق غذاخوری	روغن زیتون
۲۰۰ گرم	گوشت بره چرخ کرده
۵ عدد	آلوی خشک
۱ قاشق غذاخوری	نعناع تازه خرد شده
۲ عدد	گوجه فرنگی بزرگ
۱ عدد	فلفل تند
به مقدار کم	دارچین

مدت زمان تهیه: یک ساعت و نیم.

برنج را جداگانه بپزید. فر را با دمای دویست درجه گرم کنید. کدو را بشویید. ساقه آن را جدا کنید و قسمت بالای آن را مانند کلاهک ببرید. داخل کدو را با قاشق خالی کنید. پوست گوجه فرنگی ها را بکنید و آن ها را خرد کنید.

پیاز و سیرها را ریز کنید و در روغن زیتون تفت دهید. گوشت بره چرخ کرده را اضافه کنید و آن را نیز به همراه پیاز و سیرها کمی تفت دهید. آلوها را خرد کنید. فلفل را نیز بسیار ریز کنید و کمی دارچین به آن ها اضافه کنید. گوجه فرنگی ها را به مواد بیفزایید.

طرز تهیه برخی غذاها با کدو * ۱۱۷

تمام مواد را هم بزنید. در ظرف را ببندید و بگذارید مواد به مدت ده دقیقه با یکدیگر بپزند. حالا باید برنج پخته و نعناع تازه را به مواد اضافه کنید و داخل کدو را با آنها پر کنید. کلاهک کدو را بگذارید و آن را به مدت یک ساعت در فر بپزید.

پیشنهاد: می‌توانید به جای گوشت از قارچ استفاده کنید. در این صورت، آلو و دارچین را حذف و به جای نعناع از جعفری استفاده کنید.

پاپاردله با سس ریحان و کدو

مواد لازم برای چهار نفر

تخم کدو	۶۰ گرم
روغن تخم کدو	$\frac{1}{8}$ لیتر
پنیر پارمسان	۵۰ گرم
ریحان	۲ بسته بزرگ
سیر	۱ جبه
نمک	به مقدار لازم
پودر فلفل	به مقدار لازم
خمیر پاپاردله ^۱	۴۰۰ گرم

مدت زمان تهیه: نیم ساعت

برگ‌های ریحان را پس از شستن و خشک کردن کاملاً از ساقه جدا کنید. پنیر پارمسان را رنده کنید. تخم کدو، روغن تخم کدو، پنیر پارمسان رنده شده و ریحان خرد کرده را به همراه نمک و فلفل در دستگاه همزن یا سبزی خردکن بریزید. در مرحله پایانی سیر را به مواد اضافه کنید.

خمیر پاپاردله را طبق روش پخت مندرج در بسته آن بپزید و تا زمانی که داغ است سسی را که تهیه کرده‌اید روی آن بریزید و غذا را سرو کنید.

پیشنهاد: برای تزئین از برگ‌های ریحان استفاده کنید.

۱. خمیری شبیه لازانیا یا ماکارونی. - م.

کاری کدو

مواد لازم برای شش نفر

۱ کیلوگرم	کدوی نارگیلی، اسپاگتی [یا حلوائی]
۴ عدد	سیب
۲۰۰ گرم	پیازچه
۸۰ گرم	آلو خشک
۸۰ گرم	فندق
۲۰۰ گرم	گوجه فرنگی
۱ قاشق غذاخوری	کاری هندی
$\frac{۱}{۱۶}$ لیتر	روغن زیتون
۳ حبه	سیر
$\frac{۱}{۴}$ لیتر	آب سیب

مدت زمان تهیه: نیم ساعت

سیب‌ها، کدو و گوجه فرنگی‌ها را خرد کنید. پیازچه‌ها را حلقه حلقه ببرید. پیازچه‌ها و سیرها را در روغن زیتون تفت دهید. بقیه مواد را به همراه آب سیب به سیرها و پیازچه‌های تفت داده شده اضافه کنید و بگذارید تمام مواد به مدت پنج دقیقه با یکدیگر بپزند. نمک را به غذا اضافه کنید. اگر طعم تند و ادویه‌ای را دوست دارید، می‌توانید سس فلفل اندونزی را به این غذا اضافه کنید.

پیشنهاد: این غذا را می‌توان به همراه پلو صرف کرد.

خوراک گوشت گوساله با کدو

مواد لازم برای چهار نفر

گوشت ماهیچه گوساله	۵۰۰ گرم
کدوی حلوایی پوست کنده و بدون تخم	۵۰۰ گرم
پیاز متوسط	۱ عدد (۱۰۰ گرم)
لفل دلمه‌ای سبز	۱ عدد
روغن	۱ قاشق غذاخوری
ماء‌الشعیر تلخ	$\frac{۱}{۱۶}$ لیتر
سوپ صاف کرده	$\frac{۱}{۸}$ لیتر
پودر فلفل دلمه‌ای شیرین	۱ قاشق چایخوری
پودر فلفل دلمه‌ای تند	$\frac{۱}{۴}$ قاشق چایخوری
ادویه مرزنجوش	به مقدار لازم
پودر زیره	به مقدار لازم
نمک	به مقدار لازم

مدت زمان تهیه: یک ساعت

کدو را به صورت ورقه‌هایی به قطر نیم سانتیمتر ببرید. فلفل دلمه‌ای سبز را به صورت خلال‌های باریک و بلند خرد کنید. گوشت را ریز کنید. پیاز را پوست بکنید، ریز کنید و در روغن تفت دهید. گوشت را نمک بزنید و به همراه پیاز سرخ کنید. کدو و فلفل دلمه‌ای سبز را اضافه کنید و آن‌ها را نیز به مدت کوتاهی تفت دهید. ادویه‌ها، ماء‌الشعیر و سوپ را بیفزایید و در ظرفی در بسته به مدت نیم ساعت بپزید.

پیشنهاد: مصرف این غذا با نان سیاه مناسب است.

راتاتوی کدو

مواد لازم برای ده نفر

۵۰۰ گرم	کدوی نارگیلی [یا حلوایی]
۲۵۰ گرم	ملا تزان ^۱
۲۵۰ گرم	پیاز
۲ عدد	فلفل دلمه‌ای سبز
نیم کیلو	گوچه فرنگی
۵ حبه	سیر
۱۰۰ گرم	روغن زیتون
به مقدار کم	جعفری
۲ برگ	برگ بو
به مقدار کم	زیره
به مقدار کم	فلفل تند
به مقدار کم	نمک
به مقدار کم	پودر فلفل سیاه

مدت زمان تهیه: یک ساعت و نیم.

کدو را به صورت قطعات یک سانتیمتری خرد کنید، نمک بزنید و بگذارید پانزده دقیقه بماند. آبی را که از آن خارج می‌شود خشک کنید و در روغن زیتون سرخ کنید. سیرها را

۱. melanzane: سُس بادمجان، که طرز تهیاداش چنین است: بادمجان را پوست می‌کنند و خلال می‌کنند. بعد با مقداری روغن تفت می‌دهند. بعد مقداری گوچه فرنگی پوست کنده و خرد شده را با مقادیر دلخواه نمک و فلفل به آن می‌افزایند و می‌گذارند کمی بپزد و سُس به دست می‌آید. - م.

در اندازه‌های درشت خرد کنید و به مواد بالا بیفزایید. پیاز و فلفل دلمه‌ای را حلقه حلقه ببرید و در روغن تفت دهید. گوجه‌فرنگی را پس از کندن پوست آن ریز کنید و به سبزی‌هایی که در حال سرخ شدن هستند بیفزایید. جعفری خرد کرده، برگ بو و ادویه‌ها را اضافه کنید. تمام مواد را داخل ماهیتابه بزرگ درداری بریزید و در فر با دمای ۱۸۰ درجه سانتیگراد به مدت نیم ساعت بپزید. در صورت لزوم مقداری آب اضافه کنید تا تمام مواد بپزند.

پیشنهاد: می‌توانید این غذا را به صورت گرم با سیب‌زمینی و به صورت سرد با نان سفید مصرف کنید. راتاتوی کدو برای غذاهای برشته نیز مکمل خوبی است.

مرغ با کدوی سرخ شده، سیب زمینی و سیب زمینی ترشی

مواد لازم برای دو نفر

مرغ کوچک	۱ عدد
کدوی حلوائی کوچک	۱ عدد (حدود نیم کیلوگرم)
سیب زمینی بزرگ	۲ عدد
سیب زمینی ترشی	۴ عدد
اکلیل کوهی تازه	مقداری
سیر	۵ حبه
سس فلفل تند	به مقدار لازم
نمک	به مقدار لازم
روغن زیتون	به مقدار لازم
سرکه	$\frac{1}{16}$ لیتر

مدت زمان تهیه: یک ساعت و نیم

فر را با دمای ۲۰۰ درجه سانتیگراد گرم کنید. مرغ را به دو نیم کنید؛ بال و استخوان ران مرغ را جدا نکنید. بقیه استخوان‌ها را درآورید. قطعات مرغ را داخل سس فلفل و اکلیل کوهی بخوابانید.

کدو را پس از شستن، پوست بکنید، به دو نیم کنید و تخم‌هایش را درآورید. سپس آن را به چهار قسمت مساوی تقسیم کنید. سیب زمینی ترشی‌ها را بشوید. سیب زمینی‌ها را پوست بکنید و از درازا به چهار قسمت تقسیم کنید.

سبزی‌ها را داخل قالب چرب‌شده‌ای بریزید. اندازه قالب باید طوری باشد که

سبزی‌ها کاملاً آن را پر کنند. سیرها را پوست بکنید و حبه‌ها را به سبزی‌ها اضافه کنید. قطعات مرغ را نمک بزنید و آنها را طوری روی سبزی‌ها قرار دهید که قسمت پوست مرغ به طرف سبزی‌ها باشد. روی قطعات مرغ سرکه بریزید و آنها را به مدت ۴۵ دقیقه در فر قرار دهید تا بپزند. تهیه این غذا بسیار آسان است.

موس کدو

مواد لازم برای چهار نفر

۳۰۰ گرم	کدوی حلوایی پوست کنده و بدون تخم
هر کدام ۱ عدد	لیمو و پرتقال
۱ بسته	وانیل
۱ عدد	دارچین نکوبیده
۱ عدد	زنجبیل تازه پوست کنده
۱ قاشق غذاخوری	عسل
۴ ورق	ژلاتین
$\frac{1}{4}$ لیتر	خامه
۶۰ گرم	شکر
۲ عدد	پرتقال برای تزئین

مدت زمان تهیه: با در نظر گرفتن زمان قرار دادن موس در یخچال: هشت ساعت

فر را با دمای دوست درجه سانتیگراد گرم کنید. کدو را به قطعات بزرگ تقسیم کنید و در وسط یک تکه کاغذ آلومینیومی قرار دهید. لیمو و پرتقال را قطعه قطعه کنید و به همراه وانیل، دارچین و زنجبیل روی کدوها قرار دهید. سپس مقداری عسل روی سطح آنها بمالید. کاغذ آلومینیومی را محکم بپیچید به طوری که آب مواد از داخل آن خارج نشود. سپس کاغذ را داخل قالبی بگذارید و روی آن را بپوشانید و به مدت یک ساعت در فر قرار دهید.

پس از پایان مدت پخت بگذارید مواد کاملاً سرد شوند. زنجبیل و دارچین را از روی

کدوها بردارید و کدوها را به همراه آبی که در اثر پختن از آن خارج شده است از صافی رد کنید.

ژلاتین را در آب سرد کاملاً حل کنید. سپس آن را در ظرف کوچکی بریزید و حرارت دهید. دو قاشق غذاخوری از کدو را با ژلاتین آب کرده مخلوط کنید و آن گاه آن را به بقیه کدوها بیفزایید. خامه را بزنید و با دقت به کدوها اضافه کنید. سپس مخلوط را به مدت چهار ساعت درون یخچال قرار دهید تا سفت شود.

پس از این که این دسر را در ظرف یا بشقاب چیدید می توانید آن را با مقداری پرتقال و خامه زده شده تزئین کنید.

پای کدو

مواد لازم برای یک قالب پای

۴۰۰ گرم	کدوی نارگیلی، هوکایدو [یا حلوائی] پوست کنده و بدون تخم
$\frac{1}{16}$ لیتر	سرکه
۱۵۰ گرم	شکر خام درشت
۳ عدد	تخم مرغ
به مقدار لازم	ادویه مخصوص نان شیرینی
به مقدار لازم	نمک
به مقدار لازم	پودر زنجبیل
به مقدار لازم	پودر دارچین
۱ عدد	پرتقال

برای تهیه خمیر:

۸۰ گرم

۱۶۰ گرم

۲۴۰ گرم

پودر قند

کره

آرد

مدت زمان تهیه: دو ساعت و نیم

مواد خمیر را با یکدیگر مخلوط کنید و خمیر پای را به روش معمول تهیه خمیر شیرینی‌ها آماده کنید. این خمیر باید یک ساعت بماند.

کدو را در مایکروفر یا در ظرف دربسته‌ای در فر قرار دهید تا با آب خود بپزد و نرم شود. در صورت امکان سرکه اضافه کنید و مواد را با هم از الک رد کنید. شکر خام درشت، سه عدد تخم مرغ، کمی نمک، ادویه مخصوص نان شیرینی، پودر زنجبیل و دارچین، خلال پوست پرتقال و آب پرتقال را با یکدیگر مخلوط کنید و به آرامی حرارت دهید. سپس مخلوط را به پوره کدو بیفزایید. خمیر را باز کنید و آن را درون قالب چرب کرده مخصوص پای پهن کنید. قسمت‌های اضافی دور خمیر را ببرید. آن را به مدت پانزده دقیقه با دمای ۱۶۰ درجه سانتیگراد در فر قرار دهید. روی ظرف پای را با قالب کوچک‌تری بپوشانید. پس از سپری شدن زمان مورد نظر کدو را به همراه دیگر مواد درون پای بریزید و پای را برای پخت نهایی به مدت پنجاه دقیقه در دمای ۱۷۵ درجه سانتیگراد در فر قرار دهید.

پیشنهاد: پای کدو را می‌توان هم به صورت گرم و هم به صورت سرد مصرف کرد. برای تزئین آن از خامه زده شده به همراه وانیل یا آبلیموی تازه استفاده کنید.

چوب شور تخم کدو و فندق

مواد لازم برای تهیهٔ چهل عدد چوب شور

تخم مرغ	۲ عدد
شکر درشت	۱۰۰ گرم
فندق خرد کردهٔ درشت	۱۵۰ گرم
آرد	۱۵۰ گرم
تخم پوست کندهٔ کدو سبز	۱۵۰ گرم
کشمش	۵۰ گرم
وانیل شکری	۱ بسته
شیر	۲ تا ۳ قاشق غذاخوری

مدت زمان تهیه: یک ساعت

تخم مرغ و شیر را به همراه وانیل شکری، خوب هم بزنید. سپس آرد، فندق، کشمش و تخم‌های کدو را اضافه کنید و از مخلوط این مواد خمیر سفتی تهیه کنید. خمیر را به قطر یک سانتیمتر روی سینی فری که داخل آن کاغذ روغنی انداخته‌اید باز کنید و به مدت ۳۵ دقیقه با دمای ۱۷۰ درجهٔ سانتیگراد در فر بپزید. تا زمانی که هنوز داغ است آن را به صورت قطعات $۸ \times ۱/۵$ سانتیمتری ببرید.

شیرینی کدویی

مواد لازم

کره	۲۱۰ گرم
پودر قند	۷۰ گرم
وانیل شکری	۱ بسته
تخم پوست کنده و رنده شده کدو سبز	۱۰۰ گرم
آرد	۲۵۰ گرم
پودر قند مخلوط با سه قاشق غذاخوری	
وانیل شکری برای غلتاندن	۲۰۰ گرم

آرد، کره، پودر قند، وانیل شکری و تخم‌های کدو را مخلوط و خمیر صاف و یکدستی آماده کنید. به مدت یک ساعت آن را در محل خنکی قرار دهید. روی تخته گوشت آرد پاشید و خمیر را به صورت لوله درآورید و به قطعات کوچک تقسیم کنید. خمیرها را داخل قالب بچینید و در فری که از قبل گرم شده است با دمای ۲۰۰ درجه سانتیگراد بپزید. رنگ شیرینی‌ها نباید قهوه‌ای شود. به محض طلایی شدن شیرینی‌ها قالب را از فر دریاورید و تا زمانی که شیرینی‌ها گرم هستند آن‌ها را در مخلوط شکر و وانیل بغلتانید.

نوعی کیک با روغن تخم کدو

مواد لازم

تخم مرغ	۴ عدد
شکر درشت	۱۰۰ گرم
پودر قند	۱۰۰ گرم
روغن تخم کدو	$\frac{1}{8}$ لیتر
آب	$\frac{1}{8}$ لیتر
آبلیمو و پوست لیمو	نصف یک لیمو
آرد	۲۸۰ گرم
وانیل شکری	۱ بسته
گرد نان پزی	$\frac{1}{4}$ بسته
کره برای چرب کردن قالب	به مقدار لازم

مدت زمان تهیه: یک ساعت و نیم

فر را با دمای ۱۸۰ درجه سانتیگراد گرم کنید. داخل قالبی را که وسط آن سوراخ است کره بمالید و مقداری آرد روی آن بپاشید. زرده تخم مرغ ها را با وانیل شکری، پودر قند، آب و روغن تخم کدو مخلوط کنید تا صاف و یکدست شود. سپس آبلیمو و پوست رنده شده لیمو را به مخلوط اضافه کنید. سفیده تخم مرغ و شکر درشت را با یکدیگر مخلوط کنید و با دستگاه همزن آن قدر بزنید تا به شکل برف درآید و از ظرف نریزد. نیمی از آن را با بقیه موادی که از قبل تهیه کرده اید مخلوط کنید و خمیر به دست آمده را درون قالب شیرینی بریزید و به مدت یک ساعت آن را داخل فر قرار دهید.

پیشنهاد: می‌توانید با استفاده از تخم کدوی خرد شده نیز کیک تهیه کنید. به این منظور مطابق دستور تهیه کیک بادامی یا کیک فندق، خمیر را آماده کنید و به جای بادام یا فندق از تخم‌های کدو استفاده کنید.

نان کدو

مواد لازم

کدوی حلوائی پوست کنده، بدون تخم و رنده شده	۲۵۰ گرم
تخم کدو	۱۰۰ گرم
آرد گندم کامل	۱ کیلوگرم
خمیر مایه	۳۰ گرم
آب با حرارت ۳۰ درجه سانتیگراد	۶۵۰ سی‌سی
نمک	۲۰ گرم
روغن زیتون	۱۵۰ گرم
شکر	۲۰ گرم

آرد، خمیر مایه، آب، نمک، روغن زیتون و شکر را با یکدیگر مخلوط کنید. با درجه‌کند همزن به مدت پنج دقیقه مخلوط را هم بزنید. سپس کدوی رنده شده و تخم کدو را به آرامی به خمیر اضافه کنید. اگر خمیر خیلی شل بود، کمی آرد به آن بیفزایید. روی خمیر را بپوشانید و بگذارید نیم ساعت بماند تا خمیر ور بیاید. حالا خمیر را به سه قسمت مساوی تقسیم کنید و داخل قالب‌های چرب شده قرار دهید. هر خمیر باید تنها شصت درصد از فضای قالب را پر کند، زیرا پس از پختن، حجم آن افزایش پیدا خواهد کرد. می‌توانید روی

خمیرها به دلخواه تخم کدو، تخم بزرک یا کنجد بپاشید. دوباره روی خمیرها را بپوشانید و آنها را به مدت ۳۵ تا ۴۵ دقیقه در دمای آشپزخانه قرار دهید.

فر را با حرارت حدود ۲۴۰ درجه سانتیگراد گرم کنید. روی خمیرها را به دقت با قلم موی خیس مرطوب کنید. قالب های نان را داخل فر قرار دهید و ۱ لیتر آب را با احتیاط داخل محفظه فر بپاشید (به جای این کار می توانید یک کاسه آب داخل فر قرار دهید که خطر آن کم تر است). بخار حاصل از آب باعث می شود که نان ها نرم و لطیف شوند؛ علاوه بر این، سطح آنها را بسیار خوش رنگ می کند. در فر را ببندید و دمای فر را به ۱۸۰ درجه سانتیگراد کاهش دهید. برای پختن حدود هفتصد گرم نان نزدیک به ۴۵ دقیقه زمان لازم است.

تخمه کدوی شور

مواد لازم

تخم کدوی سبز بدون پوست

روغن تخم کدو

نمک

روغن تخم کدو را در ماهیتابه داغ کنید. تخم ها را داخل ماهیتابه بریزید و مرتب هم بزنید. در این بین مقداری نمک روی تخم ها بپاشید. با دمای متوسط بدون گذاشتن در ماهیتابه تخم ها را تفت دهید. مراقب باشید که تخم ها در اثر حرارت از ماهیتابه بیرون نپرند. این تخمه اشتها را تحریک می کند و برای تزئین سالادها و غذاهای سرد و نیز برای افزودن به سوپ و پنیر مناسب است. تازه آن بسیار خوش طعم است.

تخمه کدوی کاراملی

برای تهیه تخمه کدوی کاراملی باید به میزان مساوی از شکر درشت و تخم کدو استفاده کنید.

شکر را در ماهیتابه بریزید و روی شعله قرار دهید تا آب شود و کمی به رنگ قهوه‌ای متمایل گردد. شعله را خاموش کنید و تخم‌ها را به شکر بیفزایید. مواد به یکدیگر می‌چسبند و به صورت یک تکه بزرگ درمی‌آیند. حالا آن را روی کاغذ روغنی بریزید و بگذارید سرد شود. پس از سرد شدن، آن را به قطعات کوچک تقسیم کنید.

پیشنهاد: برای تزئین دسرها می‌توانید از تخمه‌های کاراملی استفاده کنید.

تخمه کدوی شیرین

تخم‌های کدو را با سفیده تخم مرغ بزنید. سپس مقداری دارچین، وانیل شکری یا نسکافه به آن اضافه کنید و به مدت ۲۵ دقیقه با حرارت ۹۰ درجه سانتیگراد در فر قرار دهید.

ترشی کدو

مواد لازم

۵ کیلوگرم	کدوی نارگیلی [یا حلوائی]
به مقدار لازم	سرکه انگور (رقیق شده با ۲ درصد آب)
	شاخه تازه مو (قسمت پیچک‌دار با برگ‌های کوچک و ظریف)
به مقدار لازم	زنجبیل تازه
به مقدار لازم	لفل قرمز تند
به مقدار لازم	نمک
به مقدار لازم	شکر

کدو را پس از شستن پوست بکنید و تخم‌هایش را درآورید. سپس آن را به قطعات یک سانتیمتری تقسیم کنید. قطعات کدو را به صورت خام به همراه شاخه مو و یک تکه کوچک زنجبیل و فلفل درون لیوان بریزید. سرکه، نمک و شکر را مخلوط کنید و لیوان‌ها را با این مخلوط پر کنید. لیوان‌ها را درون قابلمه قرار دهید و $\frac{1}{3}$ ظرف را پر از آب کنید. قابلمه را با در بسته در دمای نود درجه به مدت سی دقیقه حرارت دهید (همانند روش پاستوریزه کردن).

کدوهای تزئینی

هالووین: دنیای شگفت‌انگیز و ترسناک

فانوس‌های تاشو یا صورتک‌های کدو شکل از جنس پلاستیک، سرامیک و موم ساخته می‌شوند: چهره‌هایی زیبا یا ترسناک. عکس کدو را روی کارت دعوت، کارت پستال، دستمال سفره و رومیزی چاپ می‌کنند. در چند دهه اخیر از عید مذهبی هالووین در آمریکا برای مقاصد تجاری بهره‌برداری می‌شود. این وضع کم‌کم به اروپا نیز سرایت می‌کند و بدین ترتیب کدو نیز به جایگاه جدیدی دست می‌یابد، جایگاهی که آن را برای کودکان و نوجوانان شهرنشین جذاب می‌سازد - چیزی که از چنین صیفی ساده‌ای بعید به نظر می‌رسد!

در اتریش حکاکی روی کدو سنتی است که پیشینه طولانی دارد. سال‌ها پیش از آن‌که هالووین با چهره‌های ترسناک خود اروپای مرکزی را دربرگیرد در کشور اتریش ساخت صورتک‌های کدویی مرسوم بوده است. در مناطقی که به طور سنتی کدو کشت می‌کردند و از زمانی که مردم به یاد دارند، بچه‌ها از ترساندن مردم با کدوهایی که صورت داشتند و شمعی داخل آن‌ها روشن بود لذت می‌بردند.

حرکت دسته جمعی با فانوس‌های کدویی، اوج هیاهو و جنجال جشن شروع پاییز بود. از هر کدویی که به طور اتفاقی در تل زباله‌ها یا در گوشه‌ای از باغچه سبزی‌ها و صیفی‌ها رشد کرده بود استفاده می‌شد.

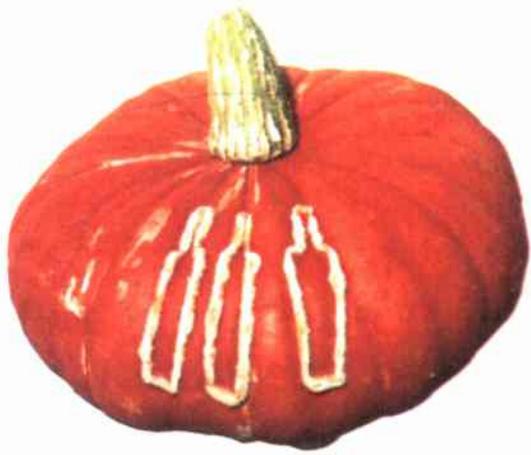
طرز ساخت صورتک‌های کدویی

کدو را از قسمت ساقه آن به طور مدور، مایل و عمیق به طرف مرکز آن می‌برند. سپس این قسمت کلاهکی شکل را برمی‌دارند، تخم‌های کدو را با دست خارج می‌کنند و تا حد امکان، بدون آن‌که به پوست کدو آسیبی وارد شود، با قاشق گوشت کدو را خالی می‌کنند. به وسیله چاقوی نوک‌تیزی برای این کله پوک چشم و دهان و بینی درست می‌کنند. حرکت شعله شمع در داخل کدو کوچک‌ترین خطوط بریده‌شده صورت را به شکل شبیحی نمایان می‌سازد. حتی با تلاش فراوان نیز هیچ کدام از کدوها شبیه به یکدیگر نمی‌شوند. چهره‌های خندان، صورتک‌های وحشتناک، هیولاهای پلید، فرشته‌های خفته - هر کدام از این چهره‌ها گویای داستانی مخصوص به خود است.

حکاکی روی کدو

به دلیل خصوصیات ویژه کدو می‌توان آن را در زمان رشد چنان حکاکی کرد که پس از پایان رشد، قسمت حکاکی شده کاملاً واضح، برجسته و قابل خواندن باشد. هر کس کدویش را در تابستان حکاکی کند، از اواخر ماه اوت باید منتظر اتفاقی غافلگیرکننده باشد.

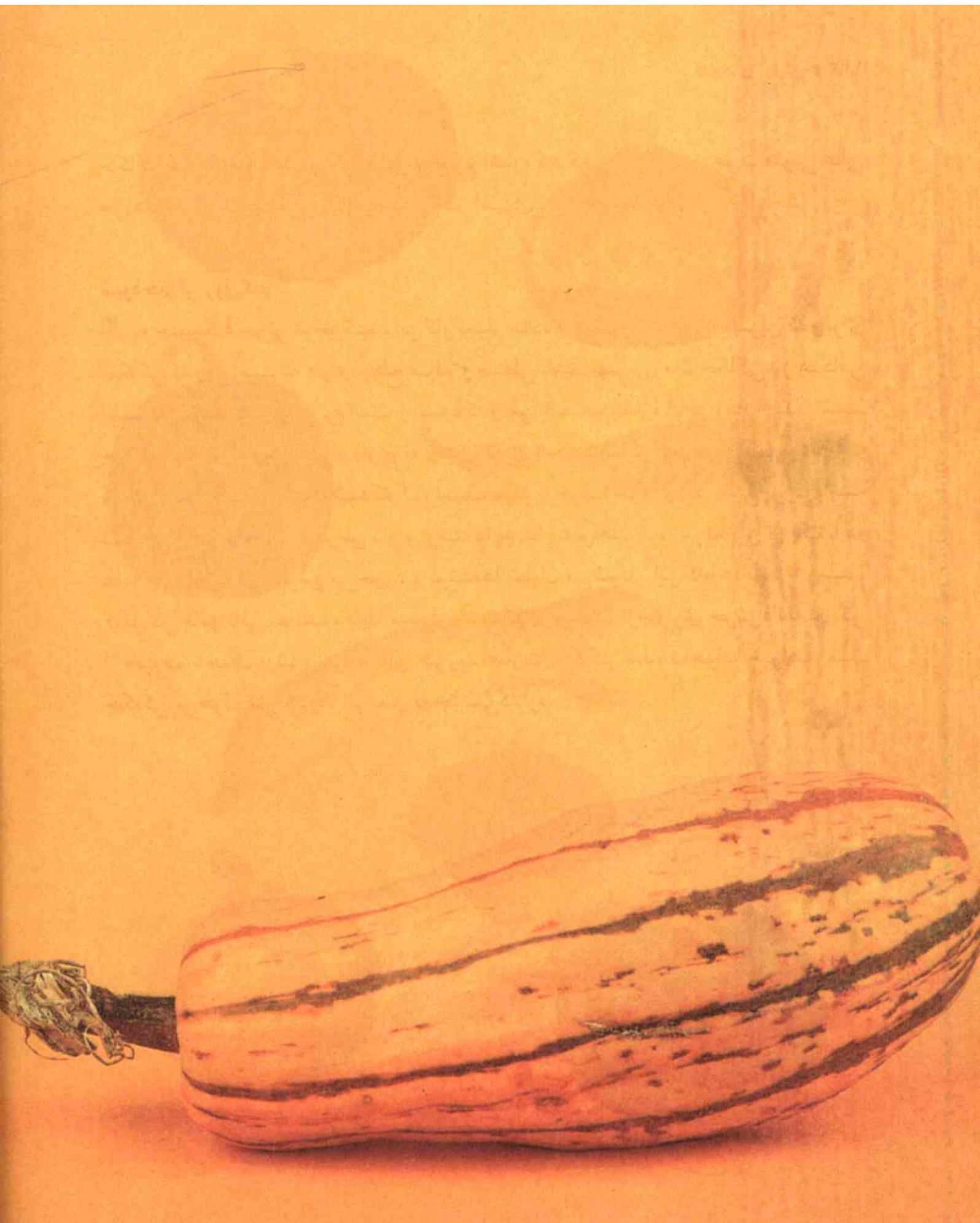
دیدن کدویی که روی آن عبارت «گوارای وجود!» یا «نوش جان!» حکاکی شده است، بر لب‌های مشتریان رستوران‌ها تبسم می‌آورد. هر کس می‌خواهد به روشی دلنشین مهمانانش را به جشنی دعوت کند، یا نشانی‌اش را به کسی بدهد، می‌تواند این کار را با کدوهای

حکاکی شده انجام دهد، و اگر به این موضوع اشاره کند که از این کارت دعوت سوپی عالی خواهد پخت، شایستگی و لیاقت خود را در آشپزی نشان خواهد داد.

شیوه حکاکی روی کدو

اگر به چند نکته جزئی توجه کنید، این کار بسیار ساده و آسان خواهد بود. بهترین کدو برای حکاکی کدویی است که دارای سطح صاف و صیقلی باشد. بهترین زمان حکاکی نیز هنگامی است که پوست کدو هنوز نرم است و اندازه کدو تقریباً نصف اندازه آن در زمان چیدن است. حکاکی را باید به وسیله ابزار فلزی نه چندان تیزی انجام داد. اگر کدو خیلی کوچک باشد، ممکن است حکاکی باعث شود که گیاه آسیب ببیند یا خراب شود؛ و اگر خیلی بزرگ باشد، فقط می توان سطح آن را خراش داد و نوشته ها پدیدار نخواهند شد. تقریباً پس از یک تا دو هفته جای حکاکی جوش می خورد و نوشته ها نمایان می شوند. این کدوها باید تا رسیدن کامل در جالیز باقی بمانند، و باید امیدوار باشیم که موش های کوچولوی خوش ذائقه به یکی از حروف ناخنک نزنند، زیرا در این صورت عبارت حکاکی شده ناخوانا خواهد شد. حکاکی بر طول عمر کدوها اثر بدی به جا نمی گذارد.

پیوست

جشن‌ها و نمایشگاه‌های کدو

ایتالیا

در چهارمین یکشنبه ماه اکتبر، هر سال در ایتالیا جشنی برپا می‌شود که ریشه‌ای تاریخی دارد. این جشن شامل نمایشگاه و اجرای نمایش‌های بسیار جالب با حضور آتشنوارها و هنرمندان است. ر.ک.:

1. Pro Loco di Venzone, 1-33010 Venzone/Udine. Tel.: 0039/432/ 985034.

2. Valle dei Fiori, Via Parma, Mantova, Tel.: 0039/376/330808.

www.Valledeifiori.it

نشانی اینترنتی:

آلمان

جشن کدو در لودویگزبورگ در حومه شهر اشتوتگارت: بزرگ‌ترین نمایشگاه کدو در یکی از پارک‌های لودویگزبورگ برپا می‌شود. در این نمایشگاه بیش از ششصد هزار کدو از سیصد گونه مختلف را می‌توان دید. کدوها را به شکل‌های زیبایی می‌چینند و یا به صورت کدوهای هالووین درمی‌آورند. از تمام نقاط دنیا تخم‌های کدو را در این محل گردآوری می‌کنند. زمان این نمایشگاه از پایان اوت تا آغاز نوامبر است. ر.ک.:

Internationaler Veranstalter Jucker Farmart AG, Dorfstraße 9, CH-8607 Seegräben,

Tel.: 0041/1/9343484

www.blueba.de/Veranstaltungskalender/kuerbis.html

نشانی اینترنتی:

جشن بین‌المللی کدو در برلین: این جشن به مدت دو روز در آخرین هفته سپتامبر در پنجاه کیلومتری جنوب شهر برلین کنار یک دریاچه و باغ مجسمه‌ها برپا می‌شود. ر.ک.:

Lehninger Institut für Kunst und Handwerk.

D-14787 Lehnin, am Klostersee 12b. Tel.: 0049/3382/734100

جشن کدو در موگندورف / بایرن: در این منطقه کوچک، کدو تاریخچه به خصوصی دارد. کدوها را با علاقه و هنرمندانه به شکل های مختلف درمی آورند. این جشن هر سال در پایان سپتامبر یا اوایل اکتبر برگزار می شود. ر.ک.:

Verkehrsamt Muggendorf, Forchheimerstraße 8,

ID - 91346 Wiesenttal, Tel.: 0049/9196/19433

www.wiesenttal.de

نشانی اینترنتی:

سوئیس

جشن انتخاب بزرگترین کدوی سوئیس در منطقه ای به نام زگرین برپا می شود. ر.ک.:

Jucker Farmart AG, Dorfstraße 9, CH-8607 Seegräben, Tel.: 0041/1/9343484

WWW.juckerfarmart.ch

نشانی اینترنتی:

بلژیک

یکی از قدیمی ترین جشن های کدو در اروپا در جنوب شرقی شهر بروکسل برپا می شود. این جشن شامل نمایشگاه و فروش کدوهاست و هر سال در دومین یکشنبه سپتامبر برگزار می شود. ر.ک.:

4, Pachis du capitaine, B-1457 Tourinnes-St. Lambert, Tel.: 0032/10/655259

ایالات متحده آمریکا

www.miramarevents.com/weighoff_facts.html

کالیفرنیا (نشانی اینترنتی):

<http://pumpkinfestival.dpc.net/>

ایلینویز (نشانی اینترنتی):

www.pumpkinshow.com

آهایو (نشانی اینترنتی):

کانادا

www.pumpkinfest.com

انتاریو (نشانی اینترنتی):

اتریش

جشن کدو در اشتایر: این جشن قدیمی ترین جشن کدوی اروپاست. شرکت کنندگان طی برنامه ای جالب و متنوع علاقه خود را به کدو نشان می دهند. ر.ک.:

Gemeindeamt Preding, A-8504 Preding 22, Tel.: 0043/3185/2222

جشن‌ها و نمایشگاه‌های کدو * ۱۴۷

جشن روغن‌گیری کدو در هربرسدورف در منطقه اشتایر: در قدیمی‌ترین کارگاه روغن‌گیری این دهکده به کمک بازدیدکنندگان از تازه‌ترین محصول جمع‌آوری شده روغن تازه استخراج می‌شود. مردم می‌توانند این روغن را بچشند. ر.ک.:

Herbersdorf 7, A-8510 Stainz/Rassach, Tel.: 0043/3463/70002

یکی دیگر از جشن‌های منطقه اشتایر شامل نمایشگاه سه روزه‌ای است که هر دو سال یک بار در منطقه ویز برگزار می‌شود، موضوع اصلی این نمایشگاه کدوهای خوراکی است. ر.ک.:

Tourismusbüro Wies, Tel.: 0043/3465/7038

www.Kuerbis.at

نشانی اینترنتی:

گردهمایی روز روغن‌کشی راسزاخر: مباحث کارشناسی، پخت و پز و سخنرانی در باره روغن تخم کدو موضوع اصلی این گردهمایی است. ر.ک.:

Gemeinde Rassach, A-8522 / Lass/dorf 51, Tel.: 0664/4108097

جشن کدو در فورستفلد: موضوع این جشن روغن تخم کدو است. این جشن را هر سال در سومین آخر هفته سپتامبر در مرکز شهر برگزار می‌کنند. ر.ک.:

Kürbiskomitee Fürstenfeld, A-8263 Großwillersdorf, Tel.: 03385/8630

info@magnet.at

نشانی اینترنتی:

در دومین یا سومین آخر هفته سپتامبر در منطقه لودرزدورف اشتایر نیز جشنی برپا می‌شود که شامل نمایشگاهی از ۱۵۰ نوع کدوست، در این جشن به پرورش‌دهنده بزرگ‌ترین کدو جایزه نقدی تعلق می‌گیرد. ر.ک.:

Erika Seidl, A-8200 Gleisdorf, Ludersdorf 33, Tel.: 0043/3112/4500

فستیوالی مربوط به آشپزی با کدو و روغن تخم کدو با شرکت ۲۵ کشاورز و استخراج‌کننده روغن از ابتدای اوت تا آخر سپتامبر در اشتایر برپا می‌شود. ر.ک.:

Manfred Werner, steirische@oecispur.net, Tel.: 0043/3136/83200

جشن کدو و هنرهای دستی کدو در شمال اتریش برپا می‌شود. ر.ک.:

Landwirtschaftliche Fachschule, A-4053 Haid bei Ansfelden,

Tel.: 0043/7229/88312

Marktpassage, A-6850 Dornbirn, Tel.: 0043/5572/31777

برداشت پاییزه در دُرن‌بیرنر. ر.ک.:

جشنواره کدو در کرنیتین: هر سال در این شهر در ماه‌های سپتامبر یا اکتبر نمایشگاه بزرگ کدوها برگزار می‌گردد.
ر.ک.:

Andreas Weber vulgo Bartlbauer, St. Thomas 4, A-9400 Wolfsberg,
Tel.: 0043/4352/51546-0

شرکت مشترک‌المنافع باغبانی، فروشگاه‌های محصولات بیولوژیکی و... ر.ک.:
HBLA Saalfelden, Almerstraße 33, -A-5760 Saalfelden,
Tel.: 0043/6582/72195-0

جشن شکرگزاری محصول در جنوب اتریش برگزار می‌شود، برای کسب اطلاعات بیشتر با خانواده زوبک^۱ به نشانی زیر مکاتبه کنید:

A - 2282 Glinzendorf 7, Tel.: 0043/2248/2224
hof.adamah@eunet.at

نشانی اینترنتی:

جشن کدو در جنوب اتریش در منطقه‌ای به نام رتسرلند برپا می‌شود. در آخرین هفته اکتبر به مدت دو شبانه روز هزاران نفر با کدوهای فانوسی شکل که در داخل آن‌ها شمع قرار داده‌اند در تمام سطح شهر به راه می‌افتند. این جشن شبیه جشن هالووین است. ر.ک.:

Regionale Vermarktungsges. m.b.H. Retzer Land Althofgasse 14, A-2070 Retz, Tel.:
0043/2942/20010
www.Kuerbisfest.at

نشانی اینترنتی:

در منطقه‌ای به نام آلگرزدورف در جنوب آلمان هر سال در ماه ژوئیه نمایشگاهی شامل صد گونه مختلف کدو برپا می‌شود. در ماه سپتامبر نیز چندین بار چنین نمایشگاهی را برپا می‌کنند. در مهمان‌خانه‌ای به نام می‌والد^۲ همه چیز در باره کدو دیده می‌شود، از سوپ کدو گرفته تا مربا و اشباح کدو! ر.ک.:

Gasthaus Mewald, A-2151 Olgersdorf 48, Tel.: 0043/2577/8226

نمایشگاه گونه‌های مختلف کدو، فروش آن‌ها و آشپزی با کدو در شهر وین به نشانی زیر برپا می‌شود:
Liesingbachstraße 75, A-1100 Wien, Tel.: 0043/1/6887663

جشن دیگری با موضوع صورتک‌های کدویی، آتش و آشپزی با کدو در آخرین هفته اکتبر در حومه وین برگزار می‌شود. ر.ک.:

جشن‌ها و نمایشگاه‌های کدو * ۱۴۹

A - 1190 Wien, Himmelstraße/Ecke Höhenstraße, Tel.: 0043/1 /4065930

www.himmel.at

نشانی اینترنتی:

A - 1080 Wien, Wickenburggasse 14/9, Tel.: 0043/810/221314

نشانی دیگری در وین:

www.bioclub.at

نشانی اینترنتی

سایت‌های اینترنت حاوی مطالب و عکس‌های جالبی در باره کدوست. سر زدن به این سایت‌ها را به شما پیشنهاد می‌کنیم.

در باره نویسنده

خانم هایدی اشتروبل در سال ۱۹۶۶ در وین متولد شده است. وی در خانواده‌ای کشاورز و باغدار بزرگ شده و به همین دلیل سالیان دراز پیوند تنگاتنگی با گیاه‌شناسی و آشپزی داشته است.

سفر به بیشتر نقاط دنیا باعث آشنایی او با سبک‌های آشپزی و گونه‌های مختلف سبزی و صیفی در کشورهای دیگر شده است.

در حال حاضر وی در شهر وین زندگی می‌کند و به عنوان روزنامه‌نگار و مشاور آشپزی مشغول به کار است. او به طرز هنرمندانه‌ای موضوعاتی مانند اقتصاد و کشاورزی را به صورت علمی نظم می‌بخشد.

انتشارات ققنوس

در زمینه بهداشت و تغذیه و درمان طبیعی منتشر کرده است

تناسب و تندرستی با
برنامه غذایی
هاروی و مریلین دیاموند
ترجمه سید مرتضی میرهاشمی

درمان طبیعی با سرکه سیب
مارگوت هلمیس
ترجمه ملیندا اسکندری

روش جدید لاغری و تندرستی
ل. استوارت، دکتر م. بتی، دکتر س. اندرو،
دکتر ل. بالارت
ترجمه حسن بشارت

منتشر می شود

چای
(تاریخچه، فرهنگ، تولید و گونه ها)
آرند فولرز
ترجمه ملیندا اسکندری

از جالیز تا قابلمه

کدو

کدو را در همه جا می بینیم: در سوپ های خوشمزه، غذاهای لذیذ، روغن تخم کدو، تخمه کدو، و به عنوان شی، تزئینی اصیل. چیزی که قبلاً غذای مردم فقیر محسوب می شد امروزه به بهترین رستوران ها راه پیدا کرده است. روغن تخم آن طعمی عالی دارد.

• انواع مهم کدو

• دستورالعمل های تهیه غذا از بهترین آشپزهای اتریش

• روش های کاشت، داشت، برداشت و انبار کردن کدو

• طرز تهیه روغن تخم کدو و موارد مصرف آن

طرح جلد: قلمی زاده ۹۷۲-۸۸۰

ISBN 964-311-395-7

9 789643 1139

۱۲۰۰۰